

สำนักหอสมุดกลาง พระจอมเกล้าลาดกระบัง

โครงการออกแบบเครื่องแต่งกายสตรีโดยใช้เทคนิคการพับและการต่อผ้า

Patchwork Design for Ladies' Accessories

เลขหมู่.....
เลขทะเบียน..... 49497
วัน, เดือน, ปี 23 ก.พ. 2547

.b.....
.i.....

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาสถาปัตยกรรมศาสตรบัณฑิต
ภาควิชาศิลปอุตสาหกรรม คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
ปีการศึกษา 2545-2546

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
อนุมัติให้วิทยานิพนธ์ฉบับนี้ เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตาม หลักสูตรปริญญา
สถาปัตยกรรมศาสตรบัณฑิต

.....
คณบดีคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์

คณะกรรมการตรวจวิทยานิพนธ์ ประธานกรรมการ

อนุชิต วัฒนพานิช กรรมการ

ปัทมาภรณ์ สุนทรวิภา กรรมการ

..... กรรมการ

..... กรรมการ

อาจารย์ที่ปรึกษา

อนุชิต วัฒนพานิช

อาจารย์ ผ่องศรี รอดโพธิ์ทอง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี เนื่องจากความช่วยเหลือของบุคคลต่างๆ ดังต่อไปนี้

- ครอบครัว

บิดา มารดา

พี่น้อง อันได้แก่ คุณอนันต์ คุณกิงกาญจน์ คุณอรัญญา

คุณอรพินต์ คุณอำนาจ และคุณอาทร ลือประดิษฐ์

- อาจารย์

อาจารย์ ผ่องศรี รอดโพธิ์ทอง อาจารย์ที่ปรึกษา

และอาจารย์สาขาสิ่งทอทุกท่าน

- เพื่อนๆ

เพื่อนๆ ร่วมชั้นภาควิชาศิลปอุตสาหกรรม

- ผู้สนับสนุนอื่นๆ

ชินวัตรไหมไทย สำหรับเศษผ้าไหม

คุณขวัญยืน ทองจุล ชาวไช่ง จังหวัดสุพรรณบุรี

คุณลัดดาวัลย์ ช่างเย็บผ้า

สุดท้ายขอขอบพระคุณทุกท่านทั้งที่กล่าวถึง และมิได้กล่าวถึง ณ ที่นี้

ขอบคุณค่ะ

อรวรรณ ลือประดิษฐ์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทคัดย่อ
 กิตติกรรมประกาศ
 รายการตารางประกอบ
 รายการภาพประกอบ

บทที่ 1 บทนำ

ความเป็นไปได้ของโครงการ	1
วัตถุประสงค์ของโครงการ	2
ปัญหาและแนวทางแก้ปัญหา	2
ขอบเขตของโครงการ	3
แนวทางการศึกษาวิจัย	3
ผลที่คาดว่าจะได้รับ	3
2 การค้นคว้า รวบรวม และสรุปผลข้อมูล	
1. ข้อมูลศึกษาเกี่ยวกับชาวไทยทรงดำ (ลาวโซ่ง)	
1.1 ความเป็นมาของชาวลาวโซ่งในประเทศไทย	4
1.2 ประเพณีความเชื่อเกี่ยวกับการใช้ผ้า	4
1.3 ลักษณะเอกลักษณ์การแต่งกาย	10
2. ข้อมูลศึกษาเกี่ยวกับการต่อผ้าของชาวไทยทรงดำ	
- สีและลวดลาย	12
3. ข้อมูลศึกษาเกี่ยวกับการต่อผ้า (Patchwork) ที่นิยมจากต่างประเทศ	
3.1 ลักษณะงานต่อผ้า (Patchwork)	14
3.2 ประเภทของงานต่อผ้า (Patchwork)	14
3.3 ลักษณะลวดลายที่เกิดจากการต่อผ้า (Patchwork)	18
3.4 ประเภทผ้าที่นำมาใช้ในการต่อผ้า (Patchwork)	19
3.5 รูปแบบผลิตภัณฑ์ที่ต่อผ้า (Patchwork)	20
4. ข้อมูลศึกษาเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์	
4.1 ประเภทและลักษณะเครื่องแต่งกายสำหรับสตรี	
- กระเป๋า	22
- รองเท้า	31
- เข็มขัด	38
- หมวก	41

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.2 ประเภทและลักษณะเครื่องประดับสำหรับสตรี	
- สร้อยคอและ สร้อยข้อมือ	49
- ที่คาดผม	51
5. ข้อมูลเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์ใกล้เคียง	
5.1 ประเภทเครื่องแต่งกายสำหรับสตรี	
- กระเป๋า	54
- รองเท้า	55
- เข็มขัด	55
- หมวก	56
5.2 ประเภทเครื่องประดับสำหรับสตรี	
- สร้อยคอและสร้อยข้อมือ	57
- ที่คาดผม	58
6. ข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมของกลุ่มเป้าหมาย	
6.1 กลุ่มผู้บริโภคเป้าหมาย	59
6.2 พฤติกรรมการเลือกซื้อผลิตภัณฑ์ของกลุ่มเป้าหมาย	59
6.3 พฤติกรรมการใช้งานผลิตภัณฑ์ของกลุ่มเป้าหมาย	59
6.4 ความนิยมของกลุ่มเป้าหมาย	60
6.5 ขนาดสัดส่วนที่ใช้ในการออกแบบ	63
6.6 สรุปผลแบบสอบถามจากกลุ่มเป้าหมาย	66
7. ข้อมูลเกี่ยวกับวัสดุอื่นๆ	
7.1 วัสดุอุปกรณ์ที่ใช้ในการต่อผ้า	68
7.2 วัสดุตกแต่ง	70
8. ข้อมูลเกี่ยวกับหลักการมัดเมคราเม่เบื้องต้น	76
9. ข้อมูลเกี่ยวกับที่มาและรายละเอียดในการออกแบบ	82
10. สรุปการวิเคราะห์ข้อมูล	
10.1 ลักษณะรูปแบบสีลึนในส่วนแบบร่วมสมัย	96
10.2 ลักษณะรูปแบบโครงสร้างของลวดลาย	97
10.3 วัสดุในการผลิต	98
3 การพัฒนาการออกแบบ	
- ขั้นตอนการออกแบบ	105
- แบบร่าง	
- แบบปรับปรุง	

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 - การวิเคราะห์การออกแบบ
 ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- สรุปผลการวิเคราะห์	
4 การเสนอผลงานการออกแบบ	
- แผ่นนำเสนอผลงาน	118
- ภาพถ่ายผลงานจริง	131
5 บทสรุปผลการออกแบบ และข้อเสนอแนะ	
- สรุปผลและอภิปรายผลการออกแบบ	132
- ข้อเสนอแนะนักศึกษา	
- ข้อเสนอแนะอาจารย์ที่ปรึกษาและคณะกรรมการตรวจวัดวิทยานิพนธ์	
บรรณานุกรม	134
ภาคผนวก	135
ประวัติการศึกษา	136

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รายการภาพประกอบ

	หน้า
ภาพที่ 1 รูปแสดงผ้าชิ้นลายแดงโม	5
ภาพที่ 2 รูปแสดงตัวอย่างเสื้อฮีของผู้ชาย และผู้หญิง (ตามลำดับ) เวลาปกติจะเห็นลวดลายตกแต่งเพียงเล็กน้อย	7
ภาพที่ 3 รูปแสดงตัวอย่างเสื้อฮีของผู้หญิงเมื่อกลับด้านในออก มาจะเห็นลวดลายตกแต่งที่งดงาม	7
ภาพที่ 4 ภาพแสดงลักษณะการแต่งกายของชาวลาวโซ่ง พร้อมกระเป๋าคาดเอวและสวมหมวก	10
ภาพที่ 5 แสดงตัวอย่างลักษณะการแต่งกายของหญิงสาวชาวลาวโซ่ง พร้อมสะพายกระเป๋าสีที่ใช้ในพิธีแต่งงาน	11
ภาพที่ 6 แสดงตัวอย่างลักษณะการแต่งกายของผู้สูงอายุชาวลาวโซ่ง ผู้หญิงจะเกล้าผมซึ่งแสดงถึงอายุและสถานะภาพการสมรส	11
ภาพที่ 7 ภาพแสดงตัวอย่างลายปะผ้า	12
ภาพที่ 8 รูปแสดงผลงานที่เกิดจากการต่อแบบชิ้น (Pieced)	14
ภาพที่ 9 รูปแสดงผลงานที่เกิดจากการต่อแบบเย็บทับ (Applique)	15
ภาพที่ 10 รูปแสดงกระเป๋าที่เกิดจากการต่อแบบปักทับ (Embroidered)	15
ภาพที่ 11 รูปแสดงผลงานที่เกิดจากวิธีการต่อแบบนำหน่วยย่อยมาต่อกัน (Album)	16
ภาพที่ 12 รูปแสดงผลงานที่เกิดจากวิธีการต่อแบบแสดงลายและผิวสัมผัส (Crazy)	16
ภาพที่ 13 รูปแสดงผลงานที่เกิดจากวิธีการต่อแบบร่วมสมัย (Contemporary)	17
ภาพที่ 14 รูปแสดงผลงานที่เกิดจากวิธีการต่อแบบฮาวาย (Hawaiian)	17
ภาพที่ 15 รูปแสดงผลงานที่เกิดจากวิธีการต่อแบบเมนโนไนท์ส (Mennonites)	18
ภาพที่ 16 รูปแสดงผลงานที่เกิดจากการรวมหน่วยย่อยของลาย	18
ภาพที่ 17 รูปแสดงลวดลายที่มีการสื่อเรื่องราวชัดเจน	19
ภาพที่ 18 รูปแสดงลวดลายที่มีรูปทรงอิสระ	19
ภาพที่ 19 รูปแสดงชุดกระโปรงและกระเป๋าผ้าที่เข้าชุดกัน และ ภาพที่รูปแสดงผลิตภัณฑ์ที่เกิดจากการต่อผ้า	20
ภาพที่ 20 รูปแสดงกระเป๋าผ้าแบบต่างๆ ที่เกิดจากการต่อผ้า	21
ภาพที่ 21 รูปแสดงกระเป๋าที่ทำด้วยพลาสติกทรงแข็ง	22
ภาพที่ 22 รูปแสดงกระเป๋าที่ทำจากหนัง	23
ภาพที่ 23 รูปแสดงกระเป๋าที่ทำจากผ้า	23
ภาพที่ 24 รูปแสดงกระเป๋าแบบคงรูป	24
ภาพที่ 25 รูปแสดงกระเป๋าบรรจุสัมภาระแบบไม่คงรูป	25
ภาพที่ 26 รูปแสดงกระเป๋าบรรจุสัมภาระแบบกึ่งคงรูป	25
ภาพที่ 27 รูปแสดงร่องเท้าลักษณะแบบล้าลอง	31

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับใช้เฉพาะในวงประชุมวิชาการของท่าน ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รายการภาพประกอบ (ต่อ)

	หน้า
ภาพที่ 28 รูปแสดงร่องเท้าลักษณะแบบเป็นทางการ	31
ภาพที่ 29 รูปแสดงร่องเท้าแตะ	32
ภาพที่ 30 รูปแสดงร่องเท้ามีสัน	32
ภาพที่ 31 รูปแสดงร่องเท้าหุ้มสัน	32
ภาพที่ 32 รูปแสดงร่องเท้าหุ้มข้อ หรือ หุ้มน่อง	33
ภาพที่ 33 รูปแสดงเข็มขัดแบบมีขอเกี่ยว	38
ภาพที่ 34 รูปแสดงเข็มขัดแบบมีหัวเข็มขัดแบบเจาะ	38
ภาพที่ 35 รูปแสดงเข็มขัดแบบมีหัวเข็มขัดแบบห่วง 2 ห่วง	39
ภาพที่ 36 รูปแสดงเข็มขัดแบบมีหัวเข็มขัดแบบสายสามารถยืดออกได้	39
ภาพที่ 37 รูปแสดงเข็มขัดแบบผูก	39
ภาพที่ 38 รูปแสดงเข็มขัดแบบติดเวลโคร หรือติดกระดุม	40
ภาพที่ 39 รูปแสดงหมวกเบเรต์	41
ภาพที่ 40 รูปแสดงหมวกฟิลิปปินส์	41
ภาพที่ 41 รูปแสดงหมวกโคลเซอ	42
ภาพที่ 42 รูปแสดงหมวกโทค	42
ภาพที่ 43 รูปแสดงหมวกเทอร์แบน	43
ภาพที่ 44 รูปแสดงหมวกเบรตัน	43
ภาพที่ 45 รูปแสดงหมวกแคป	43
ภาพที่ 46 รูปแสดงหมวกคาร์ทิวิล	44
ภาพที่ 47 รูปแสดงหมวกพิดเจอร์	44
ภาพที่ 48 รูปแสดงกะโหลกหมวก	44
ภาพที่ 49 รูปแสดงยอดหมวก	45
ภาพที่ 50 รูปแสดงแถบด้านข้างหมวก	45
ภาพที่ 51 รูปแสดงปีกหมวก	45
ภาพที่ 52 รูปแสดงปีกหมวกแคป	46
ภาพที่ 53 รูปแสดงสายรัดศีรษะ	46
ภาพที่ 54 รูปแสดงสายรัดหมวก	46
ภาพที่ 55 รูปแสดงสร้อยแบบเส้นเดี่ยว	49
ภาพที่ 56 รูปแสดงสร้อยแบบเส้นคู่	49
ภาพที่ 57 รูปแสดงแบบจี้อันเดี่ยว	50
ภาพที่ 58 รูปแสดงสร้อยแบบเส้นคู่	50
ภาพที่ 59 รูปแสดงที่คาดผมแบบมีโครงพลาสติก	51
ภาพที่ 60 รูปแสดงที่คาดผมแบบไม่มีโครงพลาสติก	51

เอกสารนี้เป็นเอกสารสงวนลิขสิทธิ์ของกรมตำรวจ ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์อื่นนอกเหนือจากการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รายการภาพประกอบ (ต่อ)

	หน้า
ภาพที่ 61 รูปแสดงกระเป่าที่มีรูปแบบใกล้เคียง	54
ภาพที่ 62 รูปแสดงรองเท้าที่มีรูปแบบใกล้เคียง	55
ภาพที่ 63 รูปแสดงเข็มขัดที่มีรูปแบบใกล้เคียง	55
ภาพที่ 64 รูปแสดงหมวกที่มีรูปแบบใกล้เคียง	56
ภาพที่ 65 รูปแสดงสร้อยคอและสร้อยข้อมือที่มีรูปแบบใกล้เคียง	57
ภาพที่ 66 รูปแสดงที่คาดผมที่มีรูปแบบใกล้เคียง	58
ภาพที่ 67 รูปแสดงแนวสีต้น spring/summer 2003	60
ภาพที่ 68 รูปแสดงวงจรสีปฐมภูมิ	61
ภาพที่ 69 รูปแสดงวงจรสีทุติยภูมิ	61
ภาพที่ 70 รูปแสดงวงจรสีตติยภูมิ	61
ภาพที่ 71 รูปแสดงตัวอย่าง สี Monochrome (สีเอกรงค์)	61
ภาพที่ 72 รูปแสดงการเลือกใช้สีแบบ Analogus	61
ภาพที่ 73 รูปแสดงการเลือกใช้สีแบบ Dyads	62
ภาพที่ 74 รูปแสดงการเลือกใช้สีแบบ Triads	62
ภาพที่ 75 รูปแสดงการเลือกใช้สีแบบ Tetrads	62
ภาพที่ 76 รูปแสดงความสามารถในการงอเท้า	64
ภาพที่ 77 รูปแสดงขนาดสัดส่วนขณะสวมรองเท้า	64
ภาพที่ 78 รูปแสดงขนาดสัดส่วนของศีรษะสตรี	65
ภาพที่ 79 รูปแสดงอุปกรณ์ในการต่อผ้า	68
ภาพที่ 80 รูปแสดงอุปกรณ์ในการต่อผ้า (ต่อ)	68
ภาพที่ 81 รูปแสดงอุปกรณ์ในการต่อผ้า (ต่อ)	69
ภาพที่ 82 รูปแสดงตัวอย่างเชือกแบบต่างๆ	75
ภาพที่ 83 รูปแสดงชนิดสองไม้	85
ภาพที่ 84 รูปแสดงชนิดสามไม้ใหญ่	86
ภาพที่ 85 รูปแสดงชนิดกาบ	86
ภาพที่ 86 รูปแสดงชนิดดอกเส้าเต็ม	86
ภาพที่ 87 รูปแสดงชนิดคน	88
ภาพที่ 88 รูปแสดงชนิดนาคใหญ่	88
ภาพที่ 89 รูปแสดงชนิดพญานาคนอน	89
ภาพที่ 90 รูปแสดงชนิดข้าง	89
ภาพที่ 91 รูปแสดงชนิดสิงห์	89
ภาพที่ 92 รูปแสดงชนิดนาคสลับทาง	90
ภาพที่ 93 รูปแสดงชนิดกาบเครือ	90

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์ไว้เพื่อใช้ในการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์อื่นใด

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รายการภาพประกอบ (ต่อ)

	หน้า
ภาพที่ 94 รูปแสดงขีดกาบบหลวง	90
ภาพที่ 95 รูปแสดงขีดขอสลับลาย	92
ภาพที่ 96 รูปแสดงขีดขอสลักบดาวเทียม	92
ภาพที่ 97 รูปแสดงขีดขอเกี่ยวสลักเอื้อ	93
ภาพที่ 98 รูปแสดงขีดเอื้อหมากจับ	93
ภาพที่ 99 รูปแสดงขีดวงขอหงอน	94
ภาพที่ 100 รูปแสดงขีดขอดอกแก้วอุ้มหน่วย	94
ภาพที่ 101 รูปแสดงขีดขอสลักบแก้วไปสน	94
ภาพที่ 102 รูปแสดงสีเส้นในธรรมชาติ	96
ภาพที่ 103 รูปแสดงขีดที่เลือกมาออกแบบ	97
ภาพที่ 104 รูปแสดงที่มาของโครงการ	105
ภาพที่ 105 รูปแสดงวัตถุประสงค์และขอบเขตของโครงการ	106
ภาพที่ 106 รูปแสดงที่มาของลายต่อผ้า	106
ภาพที่ 107 รูปแสดงการวิเคราะห์วัตถุดิบที่เหมาะสมในการต่อผ้าและผลิตกระเป๋า	107
ภาพที่ 108 รูปแสดงการวิเคราะห์วัตถุดิบที่เหมาะสมในการผลิตรองเท้าและเข็มขัด	107
ภาพที่ 109 รูปแสดงการวิเคราะห์วัตถุดิบที่เหมาะสมในการผลิตหมวก สร้อยคอ สร้อยข้อมือ และที่คาดผม	108
ภาพที่ 110 รูปแสดงการสรุปลักษณะผลิตภัณฑ์จากการทำแบบสอบถาม	108
ภาพที่ 111 รูปแสดงการสรุปขนาดสัดส่วนที่เหมาะสมของผลิตภัณฑ์	109
ภาพที่ 112 รูปแสดงลักษณะกลุ่มเป้าหมาย	109
ภาพที่ 113 รูปแสดงแนวทางสีเส้นร่วมสมัยที่เลือกใช้	110
ภาพที่ 114 รูปแสดงแนวทางสีเส้นร่วมสมัยที่เลือกใช้	110
ภาพที่ 115 รูปแสดงแนวทางการออกแบบลายต่อผ้า	111
ภาพที่ 116 รูปแสดงรูปแบบการต่อผ้าที่พัฒนาต่อ	111
ภาพที่ 117 รูปแสดงลายต่อผ้าและสีเส้นในแนวร่วมสมัย Contemporary Color	112
ภาพที่ 118 รูปแสดงการพัฒนาลายต่อผ้า	112
ภาพที่ 119 รูปแสดงแนวทางการตกแต่งผ้า	113
ภาพที่ 120 รูปแสดงการออกแบบผลิตภัณฑ์	113
ภาพที่ 121 รูปแสดงการออกแบบผลิตภัณฑ์	114
ภาพที่ 122 รูปแสดงการออกแบบผลิตภัณฑ์	114
ภาพที่ 123 รูปแสดงการพัฒนาผลิตภัณฑ์	115
ภาพที่ 124 รูปแสดงการพัฒนาผลิตภัณฑ์	115

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับวงการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รายการภาพประกอบ (ต่อ)

	หน้า
ภาพที่ 125 รูปแสดงรูปแบบผลิตภัณฑ์ที่สุรูป	116
ภาพที่ 126 รูปแสดงรูปแบบผลิตภัณฑ์ที่สุรูป	116
ภาพที่ 127 รูปแสดงสรูปชนิดและวัสดุที่เลือกใช้	117
ภาพที่ 128 รูปแสดงสรูปแบบลายต่อผ้า	118
ภาพที่ 129 รูปแสดงขนาดสัดส่วนของลายต่อผ้า	118
ภาพที่ 130 รูปแสดงที่มาและการถักเชือกชั้นพื้นฐาน	119
ภาพที่ 131 รูปแสดงแบบสเกตซ์กระเป่าและเข็มขัด	119
ภาพที่ 132 รูปแสดงแบบสเกตซ์รองเท้าและหมวก	120
ภาพที่ 133 รูปแสดงสเกตซ์สร้อยคอ และสร้อยข้อมือ	120
ภาพที่ 134 รูปแสดงแบบสเกตซ์และพัฒนาของที่คาดผม	121
ภาพที่ 135 รูปแสดงแบบพัฒนาของกระเป่าและเข็มขัด	121
ภาพที่ 136 รูปแสดงแบบพัฒนาของรองเท้าและหมวก	122
ภาพที่ 137 รูปแสดงแบบพัฒนาของสร้อยคอ / สร้อยข้อมือ	122
ภาพที่ 138 รูปแสดงแบบสรูปของกระเป่าและเข็มขัด	123
ภาพที่ 139 รูปแสดงแบบสรูปของรองเท้าและหมวก	123
ภาพที่ 140 รูปแสดงแบบสรูปของที่คาดผม สร้อยข้อมือและสร้อยคอ	124
ภาพที่ 141 รูปแสดงขั้นตอนการผลิต	124
ภาพที่ 142 รูปแสดงการประกอบกระเป่าและหมวก	125
ภาพที่ 143 รูปแสดงแพทเทิร์นของกระเป่า	125
ภาพที่ 144 รูปแสดงแพทเทิร์นของหมวก	126
ภาพที่ 145 รูปแสดงแพทเทิร์นและการประกอบหมวก	126
ภาพที่ 146 รูปแสดงการประกอบสร้อยคอ สร้อยข้อมือ และเข็มขัด	127
ภาพที่ 147 รูปแสดงแพทเทิร์นและการประกอบที่คาดผม	127
ภาพที่ 148 รูปแสดงแบบแพทเทิร์นลายต่อผ้าของกระเป่าและเข็มขัด	128
ภาพที่ 149 รูปแสดงแบบแพทเทิร์นลายต่อผ้าของรองเท้าและหมวก	128
ภาพที่ 150 รูปแสดงแบบแพทเทิร์นลายต่อผ้าของสร้อยคอ/สร้อยข้อมือ	129
ภาพที่ 151 รูปแสดงลักษณะการใช้ผลิตภัณฑ์ต่างๆ ของกลุ่มเป้าหมาย	129
ภาพที่ 152 รูปแสดงตารางการประเมินราคาของผลิตภัณฑ์	130
ภาพที่ 153 รูปแสดงตารางการประเมินราคาของผลิตภัณฑ์ (ต่อ)	130
ภาพที่ 154 รูปแสดงภาพถ่ายของผลิตภัณฑ์ทั้งหมด	131

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รายการตารางประกอบ

	หน้า
ตารางที่ 1 แสดงปัญหาและแนวทางแก้ไข	2
ตารางที่ 2 แสดงขนาดของร่องเท้าผู้ใหญ่	36
ตารางที่ 3 แสดงขนาดหมวกมาตรฐาน	47
ตารางที่ 4 รูปวัตถุบิที่นำมาใช้ในการออกแบบ	98
ตารางที่ 5 แสดงการวิเคราะห์วัตถุบิที่ใช้ในการผลิตลวดลายการต่อผ้า	99
ตารางที่ 6 แสดงการวิเคราะห์วัตถุบิที่ใช้ในการผลิตกระเป๋าผ้า	100
ตารางที่ 7 แสดงการวิเคราะห์วัตถุบิที่ใช้ในการผลิตรองเท้า	101
ตารางที่ 8 แสดงการวิเคราะห์การเลือกใช้วัสดุบิผลิตหัวเข็มขัด	102
ตารางที่ 9 แสดงการวิเคราะห์การเลือกใช้วัสดุบิผลิตเข็มขัด	102
ตารางที่ 10 แสดงการวิเคราะห์วัตถุบิที่ใช้ในการผลิตหมวก	103
ตารางที่ 11 แสดงการวิเคราะห์วัตถุบิที่ใช้ในการผลิตที่คาดผม	104

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 1 บทนำ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 1

บทนำ

ในปัจจุบันสตรีมีความสนใจเอาใจใส่การแต่งกายมากขึ้น เนื่องจากสตรีมีบทบาทและหน้าที่ในทางสังคมสูงขึ้น การคัดเลือกเครื่องแต่งกายจึงเป็นเรื่องสำคัญ ซึ่งเป็นการเพิ่มความมั่นใจและเพื่อให้เป็นที่ประทับใจแก่ผู้พบเห็น ดังนั้นในปัจจุบันนี้ผลิตภัณฑ์ประเภทเครื่องแต่งกายจึงมีอัตราการแข่งขันที่สูง ผลิตภัณฑ์ที่มีความแปลกใหม่ สวยงาม น่าสนใจจึงย่อมเป็นที่สนใจและต้องการของผู้บริโภค

โครงการออกแบบเครื่องแต่งกายสตรีโดยใช้เทคนิคการพับและต่อผ้านั้นเป็นโครงการที่ต้องการนำเสนอรูปแบบการพับผ้าให้เป็นรูปทรง และการต่อผ้า (Patchwork) ซึ่งเป็นการนำผ้าที่มีลวดลายต่างๆ กันมาสร้างสีสันให้สวยงามขึ้น จากเดิมการต่อผ้ามักนิยมนำมาผลิตเป็นสินค้าประเภทเคหะสิ่งทอ เช่น ผ้านวม หรือเป็นผ้าแขวนผนัง ยังไม่ค่อยนิยมนำมาผลิตหรือนำมาตกแต่งสินค้าประเภทเครื่องแต่งกายมากนัก ดังนั้น โครงการนี้จึงมุ่งเน้นการวิเคราะห์การออกแบบโครงสร้างของการพับและต่อผ้า การเลือกใช้ชนิดของผ้าที่เหมาะสมรวมทั้งผ้าที่มีสีพื้นและผ้าที่มีลวดลาย ให้มีความเหมาะสมกับตัวผลิตภัณฑ์ในด้านความสวยงามซึ่งจะเป็นการสร้างจุดเด่นและเพิ่มความงามให้แก่ตัวผลิตภัณฑ์ความเหมาะสมในด้านการใช้งานและในด้านการผลิต

ดังนั้นโครงการออกแบบเครื่องแต่งกายสตรีโดยใช้เทคนิคการพับและต่อผ้านั้นจึงเป็นการพัฒนารูปแบบของการต่อผ้าให้มีรูปแบบที่หลากหลายแปลกใหม่กว่าเดิม ซึ่งเป็นการเพิ่มทางเลือกให้กับผู้บริโภคมากขึ้น และเป็นการสร้างแนวทางการผลิตใหม่ๆ แก่ผู้ประกอบการ โดยเฉพาะกลุ่มชาวบ้านที่ผลิตผลงานฝีมือประเภทใกล้เคียงกันนี้ยังสามารถนำรูปแบบไปดัดแปลงให้เหมาะสมกับกำลังการผลิตของชาวบ้านเองได้

ความเป็นไปได้ของโครงการ

1. ความเป็นไปได้ด้านนโยบาย

- เป็นการส่งเสริมอาชีพและเป็นการสร้างรายได้ให้แก่ชาวบ้านที่มีความชำนาญในด้านการผลิตผลิตภัณฑ์ประเภทนี้อยู่ ทำให้สามารถนำไปปรับใช้ได้กับผลิตภัณฑ์ที่จำหน่ายอยู่

2. ความเป็นไปได้ด้านเศรษฐกิจ

- เป็นการกระจายรายได้ให้แก่ชุมชน เนื่องจากเป็นงานที่ต้องใช้ความชำนาญชาวบ้านที่ผลิตผลิตภัณฑ์แนวนี้อยู่ จึงสามารถผลิตได้ ทำให้มีเงินตราไหลเวียน
- เป็นการนำวัตถุดิบภายในประเทศมาใช้อย่างคุ้มค่า และสามารถส่งออกไปจำหน่ายยังต่างประเทศได้

3. ความเป็นไปได้ด้านสังคมและสิ่งแวดล้อม

- เนื่องจากเป็นการนำเทคนิคการพับและต่อผ้า ของชาวไทยทรงดำจังหวัดสุพรรณบุรีเป็นพื้นฐานในการออกแบบ จึงเป็นการศึกษาวัฒนธรรม ขนบธรรมเนียมประเพณีของ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าชาวไทยทรงดำ

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- เป็นการส่งเสริมเผยแพร่งานในลักษณะการต่อผ้า หรือ Patchwork ให้ประชาชนรู้จักมากขึ้นและให้ชาวบ้านที่ผลิตงานลักษณะนี้มีหนทางพัฒนางานออกมาใหม่ได้

4. ความเป็นไปได้ด้านการออกแบบ

โครงการนี้ใช้แนวทางการแก้ไขปัญหา เพื่อให้ได้ชุดเครื่องแต่งกายที่ผลิตจากแนวทางการพับและต่อผ้าโดยออกแบบโครงสร้างสีสันทันให้กลมกลืนกันในชุดผลิตภัณฑ์เดียวกัน

วัตถุประสงค์ของโครงการ

1. ออกแบบเครื่องแต่งกายสตรีโดยประยุกต์ใช้เทคนิคการพับและการต่อผ้า ของชาวไทยทรงดำเป็นแนวทางในการออกแบบ
2. ออกแบบโดยสามารถนำวัสดุตกแต่งอื่นๆ มาประกอบได้ตามความเหมาะสม

ปัญหาและแนวทางแก้ปัญหา

ตารางที่ 1 ตารางแสดงปัญหาและแนวทางแก้ปัญหา

ปัญหา	แนวทางแก้ปัญหา
<p>1.ปัญหาด้านประโยชน์ใช้สอย</p> <ul style="list-style-type: none"> - เครื่องแต่งกายที่ใช้ในชีวิตประจำวันของชาวไทยทรงดำยังมีรูปแบบที่ไม่เหมาะสมกับกลุ่มเป้าหมาย อาทิเช่น ย่อม และกระเป๋าคาดเอว <p>2.ปัญหาด้านความงาม</p> <ul style="list-style-type: none"> - โทนสีและลวดลายผ้า หากไม่มีการควบคุมเรื่องสีและลวดลาย จะทำให้ผลงานดูด้อยค่า - ขนาดสัดส่วนของแบบแพทเทิร์นแต่ละแบบไม่เท่ากัน เนื่องจากเป็นการวางแบบลายด้วยมือ ซึ่งต้องใช้เวลาจำนวนมาก - รูปแบบโครงสร้างของลายมีลักษณะเป็นสี่เหลี่ยมเพียงอย่างเดียวทำให้การต่อลายไม่สามารถทำได้หลากหลาย <p>3.ปัญหาด้านการผลิตและราคา</p> <ul style="list-style-type: none"> - การต่อผ้าเป็นงานที่ต้องใช้เวลาในการผลิต และใช้เวลานานสูง ซึ่งทำให้มีราคาสูงด้วย 	<ul style="list-style-type: none"> - ออกแบบผลิตภัณฑ์ให้มีรูปแบบเหมาะสมกับความต้องการของกลุ่มเป้าหมาย - คัดเลือกแบ่งโทนสี จัดเป็นหมวดหมู่ และออกแบบโดยใช้เรื่องโทนสี เป็นข้อพิจารณาในการเลือกผ้า - ออกแบบให้มีแพทเทิร์นที่แน่นอน และตัดเย็บได้ง่าย สะดวก รวดเร็ว - ออกแบบโครงสร้างการต่อผ้า โดยอาศัยเทคนิคการต่อผ้าของต่างประเทศที่มีรูปทรงหลากหลาย อาทิ เช่น ทรงสามเหลี่ยม หกเหลี่ยม เป็นต้น - ออกแบบให้มีส่วนการใช้เวลานานอย่างเหมาะสมที่สามารถนำไปผลิตได้ง่ายขึ้น และมีราคา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่ควรนำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ขอบเขตของโครงการ

1. ออกแบบเครื่องแต่งกายสตรีโดยประยุกต์ใช้เทคนิคการพับและต่อผ้า สำหรับสตรีวัย 20 - 25 ปี โดยแบ่งเป็น 2 แนวทาง คือ แบบยึดสีสันดั้งเดิมของชาวไทยทรงดำ และแบบร่วมสมัยนิยม ซึ่งทั้ง 2 แนวทางประกอบด้วยผลิตภัณฑ์ ดังนี้

- 1.1 กระเป๋า อย่างละ 1 แบบ
- 1.2 รองเท้า อย่างละ 1 แบบ
- 1.3 เข็มขัด อย่างละ 1 แบบ
- 1.4 หมวก อย่างละ 1 แบบ
- 1.5 เครื่องประดับ ได้แก่ สร้อยคอ และสร้อยข้อมือ อย่างละ 1 แบบ
- 1.6 ที่คาดผม 1 แบบ

แนวทางการศึกษาวิจัย

1. ศึกษารูปแบบและขนบธรรมเนียมประเพณีการแต่งกายของชาวไทยทรงดำ (ลาวโซ่ง)
2. ศึกษารูปแบบของการพับผ้า
3. ศึกษารูปแบบความเป็นมาของการต่อผ้า
4. ศึกษารูปแบบและเทคนิคการเย็บและการต่อผ้าแบบต่างๆ
5. ศึกษาโครงสร้างการต่อผ้า และการใช้สีรวมไปถึงลวดลายที่มีอยู่ในปัจจุบัน
6. ศึกษาคุณสมบัติและลักษณะของผ้าแต่ละชนิดที่เหมาะสม
7. ศึกษารูปแบบของเครื่องแต่งกายที่มีอยู่ในปัจจุบัน และรูปแบบของผลิตภัณฑ์ใกล้เคียง
8. ศึกษาวัสดุตกแต่งที่จะนำมาประกอบการออกแบบผลิตภัณฑ์
9. ศึกษาแนวทางการผลิตที่เหมาะสมกันเพื่อให้สามารถผลิตในระบบอุตสาหกรรมได้เหมาะสมและสะดวกขึ้น
10. ศึกษาพฤติกรรมของผู้บริโภคกลุ่มเป้าหมาย ถึงความต้องการ ความนิยมและวิถีชีวิตประจำวันรวมไปถึงงานอดิเรก
11. ศึกษาขนาดสัดส่วนของมนุษย์ที่สอดคล้องกับการใช้งาน

ผลที่คาดว่าจะได้รับ

1. เป็นแนวทางการผลิต ผลิตภัณฑ์ที่แปลกใหม่ ออกสู่ท้องตลาดซึ่งเป็นการเปิดช่องทางการผลิตใหม่แก่ผู้ประกอบการ
2. ออกแบบผลิตภัณฑ์ที่สามารถตอบสนองความต้องการของผู้บริโภคได้ดี ในด้านความงามความเหมาะสม และด้านประโยชน์ใช้สอย
3. เป็นการอนุรักษ์ภูมิปัญญาของชาวบ้าน โดยปรับปรุงให้เหมาะสม กับการผลิตทางอุตสาหกรรมมากขึ้น
4. เป็นการสร้างแรงงานฝีมือ และเป็นการกระจายรายได้ให้แก่ชาวบ้าน
5. เป็นการนำวัตถุดิบภายในประเทศมาใช้อย่างมีคุณค่า
6. ส่งเสริมระบบอุตสาหกรรมไทยให้มีความหลากหลายขึ้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 2
การค้นคว้า
รวบรวม
และสรุปข้อมูล

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 2

การค้นคว้า รวบรวม และสรุปข้อมูล

1. ข้อมูลศึกษาเกี่ยวกับชาวไทยทรงดำ (ลาวโซ่ง)

1.1 ความเป็นมาของชาวไทยทรงดำในประเทศไทย

ไทดำ หรือไทยทรงดำ ที่สืบเชื้อสายในประเทศไทยส่วนใหญ่มีบรรพบุรุษอยู่ในแถบเมืองทันต์ในประเทศลาว ในปี พ.ศ. 2322 อันเป็นสมัยของพระเจ้ากรุงธนบุรี โปรดเกล้าฯ ให้สมเด็จพระยามหากษัตริย์ศึก และเจ้าพระยาสุรสีห์ ยกทัพไปตีลาว ก็ตีได้เมืองทันต์และได้กวาดต้อนครอบครัวของไทยกลุ่มนี้ลงมากรุงเทพฯ เป็นจำนวนมาก แล้วทรงให้ไปตั้งบ้านเรือนอยู่ตามหัวเมืองต่างๆ ในภาคกลาง ต่อมาในปี พ.ศ. 2335 อันเป็นสมัยสมเด็จพระพุทธยอดฟ้าจุฬาโลกมหาราช เจ้าเมืองเวียงจันทน์ได้ยกทัพไปตีเมืองพนมและเมืองแกลงได้กวาดต้อนครอบครัวไทยทรงดำนี้ลงมาถวายที่กรุงเทพฯ อีกทรงให้ไปตั้งบ้านเรือนอยู่ที่หมู่บ้านหนองปรัง หรือหนองลา เพชรบุรี ต่อมาใน พ.ศ. 2381 พระบาทสมเด็จพระนั่งเกล้าเจ้าอยู่หัว โปรดเกล้าฯ ให้ตีลาวอีกและได้อพยพไทยทรงดำหรือลาวโซ่งมาได้ใหม่ให้ไปตั้งอยู่ที่ตำบลท่าแร่ อำเภอบ้านแหลม จังหวัดเพชรบุรี ต่อมาในไทยทรงดำกลุ่มนี้ได้อพยพไปอยู่ที่อำเภอเขาชัยย้อย เพราะชอบอยู่ที่ดอนและได้กระจายไปอยู่ตามอำเภอต่างๆ ของเพชรบุรี

ไทดำจากจังหวัดเพชรบุรี ได้อพยพไปอยู่ในจังหวัดอื่นๆ ในลุ่มแม่น้ำเจ้าพระยาโดยทั่วไป เช่น ในจังหวัดนครปฐม สุพรรณบุรี สระบุรี พิษณุโลกและสุโขทัย ชาวไทยดำในท้องถิ่นเหล่านี้บางแห่งยังติดต่อกับญาติพี่น้องในเพชรบุรีอยู่ และสันนิษฐานว่าตำบลหนองปรัง ในอำเภอเขาชัยย้อย จังหวัดเพชรบุรีเป็นชุมชนไทดำที่ใหญ่และเก่าแก่มาแต่เดิม และไทดำในท้องถิ่นอื่นน่าจะอพยพมาจากที่นี่เป็นส่วนใหญ่เพราะไทดำในท้องถิ่นอื่นยังเรียก หนองปรังว่า “บ้านเก่า” ในความหมายว่าเป็นถิ่นฐานเดิมของตน และชาวไทดำนี้ยังคงสืบทอดผู้เฒ่าผู้แก่เป็นผู้อาวุโสที่ต้องให้ความเคารพนับถืออย่างสูงเป็นผู้ถ่ายทอดทางวัฒนธรรม ยังคงมีภาษาพูดเป็นของตนเองที่ยังใช้อยู่มาจนถึงทุกวันนี้

1.2 ประเพณีเกี่ยวกับการใช้ผ้า

ผลงานการรังสรรค์สิ่งทอประจำเผ่าพันธุ์ เพื่อการแต่งกายและเพื่อการใช้ในหลายรูปแบบในชีวิตประจำวันของชาวไทดำนั้นมีมากมายหลากหลายรูปแบบ แต่ละรูปแบบมีลักษณะของการใช้สอยเฉพาะตัวไม่ปะปนกัน จึงเป็นสิ่งที่น่าสนใจและศึกษาอย่างยิ่งว่าชาวไทดำถ่ายทอดความเชื่อการยึดถือตามขนบประเพณีของเขาสืบมาจนถึงปัจจุบันนี้ได้อย่างไร ในท่ามกลางกระแสวัฒนธรรมที่เปลี่ยนแปลงรอบด้านอย่างไม่หยุดยั้ง

จากการศึกษาขนบธรรมเนียมประเพณี ความเชื่อของชาวไทดำ เกี่ยวกับการใช้ผ้า สามารถแบ่งผ้าออกเป็นประเภทต่างๆ ตามลักษณะการใช้งานได้ดังนี้

1. ผ้าที่ใช้ในชีวิตประจำวัน

1.1 เครื่องแต่งกาย

1.2 เครื่องใช้อื่นๆ

2. ผ้าที่ใช้ในประเพณี พิธีกรรม หรือการละเล่น

2.1 ผ้าที่พบในประเพณีและพิธีกรรม

2.2 ผ้าที่พบในการละเล่น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1. ผ้าที่ใช้ในชีวิตประจำวัน

1.1 เครื่องแต่งกาย

1.1.1 ผ้าขึ้น

ทุกครัวเรือนผู้หญิงจะเป็นผู้ทอผ้าขึ้นใช้เองขึ้นของชาวไทยดำจะเป็นผ้าฝ้ายทอ มีย้อมครามจนเป็นสีน้ำเงินเข้มเกือบดำ นำมาทอสลับลวดลายเป็นเอกลักษณ์เฉพาะของชาวไทยทรงดำ ผ้าขึ้นจะประกอบไปด้วย หัวขึ้นหรือเชิงบน และตีนขึ้น หรือเชิงล่าง ขึ้นของชาวไทยดำ จะทอลายพื้นเมืองเรียกลายแดงโม หรือแดงไทย เป็นลักษณะเฉพาะซึ่งมาจากการสังสมทางด้านวัฒนธรรมการดำรงชีวิตด้านสังคมเกษตรกรรม

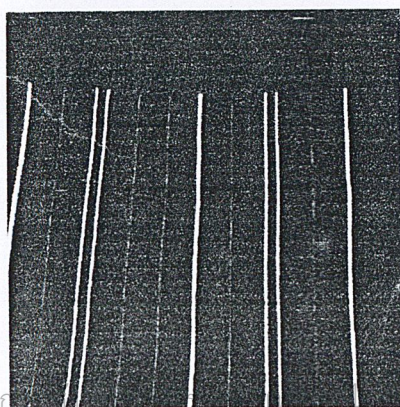
ตัวขึ้น คือ ส่วนที่เป็นผ้าถุงใหญ่สำหรับพันรอบตัว ต่อจากเชิงบนหรือหัวขึ้นมี สีสคราม และมีลายตาหมู ลายก้านาง ลายตาเกียบ หรือตาคู่ และลายประเป็นลายทางสีฟ้าอมขาวแทรกตามเส้นยืนของเนื้อผ้าเป็นระยะๆ ไป แต่ละเส้นห่างกันประมาณ 1.5 นิ้ว หรือ 30 เส้นด้าย ซึ่งชาวไทยดำจะเรียกผ้าขึ้นโดยรวมๆ ว่าลายแดงโม หรือแดงไทย เท่าที่เห็นในปัจจุบันมีแบบเดียว แต่ได้มีการพบผ้าไทยดำแบบมัดหมี่สลับลวดลายอายุ 100 ปีเศษตกทอดมา

หัวขึ้น คือ แถบผ้าส่วนบนของตัวขึ้น เป็นผ้าทอสีพื้นย้อมครามเข้มไม่มีลวดลายสีกลิ้งกับตัวผ้า เป็นส่วนที่ตลบเข้ากับเอวด้านซ้ายและขวาให้กระชิดแนบตัว ความกว้างของแถบผ้าเท่ากับความกว้างของตัวขึ้น การต่อผ้าชาวไทยดำจะสอยด้วยมือ มีผีเข็มละเอียดมาก

ตีนขึ้น คือ แถบผ้าขึ้นล่างสุดที่เย็บต่อจากตัวขึ้นเป็นผ้าทออย่างละเอียด แน่นและทนทานมีลวดลายสีชาวมฟ้าเป็นลายเส้น เรียกลายก้านาง ลายประหรือตาเกียบ ตามแนวขวางตัดกับเส้นยืน โดยมีความกว้างจากที่ต่อผ้ากับตัวขึ้นเพียงประมาณ 1-2 นิ้วเท่านั้น

การนุ่งขึ้นของหญิงไทยดำจะนุ่งในหลายลักษณะไม่ว่าจะเป็นการไป ไร่ เก็บผัก ตักน้ำ หรือการไปชกขางงาน เทียวงานหรือไปทำบุญ เมื่อต้องการความทะมัดทะแมง คล่องแคล่วก็จะยกผ้าแถวสะโพกทั้ง 2 ข้าง ขึ้นมาเหน็บไว้ที่ขางเอวทำให้ผ้าหยักรั้งขึ้นมาสามารถเดินเหินได้สะดวกขึ้นกว่าเดิม

วิธีการนุ่งขึ้น หรือผ้าถุงไทยดำผู้นุ่งจะใช้คางหนีบชายหัวขึ้นด้านหน้าไว้แล้ว กางผ้าที่เหลือออกทั้ง 2 ข้างซ้าย ขวา แอ่นส่วนท้องเล็กน้อยให้ผ้าด้านหน้าแนบตัวเอง จากนั้น ตลบหัวขึ้นทั้ง 2 ด้านให้เข้ามาทับกันที่ด้านหน้า คาดด้วยเข็มขัดเงิน ถ้าไม่คาดเข็มขัดเงิน ชาวไทยดำจะมีเชือกขวันเกลียวเส้นเล็กๆ ผูกติดเอาไว้ทุกคน นำมาคาดทับผ้าขึ้นที่นุ่งได้เช่นกัน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับบุคลากรภายในมหาวิทยาลัยสุโขทัย โปรดอย่าเผยแพร่ไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดลอกภาพที่แสดงผ้าขึ้นลายแดงโมของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1.1.2 เลื้อยก้อม

เป็นเลื้อยของผู้หญิงไทยดำซึ่งมีสีดำข้อมด้วยคราม ตัดและเย็บด้วยมือผีเข็มละเอียดมากจนสามารถสวมได้ทั้งสองด้าน ลักษณะเป็นเลื้อยคอกกลมผ่าหน้า แขนกระบอกเข้ารูปิดกระดุมเงินถี่มากประมาณ 9-11 เม็ด ถ้าฐานจะตีจะตี 2 แถว กระดุมนั้นทำด้วยเงินเก่าตีด้วยผีมือเป็นยอดแหลมมีลายกลีบบัว ติดห่วง ปัจจุบันหายากมากเพราะมีผู้สนใจวันซื้อไปหมด

เลื้อยก้อมเป็นเลื้อยที่ใช้คู่กับผ้าซิ่น เป็นชุดลำลองหรือชุดประจำเผ่าของชาวไทยดำ ใช้สวมไปทุกแห่ง ถ้าไปวัดก็พาดผ้าเปี้ยวหรือสบืออีก 1 ผืน ถ้าไปตลาดก็สะพายกะเหล็บซึ่งสานด้วยไม้ไผ่ละเอียดยิบใช้แทนกระเป๋าหรือถ้าเข้าป่าก็สะพายย่ามผ้าเปี้ยวก็นำมาโพกศีรษะแทนหมวก

1.1.3 เลื้อยโตหรือเลื้อยไท

เป็นเลื้อยชุดลำลองเลื้อยโตชาย ใช้สวมเมื่อไปงานต่างๆ หรือเที่ยวงานสวมเกี่ยวสาวหรือในงานที่ไม่ต้องการพิธีรีตองมากนัก เป็นชุดประจำเผ่าที่ใช้ในชีวิตประจำวัน ถ้าค่อนข้างพิธีการก็จะสวมเลื้อยโต นุ่งสังฮีหรือสังขาลี (กางเกงขายาว) แล้วคาดกระเป๋าทันเมืองไว้ที่เอว ถ้าใส่ไปประกอบงานตามปกติจะเปลี่ยนจากสังขาลีเป็นสังข์ก้อม (กางเกงขาสั้น)

ลักษณะของเลื้อยโต เป็นเลื้อยที่ตัดเย็บด้วยมือทั้งหมด ทอด้วยผ้าข้อมครามสีดำผ่าหน้า แขนกระบอกติดกระดุมเงินเรียงแถวประมาณ 21 เม็ด ถ้าฐานจะตีจะตี 2 แถว ตัวเลื้อยจะเข้ารูตรงเอวแล้วผายออก ยาวลงมาคลุมสะโพกตอนบน เลื้อยโตของผู้ชายจะยาวกว่าเลื้อยก้อมของผู้หญิง มีกระเป๋าทัน 2 ข้างตรงชายล่าง

1.1.4 สังข์ก้อม และสังข์ฮี

สังข์ก้อม หรือสังข์ขาก้อม คือกางเกงขาสั้น และสังข์ฮีหรือสังข์ขาลี คือ กางเกงขายาวของชาวไทยดำ ลักษณะรูปทรงคล้ายกางเกงจีน เอวปล่อยกว้างไว้สำหรับจับทาบเข้าหาตัวแต่ชายขา จะสอดเข้าเล็กน้อย ตัดเย็บด้วยผ้าฝ้ายทอมือ ข้อมครามจนเป็นสีดำเข้ม เมื่อนุ่งจะใช้เชือกขวันดึงออกมารัดเอวของกางเกงที่เราจับทาบ แบบผ้าถุงให้แน่น

สังข์ก้อมจะมีความยาวของกางเกงเพียงเข่า และสังข์ฮีจะยาวจรดข้อเท้าแต่ก่อนกางเกงของไทยดำ จะแบ่งเพศได้ โดยกางเกงชาย ด้านหน้าจากเอวลากผ่านเป้ากางเกงไปจรดด้านหลังจะเย็บเป็นสองตะเข็บ ใช้ผ้า 3 ชั้น ต่อกางเกงหนึ่งตัว ถ้าเป็นของผู้หญิงจะมีตะเข็บกลางตะเข็บเดียว ซึ่งใช้ทั้งสองชั้น แต่ในปัจจุบันส่วนใหญ่จะใช้ปะปนกัน ผู้หญิงไม่นิยมใช้กางเกงมากนักเพราะส่วนใหญ่จะนุ่งซิ่นปฏิบัติงานประจำวัน

ทั้งสังข์ก้อมและสังข์ฮี มีที่ใช้ต่างกันบ้าง คือ สังข์ก้อมนั้นถ้าใช้กับเลื้อยโตก็จะ เป็นชุดลำลองหรือชุด ทำงานสบายๆ เป็นชุดประจำเผ่าชาวไทยดำ หรือถ้าคาดกระเป๋าทันที่เอวก็เป็นชุดออกเที่ยวงานได้ หากใช้กับเลื้อยม่อฮ่อม หรือเลื้อยแบบอื่นๆ แล้วสะพายย่าม ก็นับเป็นชุดทำงานเข้าป่าหาพื้น ได้เช่นกัน แต่ถ้าเป็นสังข์ขาลีนั้น เมื่อใช้กับเลื้อยโตคาดกระเป๋าทัน ก็จะเป็นชุดที่เป็นงานเป็นการขึ้นซึ่งก็เป็นชุดประจำเผ่าเช่นกัน

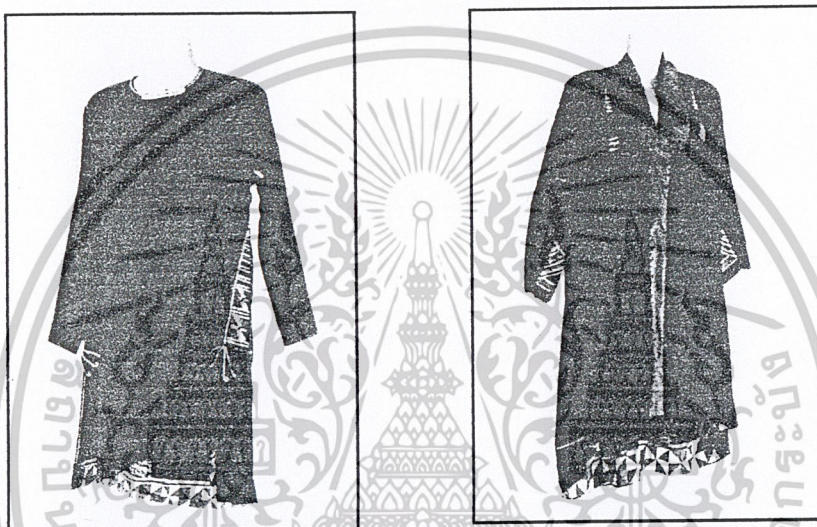
1.1.5 เลื้อยฮี

เลื้อยฮีของทั้งหญิงและชายชาวไทยดำจัดเป็นเลื้อยชุดใหญ่ แต่ละคนจะมีเลื้อยฮีประจำตัว เลื้อยฮีจะประดับตกแต่งด้วยลวดลายหลากหลายอย่างวิจิตรงดงามโดยเฉพาะด้านใน

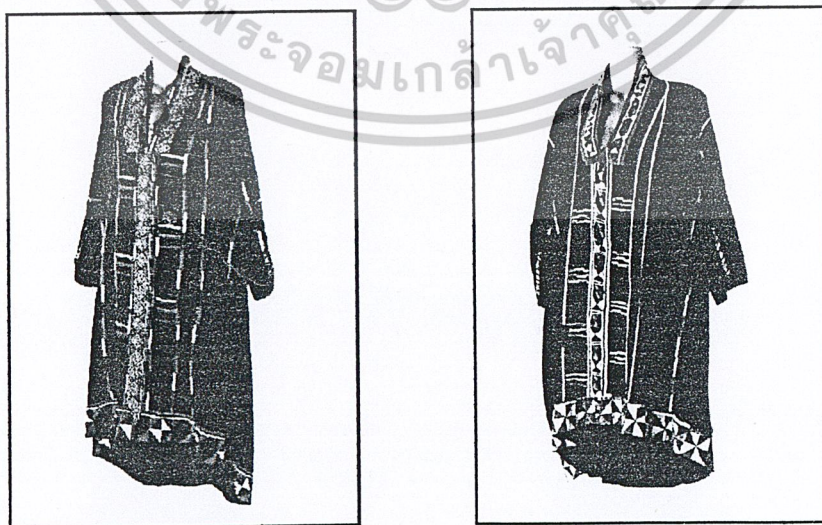
ของตัวเลื้อยจะมีลวดลาย ตกแต่งมากกว่าด้านนอกซึ่งมีสีดำมากกว่า ลวดลายมีทั้งการปัก ประดับประดา มีทั้งลายควกรกระจาย ลายเบือ แขน ลายซอน ลายบานแปด และลายชอกุด ปักสลัด้วยไม่ว่างริ้นใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งยังมีเทคนิคแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้ใหม่ สีขาว

แดง เหลือง เขียว ขาว สวยงามแปลกตา ด้านข้างตัวเสื้อจะผ่าข้างขึ้นมาถึงเอว แนวสาบเสื้อ รักแร้ ด้านข้าง และชายเสื้อ

เสื้อฮีของสตรีไทดำจะเป็นแบบสวมหัว ส่วนของผู้ชายนั้น จะตัดเย็บแบบผ่าหน้า ตัวยาว แขนกระบอกหลวม มีลวดลายสวยงามที่ด้านในเช่นกัน ปัจจุบันชาวไทยดำก็ยังคงมีเสื้อฮีประจำตัวทุกคนเช่นในอดีต ซึ่งเสื้อฮีมีความสำคัญมากเป็นเสื้อที่ใส่ในงานพิธีกรรม เช่น งานแต่งงาน งานเสนเฮือนและที่สำคัญ คือในวันตาย เขาต้องใส่เสื้อฮีของเขาไปด้วย ทั้งนี้เพราะมีความเชื่อกันว่า ถ้าใส่เสื้อฮีไปจะได้ไปพบญาติพี่น้องที่ตายไปแล้วจะจำกันได้ว่าเป็นเผ่าพันธุ์เดียวกัน โดยเฉพาะวันตาย ชาวไทดำจะใส่เสื้อกลับด้านที่มีลวดลายงดงามออกด้านนอก

ภาพที่ 2 รูปแสดงตัวอย่างเสื้อฮีของผู้ชาย และผู้หญิง (ตามลำดับ)
เวลาปกติจะเห็นลวดลายตกแต่งเพียงเล็กน้อย

ภาพที่ 3 รูปแสดงตัวอย่างเสื้อฮีของผู้หญิงเมื่อกลับด้านในออก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์ไว้เฉพาะผู้รวบรวมเพื่อวัตถุประสงค์ในการศึกษาวิจัยเท่านั้น ไม่ควรนำเอกสารนี้ไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้นำลวดลายตกแต่งทั้งดั่งงามนี้ไปใช้ซ้ำโดยไม่ได้รับอนุญาตจากเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1.1.6 ผ้าเปียว

ผ้าเปียวคือ ผ้าสไบนั่นเองเป็นสัญลักษณ์ของคนแก่ที่มีอายุ ผ้าเปียวของชาวไทดำเป็นแถบผ้าฝ้ายทอมือสีดำ กว้างประมาณ 15 x 46 นิ้ว มีลวดลายปักประดับเป็นลวดลายของด้ายสี ต่างๆ สลับสีกันอย่างงดงาม ที่ริมและชายผ้า มีทั้งลายดอกเต้าและลายดอกผักแว่นปักเดินเส้นสลับ สีอย่างงดงาม ชายขอบผ้าก็จะเดินเส้นขอบผ้าสลับสี ปัจจุบันผ้าเปียวนี้อย่างคงใช้กันอยู่ แต่เมื่อไปวัดมักใช้เป็นผ้าสไบสีขาว ซึ่งเป็นผ้าทอมือสมัยใหม่ ผ้าเปียวนี้ใช้เป็นผ้าห่มหน้าอกให้ห่มคอและให้โปก ศีรษะได้ ในอดีตมีการทอผ้าเปียว 4 ชนิด ดังนี้

ผ้าเปียวเบา หรือผ้าเปียวดอก ติดดอกไม้ไว้ชายละ 2 ดอกหรือ 3 ดอก ทำเป็นขดวงกลม ปักรูปสี่เหลี่ยมไว้ตรงกลางสลับฝ้ายสี “เบาผักแว่น” แล้วนำมาเย็บลายชอกุดออกมาเป็น 8 แฉก เรียกว่า “ชอกุดลายหวาย”

ผ้าเปียวดอกผักแว่น ใช้ในการเย็บเป็นกรอบสี่เหลี่ยมต่อกันยาวเกือบตลอดผืน มีปุยห้อยที่ริมชายผ้า มักจะใช้ฝ้ายสีแดงเลือดหมู กับสีครีม

ผ้าเปียวดอกบัว ชายผ้าเป็นลายสี่เหลี่ยมปักไว้ตรงมุมผ้าให้เป็นมุมสามเหลี่ยมออกไปทั้งสองชายผ้า แล้วทำเป็นดอกแทนขึ้นมา “บัว” แปลว่าช่วยกันพยุง หรือรองรับกันไว้ ดังนั้นชายผ้าจะใช้ฝ้าย 4 สีด้วยกัน

ผ้าเปียวสายรุ้งทำเป็นดอกแบบเปียวดอกทำเป็นแถวตรงหลายๆ ลาย หลายๆ แถวโดยปักเป็นรูปสามเหลี่ยมหัวลูกศรชี้ขึ้นเป็นแนว หันไปในทิศทางเดียวกัน ชี้ขึ้นด้านบนของชายผ้าเป็น ริ้วๆ จึงเรียกว่า “เปียวสายรุ้ง”

1.1.7 เสื้อตัด

เป็นผ้าฝ้ายทอมือสีขาวซึ่งยังไม่ได้ย้อม นำมาตัดและเย็บด้านข้าง สวมเมื่อพ่อแม่อถึงแก่กรรม โดยเฉพาะลูกหลานต้องสวมเสื้อตัดนี้ในพิธีกรรมด้วย บางครั้งจะมีผ้าสีเหลี่ยมโปกศีรษะ ด้วย 1 ผืน เข้าใจว่าเป็นประเพณีที่ได้รับอิทธิพลมาจากจีน

1.1.8 สายกเดอหรือสายเอว

ด้ายทอถักหรือข่วนเป็นสายเล็กๆ คาดติดเอวไว้ เพื่อใช้แทนเข็มขัด เมื่อนุ่งขึ้นหรือกางเกงก็นำมาคาดรัดได้ทันที

1.1.9 กระเป่า

ชาวไทดำชายจะมีกระเป่าซึ่งตัดเย็บอย่างประณีต เป็นผ้าฝ้ายสีดำซ้อนกันเป็นรูปกระเป่า และมีชิ้นหนึ่งปิดทับลงมาด้านหน้า ปักลวดลายสวยงามด้วยวิธีปักด้วยไหมสลับสีประดับ กระจกแต่ละช่องลาย บางครั้งจะใช้ลายดอกพรม ดอกบัว หรือลายดาวกระจาย

1.1.10 ย่าม

ชาวไทดำจะมีย่าม ซึ่งจะใช้ผ้าทอข้อมสีต่างๆ เย็บเป็นย่ามไว้สำหรับสะพายเมื่อไปเก็บของในป่า หรือไปเที่ยวงาน ย่ามที่มีใช้มีอยู่ 2 ชนิด คือ ย่ามแดง และย่ามอื่นๆ

1. ย่ามแดง เป็นผ้าฝ้ายทอสลับสีด้วยสีแดงเป็นส่วนใหญ่ ใช้เมื่อไปต่างบ้านต่างเมือง คือใช้แทนกระเป๋านั้นเอง

2. ย่ามอื่นๆ เป็นผ้าทอธรรมดา ไม่พิถีพิถัน ใช้เมื่อไปนาไปไร่ ใส่หมากพลู เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1.2 เครื่องใช้อื่นๆ

1.2.1 ผ้าหยัน

ผ้าหยัน หรือผ้าหยัน คือ มุ้งของชาวไทดำ แต่เดิมจะเป็นผ้าฝ้ายทอสีดำนสนิท ทั้งหลังตรงมุมหุ้มทั้ง 4 ด้าน ประดับตกแต่งด้วยด้ายปัก หรือไหมสีต่างๆ ใช้กระจกประดับสวยงาม และมีลวดลายตกแต่งไปตลอดขอบบนของมุ้ง จากรูปลักษณะของผ้าหยันทำให้เกิดความเข้าใจได้ว่า มุ้งของชาวไทยดำนั้นให้ความรู้สึกที่เป็นสัดส่วนเป็นส่วนตัวซึ่งทำให้เห็นธรรมเนียมของการอยู่ร่วมกันของชาวไทดำ ซึ่งไม่มีห้องส่วนตัว การที่หญิงไทดำเตรียมมุ้งไว้ใช้เมื่อแต่งงานจึงเปรียบเสมือนเป็นการแยกห้องนอนเป็นส่วนของตัวเอง แต่ในปัจจุบันชาวไทดำก็ใช้มุ้งสีขาว เช่นเดียวกับคนไทยเพราะฐานะความเป็นอยู่สะดวกสบายขึ้น มีบ้านที่กว้างขวางมีห้องเป็นส่วนของตัวเองซึ่งอย่างไรก็ตามมุ้งสีขาวนั้นชาวไทดำเรียกว่าก้วงมิได้เรียกว่าผ้าหยัน

1.2.2 ผ้าหลา

เป็นผ้าฝ้ายทอมือย้อมสีครามเข้ม ใช้สำหรับแขวนหรือโอบอุ้มเด็กสะพายติดไปกับตัว บางครั้งเรียกว่า “ผ้าเสี้ยหลง” ที่ริมผ้าจะปักขอบสีแดง สีขาว สีเหลือง และสีเขียว มีความยาวเพียงพอที่จะห่อเด็กสะพายผูกไว้ด้านหน้า หรือด้านหลัง โดยปล่อยชายผ้าไปผูกไว้ที่คอหรือ เขียงพาดบ่าไป ซึ่งวิธีนี้จะทำให้เด็กได้รับความอบอุ่นที่อยู่ใกล้ชิดกับมารดามากในขณะในขณะเดียวกันก็ไม่ยุ่งยากหรือลำบากในการทำงาน

1.2.3 หมอน

ชาวไทดำนิยมทำหมอนไว้ใช้เอง เป็นจำนวนมากมายโดยที่หน้าหมอนแต่ละใบนั้นจะปักประดับด้วยไหมสีต่างๆ เป็นลวดลายต่างๆ งดงาม ปกติแต่เดิมมาจะเย็บหมอนหน้า 6 ไล่ โดยมีผ้าไล่ 6 แถว แต่ปัจจุบันมักเย็บหมอนหน้า 4 ไล่ โดยมีผ้าไล่ 4 แถว

ลวดลายต่างๆ ประดับไว้ที่หน้าหมอนทั้ง 6 หน้า มีลวดลายหลายแบบที่สวยงาม ชื่อลายต่างๆ ส่วนใหญ่จะใกล้ชิดกับธรรมชาติ โดยมักเป็นชื่อดอกไม้ต่างๆ ที่พบเห็นในชีวิตประจำวัน เช่น ลายดอกจัน ลายดอกบัว ลายดอกพรม ลายดอกเต้า เป็นต้น

1.2.4 อื่นๆ

นอกจากที่กล่าวมา ชาวไทดำยังได้ประดับตกแต่ง หรือทอผ้าที่ใช้ประกอบในการดำรงชีวิต เช่น ผ้าห่ม เมาะ เบาะ ที่นอน ผ้านคลุม ม่าน ปลอกหมอน เป็นต้น ซึ่งบางอย่างก็ปรับเปลี่ยนไปตามสภาพแวดล้อม และความจำเป็นใช้สอยในชีวิตประจำวัน เพื่อให้เกิดความสบายประหยัดเวลา

2. ผ้าที่ใช้ในประเพณี พิธีกรรม หรือการละเล่น

2.1 ผ้าที่พบในประเพณีและพิธีกรรม

2.1.1 จาวอ้วน คือธงนำหน้า ใช้ปักไว้ที่แสวงเวลาทำบุญกระดูกบางที่เรียกงวดดาวทำด้วยผ้าไหมสีต่างๆ

2.1.2 ตับงาบ คือ ป้ายบ้าน แสดงความเป็นเจ้าของบ้าน แขนงอยู่ที่หอฮา หรือ หอแก้ว คือเรือนไทดำจำลอง บนหลุมฝังกระดูก

2.1.3 ปลี มีลักษณะคล้ายนกหรือหัวปลี ใช้เป็นพาหนะนำผู้ตายไปสู่สวรรค์ ใช้ในกรณีผู้ตายเป็นชาย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่รวบรวมไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น

2.1.4 ใบไม้ เป็นพาหนะนำผู้ตายที่เป็นหญิงไปสู่สวรรค์ ทำด้วยไหมสี

2.1.5 ผ้าขันลาว คือผ้าเช็ดหน้า ต้องปักลายแบบผ้าเปียวเพื่อบอกให้รู้ว่าเป็นคนลาวคนหนึ่ง ตายไปแล้วได้ไม่ไปที่อื่น

2.1.6 เขียน คือ ร่ม ทำเป็นลักษณะเหมือนกลดเล็กๆ ใส่เงินไว้ที่ยอด

2.2 ผ้าที่พบในการละเล่น

ได้แก่ ลูกกอน ซึ่งเป็นลูกช่วงที่ไทดำใช้เล่น ในงานสงกรานต์ประดับด้วยผ้าสีต่างๆ สวยงาม มีผู้ทำด้วยเศษผ้าสีต่างๆ ห้อยทิ้งชายไว้ ภายในบรรจุด้วยเศษผ้าหรือทราย

1.3 ลักษณะเอกลักษณ์การแต่งกาย

การเรียกกลุ่มลาวโซ่งว่า ผู้ไทดำนั้นเป็นการเรียกตามลักษณะการแต่งกายในโอกาสพิเศษซึ่งนิยม แต่งกายด้วยชุดสีดำทั้งชายและหญิง

ผู้ชายจะนุ่งกางเกงขาใหญ่คล้ายกางเกงจีน ผ้าย้อมมะเกลือหรือย้อมคราม สวมเสื้อแขนยาว สีดำ คอกลมไม่มีปก ซึ่งเรียกเสื้อฮี จะมีแถบสีที่ทำจากผ้าไหมปะติดประดับที่คอ และได้แขนบริเวณรักแร้ จะใช้เศษผ้าปะเป็นลายเรขาคณิต เรียก เจียงเสื้อ ซึ่งเป็นเส้นเชื่อมลงมาตามตะเข็บด้านข้างตัว ทั้งสองด้านจะมีแถบเศษผ้าไหมหลายสีประดับเป็นรูปชายธง เศษผ้าที่นำมาตกแต่งส่วนใหญ่มักมีสีล้วนสดใส

สำหรับผู้หญิง เสื้อฮีส่วนข้างคอจะมีแถบผ้าไหมหลายสีประดับเป็นแถบเล็กๆ ด้านในประดับด้วยเศษผ้าไหมทำเป็นริ้ว และแถบเป็นลายเรขาคณิตรูปสามเหลี่ยม สีเหลี่ยมคล้ายปกและสาบเสื้อ ชายเสื้อด้านล่าง ประดับด้วยเศษผ้าไหมเป็นลายเรขาคณิตโดยรอบ ลวดลายจะอยู่ด้านในเสื้อ ซึ่งกลับลายด้านในออก ด้านนอก เฉพาะเวลางานสำคัญๆ

การสวมเสื้อจะสวมได้ 2 แบบ คือ สวมยาวลงมาคลุมขี้นจนไม่เห็นขี้น อีกแบบ คือ ตลบขี้นไปขมวดไว้รอบเอวเห็นลายขี้นขี้นที่นุ่งทั่วไปเป็นขี้นสี่ครามเข้ม มีริ้วขาวห่างๆ กันขนานกับ ลำตัว เรียกลายชะโด หรือลายแดงโม

ภาพที่ 4 ภาพแสดงลักษณะการแต่งกายของชายลาวโซ่ง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้ภายในเพื่อการศึกษาเท่านั้น โปรดอย่าให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

พร้อมกระเป๋าคาดเอวและสวมหมวก

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 5 แสดงตัวอย่างลักษณะการแต่งกายของหญิงสาวชาวลาวไซ่ง
พร้อมสะพายกระเป๋าสานที่ใช้ในพิธีแต่งงาน

ภาพที่ 6 แสดงตัวอย่างลักษณะการแต่งกายของผู้สูงอายุชาวลาวไซ่ง
ผู้หญิงจะเกล้าผมซึ่งแสดงถึงอายุและสถานะภาพการสมรส

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2. ข้อมูลศึกษาเกี่ยวกับการต่อผ้าของชาวไททรงดำ

- สีและลวดลาย

ลายผ้าไทดำ ที่ตำบลหนองปรุง เพชรบุรี แบ่งออกได้เป็น 3 ประเภท คือ

2.1 ลายปะผ้าหรือลายเอื้อแส่ว

ลายเอื้อแส่วเป็นศิลปะการตกแต่งเสื้อผ้าของชาวลาวโซ่ง เมื่อเริ่มเป็นสาวจะต้องฝึกหัดการเย็บปักปะจนสามารถทำได้ดี การ "เอื้อ" หมายถึงการปักสอดผ้า การ "แส่ว" เป็นคำสร้อยของการเย็บในภาษาลาวโซ่งนั่นเอง

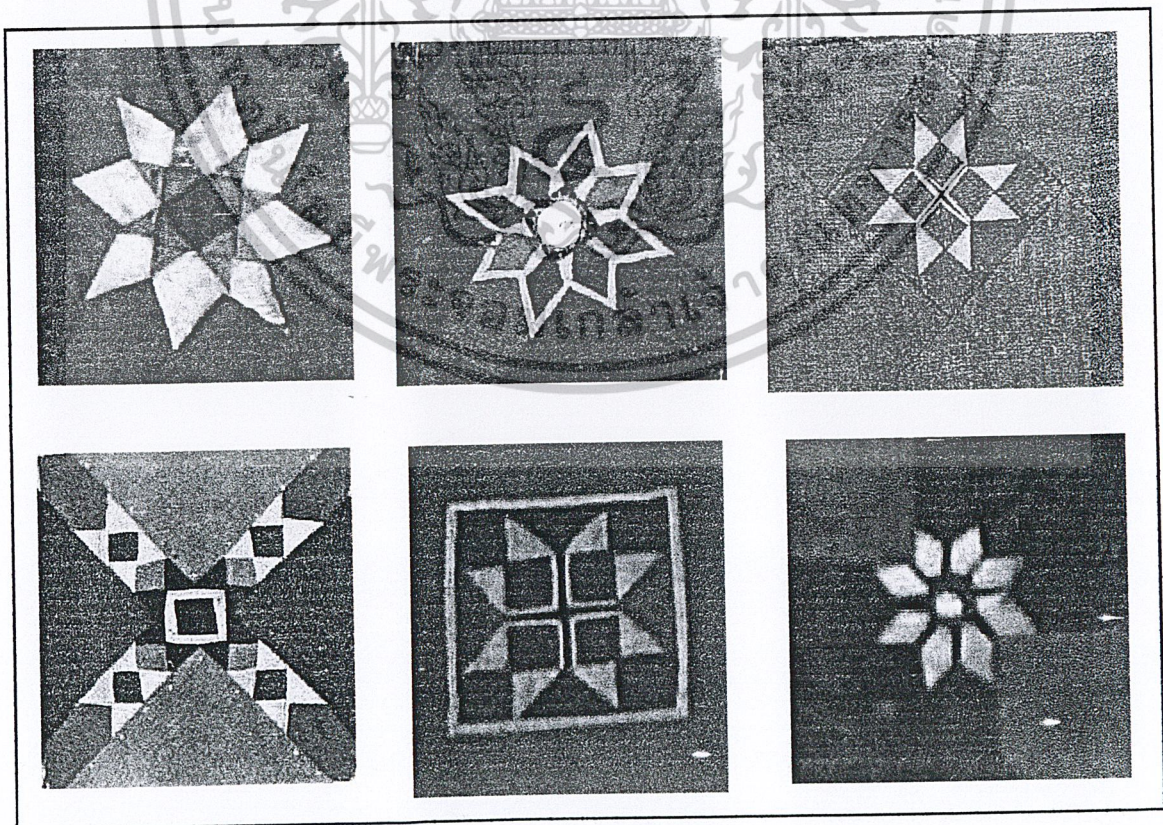
เป็นลายที่ใช้กันมาก โดยใช้ทำเป็นลายหน้าหมอน ลายเสื้อฮี ลายกระเป๋าคาดเอวผู้ชาย และลายตกแต่งสำหรับคู่บ่าวสาว

ลายปะผ้าจะทำด้วยวิธีการพับผ้าเป็นมุม แล้วปะตรงซ้นกันเป็นลายที่ต้องการ ในระยะหลังนี้มีการใช้กระจก หรือเลื่อมติดกลางลายให้ดูแวววาวขึ้นด้วย ส่วนลวดลายที่ทำขึ้นได้ดัดแปลงมาจากดอกไม้ต่างๆ ในธรรมชาติเช่น ลายดอกจัน ลายดอกมะลิ ลายดอกเต้า

สีที่ใช้มาแต่ดั้งเดิม เป็นสีที่ย้อมด้วยวัสดุธรรมชาติ เช่น เปลือกไม้ ผล และดอกไม้ ต่างๆ มีมีหลักอยู่ 4 สี คือ เขียว ขาว แดง และเหลืองหรือส้ม

ตัวอย่างชื่อลวดลายปะผ้า (ลายเอื้อแส่ว) เช่น ลายดอกบัวขาแก้ว ลายดอกงา ลายหัวแมงดา ลายดอกแปด ลายกลีบมะเฟือง ลายดอกทานตะวัน และ ลายดอกมะลิ

ลายดอกมะลิ ลักษณะลวดลายเป็นกลีบซ้อนกันหลายๆ กลีบ โดยทั่วไปลายดอกมะลิจะมี 4 กลีบ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้ภายในที่กองศิลปวัฒนธรรมเท่านั้น ภาพที่ 7 ภาพแสดงตัวอย่างลวดลายปะผ้าให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.2 ลายปัก

ลายปัก เป็นการปักโดยยึดการนับเส้นด้ายเป็นหลัก ใช้ในการทำลวดลาย เช่น ลายหน้าหมอน ผ้าเปี้ยว และปักประกอบลายปะผ้าในเสื้อฮี ชื่อลายที่ปรากฏมีทั้งลายที่มาจากเครื่องใช้ เครื่องมือบางชนิด ลายดอกไม้จะคล้ายกับลายปะผ้า คือ ลายดอกไม้ ลายดอกผักแว่น ส่วนลาย หยักแบบ เรขาคณิตคล้ายลายทอผ้าของอีสาน

ลายเอื้อแก่กันแต่งเป็นการปักสอดด้วยผ้า 2 เส้นเป็นการปักขนานกันลักษณะคล้ายการปักลายเม็ดแดงโมนั่นเอง เอื้อ หรือ เอื้อแก่กันแต่ง เป็นลวดลายพื้นฐานของการปักปะผ้าของลาวไซ่ง

สีที่ใช้ก็เช่นเดียวกับลายปะผ้า คือ เขียว ขาว แดง และเหลืองหรือส้ม

2.3 ลายทอ

การทอผ้าของชาวไทดำในเพชรบุรีแต่เดิม มักจะทอเป็นลายขั้ดธรรมดา หรือ ทอลายสอง ลวดลายที่ได้จากการทอ มักจะเกิดจากการสลับสีเส้นด้ายเป็นลวดลายเส้นตรง ไม่เป็นลายสลับซับซ้อน เหมือนลายขีดของอีสาน

ลายทอผ้าซึ่งมีหลากหลายลาย เช่น ลายตาหมู ลายตาไก่หรือตาคว่ ลาย ก้างกาง หรือตาฮั่ว ลายประ เมื่อประกอบรวมแล้วจะเรียกโดยรวมๆ ว่าลายแดงโม หรือแดงไทย

สีที่ใช้มักจะเป็นสีที่ย้อมจากธรรมชาติ การทอผ้านุ่งจะใช้สีนี้ล คือสีน้ำเงิน แก่ สลับขาวหรือฟ้า ส่วนการทอย่ามมักนิยมทอลายเส้นแดงสลับขาว

3. ข้อมูลศึกษาเกี่ยวกับการต่อผ้า (Patchwork)

3.1 ลักษณะของงาน Patchwork

งาน Patchwork คือ งานเย็บ-ปะผ้าต่างสี ต่างลายเข้าด้วยกัน ทำให้เกิดเป็นลวดลายต่างๆ ที่สามารถสื่อความหมายได้ และสื่อความหมายไม่ได้ ต่อกันเป็นผ้าผืนใหญ่ ซึ่งเรียกรวมผลิตภัณฑ์ที่ผลิตเป็นผืนผ้าสมบูรณ์จากการเย็บด้วยวิธี Patchwork ว่า Quilt ซึ่งผืนผ้าที่ได้รับการเย็บอย่างสมบูรณ์จะประกอบไปด้วย ชั้นส่วน 3 ชั้น ประกอบกัน แล้วเย็บเดินเส้นทับโดยแต่ละชั้นประกอบไปด้วย

1. ชั้นบนสุด หรือชั้นหน้า (Upper Layer) คือชั้นที่มีการนำผ้ามาเย็บต่อเป็นลวดลาย Patchwork แต่ตกแต่งอย่างสวยงาม

2. ชั้นกลาง (Filling) คือ ส่วนที่เพิ่มความหนาให้กับชิ้นงาน ซึ่งจะสอดหรือบุด้วยวัสดุประเภทขน หรือใยฝ้าย

3. ชั้นล่าง หรือชั้นหลัง (Bottom Layer) คือ ชั้นที่ได้ปิดทับงานเพื่อความเรียบร้อยซึ่งมักใช้ผ้าพื้น และไม่มีกรตกแต่งลวดลายใดๆ เนื่องจากเน้นการใช้ประโยชน์เป็นหลัก

- ความเป็นมาของงาน Patchwork

ความเป็นมาของงาน Patchwork ไม่มีการระบุอย่างแน่ชัดว่าเริ่มมีมาตั้งแต่เมื่อใดหรือเริ่มโดยกลุ่มชนใด แต่มีการสำรวจพบ Patchwork ปรากฏอยู่ทั่วไปในส่วนต่างๆ ของโลก โดยเริ่มมีผลิตเพื่อใช้สำหรับให้ความอบอุ่นแก่ร่างกาย ในลักษณะผ้าห่มนวม หรือเป็นเกราะกำบังร่างกายจากลูกธนูของกองกำลังทหารโรมันในยุคโบราณ ซึ่งในปัจจุบันได้มีการพัฒนารูปแบบโครงสร้างลายขึ้นเป็นจำนวนมาก

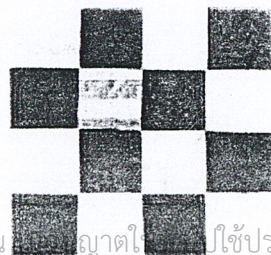
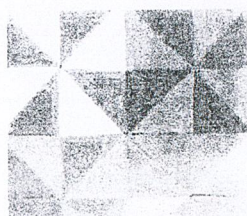
ในประเทศไทยงาน Patchwork ยังไม่เป็นที่แพร่หลายมากนัก ส่วนใหญ่จะเป็นที่นิยมเฉพาะกลุ่ม แหล่งผลิตส่วนใหญ่จะผลิตมากทางภาคเหนือ ซึ่งได้รับการถ่ายทอดมาจากพวกมิชชันนารีที่เข้ามาเผยแผ่ศาสนาคริสต์ เมื่อประมาณ 20 ปีที่ผ่านมา ดังนั้นลายส่วนใหญ่จะได้รับอิทธิพลมาจากแถบอเมริกา

3.2 ประเภทของงาน Patchwork

งาน Patchwork สามารถแบ่งเป็นประเภทต่างๆ ตามรูปแบบ และกรรมวิธีในการผลิตชิ้นงาน ดังนี้

1. การต่อแบบชิ้น (Pieced)

เป็นงานที่เกิดจากการตัดผ้าให้เป็นชิ้นเล็กๆ แล้วนำมาเย็บต่อกันตามแบบ ซึ่งส่วนใหญ่จะตัดเป็นรูปทรงเรขาคณิตต่างๆ เช่น รูปทรงสี่เหลี่ยม สามเหลี่ยม วงกลม เป็นต้น ในการออกแบบงานประเภทนี้ จะมีการออกแบบเป็นหน่วยย่อยๆ และตัดเย็บเป็นหน่วยย่อยก่อนจากนั้นจึงนำมาเย็บต่อกันเป็นผืนใหญ่

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับครูใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่สามารถนำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้
ภาพที่ 8 รูปแสดงผลงานที่เกิดจากการต่อแบบชิ้น (Pieced)

2. การต่อแบบเย็บทับ (Applique)

เป็นศิลปะที่สืบเนื่องมาจากการประรอยขาดของเครื่องนุ่งห่ม หรือเครื่องใช้ลักษณะของงาน Applique คือ มีการนำผ้าซึ่งตัดเป็นรูปทรงต่างๆ มาเย็บทับลงบนผืนผ้าใหม่โดยจะเก็บริมผ้าด้วยวิธีการสอย งานประเภทนี้ส่วนใหญ่จะสื่อความหมายเป็นเรื่องราว เช่น เป็นภาพทิวทัศน์ ภาพดอกไม้ เป็นต้น

ภาพที่ 9 รูปแสดงผลงานที่เกิดจากการต่อแบบเย็บทับ (Applique)

3. การต่อแบบปักทับ (Embroidered)

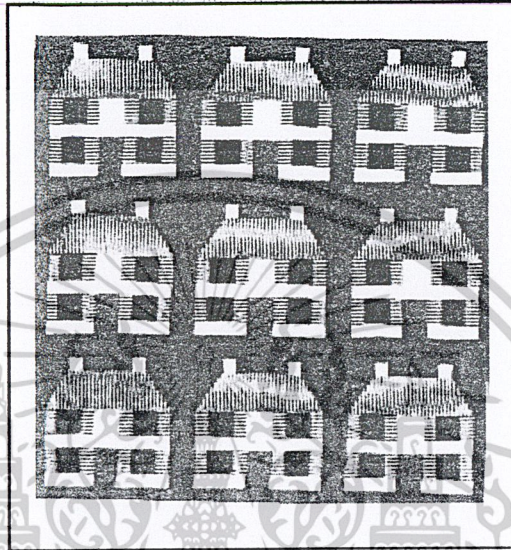
เป็น Patchwork ที่มีการนำวิธีการปักมาใช้ในการต่อผ้าซึ่งส่วนใหญ่จะใช้วิธีนี้ในการต่อผ้า หรือติดผ้าชิ้นเล็กมากๆ ซึ่งยากในการพับริม นอกจากนี้ยังมีการใช้วิธีนี้เพื่อช่วยเพิ่มความน่าสนใจให้กับชิ้นงาน โดยการปักทับรอยต่อต่างๆ เพื่อความสวยงาม และเน้นลวดลายให้เด่นชัดขึ้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานที่อาจารย์ทุกท่านนั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ภาพที่ 10 รูปแสดงกระเป๋าที่เกิดจากการต่อแบบปักทับ (Embroidered)
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4. การต่อผ้าแบบนำหน่วยย่อยมาต่อกัน (Album)

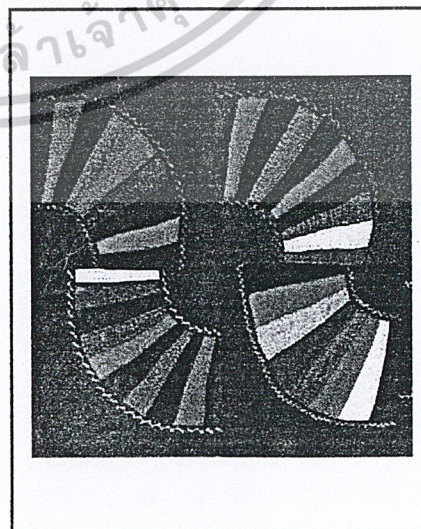
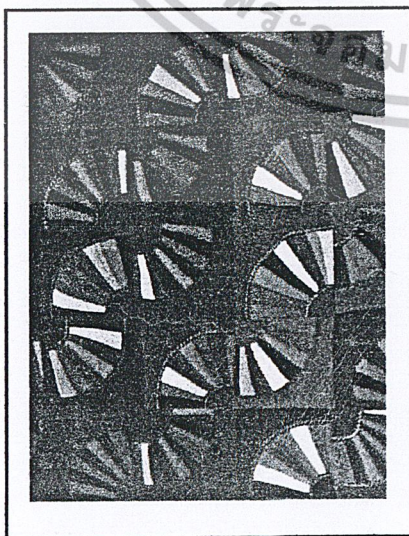
เป็นงานที่เกิดจากการนำงานประเภท Applique มาต่อกัน ซึ่งแต่ละหน่วยที่นำมาต่อกันจะมีลักษณะไม่เหมือนกัน โดยอาจเกิดจากเทคนิคการประดิษฐ์ที่แตกต่างกัน ส่วนการนำแต่ละส่วนมาต่อกัน อาจใช้ผ้าที่มีสีตัดกับสีของชิ้นงานนำมาทากันระหว่างหน่วย ซึ่งเป็นการช่วยให้ภาพสื่อความหมายที่แตกต่างกันได้ดีขึ้น

ภาพที่ 11 รูปแสดงผลงานที่เกิดจากการต่อผ้าแบบนำหน่วยย่อยมาต่อกัน (Album)

5. การต่อผ้าแบบแสดงลายและผิวสัมผัสผ้า (Crazy)

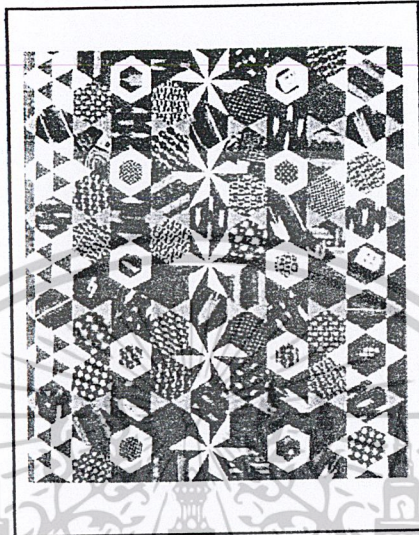
เป็นงาน Patchwork ที่มีการนำชิ้นผ้ารูปแบบต่างๆ กัน มาเย็บต่อเข้าด้วยกันซึ่งงานประเภทนี้จะเน้นความสวยงามในส่วนของลายผ้า ผิวสัมผัส (texture) และสีสันมากกว่าการสื่อความหมาย ดังนั้น ผ้าที่นิยมใช้ส่วนใหญ่จะเป็นผ้าไหม ผ้าต่วน เป็นต้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับใช้ในวงเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะเท่านั้น ไม่ควรเผยแพร่โดยไม่ได้รับอนุญาต
ภาพที่ 12 รูปแสดงผลงานที่เกิดจากการต่อผ้าแบบแสดงลายและผิวสัมผัสผ้า (Crazy)
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

6. การต่อผ้าแบบร่วมสมัย (Contemporary)

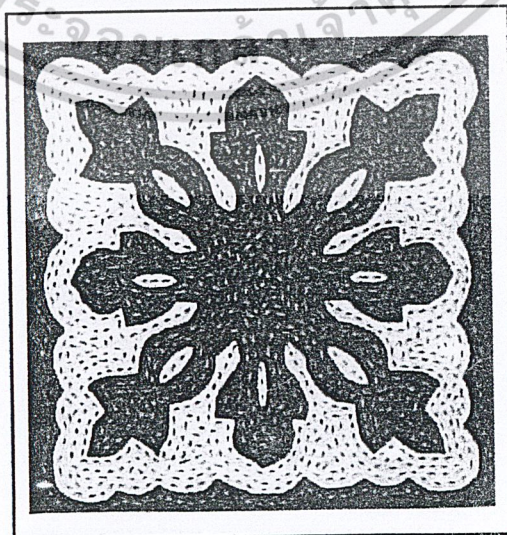
เป็นงาน Patchwork ซึ่งผลิตด้วยเทคนิคที่หลากหลายผสมกัน โดยงานประเภทนี้ส่วนใหญ่จะเป็นงานที่ยากจะอธิบายความหมาย มีลักษณะเป็นงาน Abstract หรืองานแนว Innovative

ภาพที่ 13 รูปแสดงผลงานที่เกิดจากการต่อผ้าแบบร่วมสมัย (Contemporary)

7. การต่อผ้าแบบฮาวาย (Hawaiian)

เป็นงาน Patchwork ของชาวฮาวาย ประกอบด้วยเทคนิคการผลิตหลายวิธี ลวดลายส่วนใหญ่จะเป็นลายอิสระเย็บต่อกันเป็นแถว ส่วนผ้าที่ไม่ได้ต่อในลักษณะแถว จะมีการจัดวางเป็นลวดลายรวมกันอยู่ตรงกลางผืน ซึ่งลวดลายเหล่านี้ส่วนใหญ่จะเป็นลายธง (flag) หรือลายคลื่น (wave)

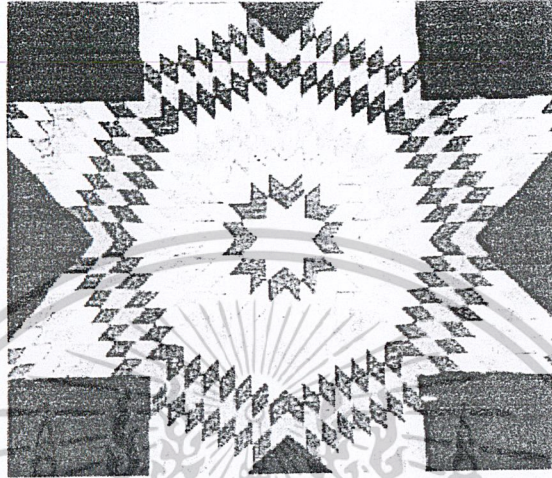

ภาพที่ 14 รูปแสดงผลงานที่เกิดจากการต่อผ้าแบบฮาวาย (Hawaiian)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์ไว้สำหรับอาจารย์ผู้วางแบบที่คิดค้นขึ้นเพื่อใช้ในการเรียนการสอนด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

8. การต่อผ้าแบบเมนโนไนท์ส (Mennonites)

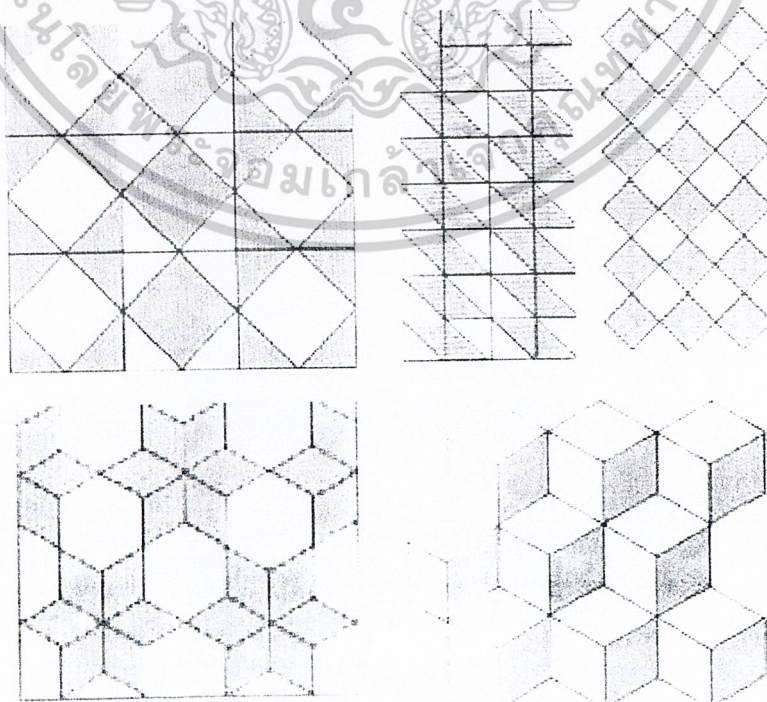
เป็นงาน Patchwork ของชาว Mennonites โดยส่วนมากจะทำจากผ้าฝ้าย โดยมากจะมีโครงสร้างของชิ้นผ้า เป็นรูปทรงเรขาคณิต เช่น รูปเหลี่ยมต่างๆ ส่วนใหญ่จะเน้นการใช้ผ้าชิ้นเล็กๆมาต่อกัน

ภาพที่ 15 รูปแสดงผลงานที่เกิดจากวิธีการต่อผ้าแบบเมนโนไนท์ส (Mennonites)

3.3 ลักษณะลวดลายที่เกิดจากเทคนิค Patchwork

1. ลวดลายที่เกิดจากการรวมหน่วยย่อยของลาย ซึ่งมีรูปแบบที่ซ้ำกันๆ เข้าด้วยกันโดยมีการใช้ผ้าที่มีสีเส้นแตกต่างกันในตัวลาย ลวดลายประเภทนี้มีการทำอย่างแพร่หลาย เนื่องจากความไม่ซับซ้อนของโครงสร้างลาย ซึ่งส่วนใหญ่จะเป็นรูปทรงเรขาคณิต

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น ภาพที่ 16 รูปแสดงผลงานที่เกิดจากการรวมหน่วยย่อยของลายครั้งที่มีการนำไปใช้

2. ลวดลายที่มีการสื่อสารเรื่องราวของลายชัดเจน มักจะเป็นลวดลายที่มีการใช้รูปทรงของชิ้นผ้าในลักษณะซ้ำๆ ร่วมกับชิ้นผ้าที่มีรูปทรงแตกต่างกันให้สามารถถ่ายทอดเรื่องราวได้ สมบูรณ์ซึ่งส่วนใหญ่จะใช้เทคนิคการปะผ้า applique

ภาพที่ 17 รูปแสดงลวดลายที่มีการสื่อเรื่องราวชัดเจน

3. ลวดลายที่มีรูปทรงอิสระ ส่วนใหญ่จะเป็นการนำชิ้นผ้ารูปร่างต่างๆ กันมาเย็บต่อกันโดยเน้นความกลมกลืนของลวดลาย และสีเส้นเป็นหลัก ซึ่งจากความหลากหลายของการใช้โครงสร้างชิ้นงานในการทำ ทำให้ลวดลายประเภทนี้มีการผลิตจำนวนน้อย ส่วนใหญ่จะเป็นงานต้นแบบหรืองานศิลปะประเภทแวนแวนซ์

ภาพที่ 18 รูปแสดงลวดลายที่มีรูปทรงอิสระ

3.4 ประเภทของผ้าที่ใช้ในงาน Patchwork

โดยทั่วไป ผ้าที่นิยมนำมาใช้ในการผลิตงาน Patchwork ในปัจจุบัน แบ่งออกได้ 3 ประเภท คือ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1. เศษผ้า มีแหล่งที่มา 2 แหล่ง คือ

1.1 เศษผ้าจากโรงงานอุตสาหกรรมที่ผลิตสินค้าประเภทสิ่งทอเศษผ้าประเภทนี้ส่วนใหญ่จะได้ชิ้นผ้าที่มีลักษณะและขนาดเดียวกันในปริมาณหนึ่ง

1.2 เศษผ้าจากแหล่งผลิตสิ่งทอย่อย เช่น ร้านตัดเสื้อผ้า เป็นต้น เศษผ้าประเภทนี้ ส่วนใหญ่จะมีลักษณะของชิ้นผ้า และขนาดไม่แน่นอน

2. ผ้าจากผลิตภัณฑ์สิ่งทอที่ชำรุด เช่น ผ้ายืด ผ้ายูโต๊ะ เป็นต้น ผ้าประเภทนี้จะไม่นิยมนำมาผลิตเป็นงาน Patchwork มากนักเนื่องจากเมื่อผ่านการซ่อมแซมส่วนที่ชำรุดแล้วก็สามารถนำมาใช้งานได้ตามปกติ

3. ผ้าผืน หรือ ผ้าที่มีการจำหน่ายทั่วไป มักมีหน้ากว้าง 36 นิ้ว (96 เซนติเมตร) 44 นิ้ว (110 เซนติเมตร) และ 60 นิ้ว (150 เซนติเมตร) งาน Patchwork ที่ผลิตโดยใช้ผ้าประเภทนี้ ส่วนใหญ่จะเป็นการตัดเย็บชิ้นงานจำนวนมากเพื่อจำหน่าย จึงใช้ผ้าลักษณะดังกล่าวเพื่อตัดปัญหาเรื่องผ้าขาด หรือไม่เพียงพอในการทำงานแต่จะมีปัญหาในเรื่องผ้าเหลือค้าง

3.5 รูปแบบผลิตภัณฑ์ที่ต่อผ้า (Patchwork)

ภาพที่ 19 รูปแสดงชุดกระโปรงและกระเป๋าผ้าที่เข้าชุดกัน และ

ภาพที่รูปแสดงผลิตภัณฑ์ที่เกิดจากการต่อผ้า

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 20 รูปแสดงกระเป๋าผ้าแบบต่างๆ ที่เกิดจากการต่อผ้า

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4. ข้อมูลศึกษาเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์

4.1 ประเภทและลักษณะเครื่องแต่งกายสตรี

4.1.1 กระเป๋า

1. รูปแบบของกระเป๋า

กระเป๋า หมายถึง เครื่องใช้รูปคล้ายถุง ทำด้วยวัสดุต่างๆ สำหรับใส่ของหรือติดไว้ที่อกเสื้อ หรือกางเกงก็มี (ที่มา :พจนานุกรมนักเรียน ฉบับปรับปรุงใหม่, 2529 ,หน้า 13) ลักษณะกระเป๋าบรรจุสัมภาระมีด้วยกันหลายรูปแบบ แตกต่างกันที่วัตถุประสงค์ในการใช้งาน โดยทั่วไปเราสามารถจำแนก ประเภทของกระเป๋าได้ดังนี้

- 1) จำแนกประเภทกระเป๋าตามชนิดของวัสดุ
- 2) จำแนกประเภทกระเป๋าตามโครงสร้าง
- 3) จำแนกประเภทกระเป๋าตามหน้าที่การใช้งาน

1) จำแนกประเภทกระเป๋าตามชนิดของวัสดุ

การจำแนกประเภทกระเป๋าประเภทนี้ จะใช้วัสดุเป็นเกณฑ์ในการแบ่งประเภท ซึ่งวัสดุที่ใช้เป็นเกณฑ์ในการแบ่งจะเป็นวัสดุที่นิยมทำกระเป๋า มี 3 ชนิด ดังนี้

1. กระเป๋าที่ทำด้วยพลาสติก

กระเป๋าที่ทำด้วยพลาสติกมักเป็นกระเป๋าทรงแข็ง ผลิตโดยการขึ้นรูปพลาสติกจำพวก ABS หรือไฟเบอร์กลาส นิยมทำเป็นกระเป๋าเดินทางเพราะมีความแข็งแรงทนทาน สามารถกันน้ำได้แต่มิ้้น้ำหนักมากกว่าแบบอื่นๆ และราคาสูง

ภาพที่ 21 รูปแสดงกระเป๋าที่ทำด้วยพลาสติก ทรงแข็ง

ในปัจจุบันได้มีการนำเอาแผ่นพลาสติกทั้งใสและทึบมาตัดเย็บเป็นกระเป๋าทรงกึ่งแข็ง

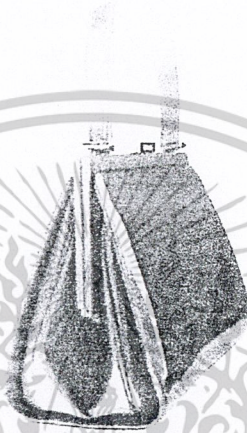
นิยมทำเป็นกระเป๋าสะพายของผู้หญิง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2. กระเป๋าที่ทำด้วยหนัง

กระเป๋าที่ทำจากหนังสามารถทำได้ทั้งทรงแข็ง ทรงกึ่งแข็ง และทรงนิ่ม แต่ที่นิยมผลิตกันมากมักเป็นทรงแข็ง กับทรงกึ่งแข็ง เพราะเหมาะกับคุณสมบัติของหนัง เนื่องจากหนังจะมีความหนามากกว่าผ้า เมื่อนำมาใช้ทำกระเป๋าจึงมีรูปทรงที่ค่อนข้างคงรูป และสาเหตุอีกประการหนึ่งคือ หนังสัตว์เป็นวัสดุที่มีราคาแพง และมีพื้นผิวที่สวยงามอยู่แล้ว การนำมาใช้จึงต้องการที่จะโชว์พื้นผิวของหนัง อย่างเต็มที่ ดังนั้น รูปทรงของทรงกระเป๋าที่เหมาะสม คือ ทรงแข็ง และทรงกึ่งแข็ง

ภาพที่ 22 รูปแสดงกระเป๋าที่ทำจากหนัง

3. กระเป๋าที่ทำด้วยผ้า

กระเป๋าที่ทำด้วยผ้าโดยมากจะเป็นกระเป๋าทรงนิ่ม และทรงกึ่งแข็ง เนื่องจากผ้าเป็นวัสดุที่มีความนิ่มและอ่อนตัวมากไม่อยู่ตัว การตัดเย็บกระเป๋าโดยใช้ผ้าจึงมักทำเป็นทรงนิ่ม กระเป๋าที่ทำด้วยผ้าได้รับความนิยมมากกว่าแบบอื่น เนื่องจากใช้งานง่าย ดูแลรักษาง่าย สามารถตัดเย็บได้ง่ายเช่นกัน ทำได้หลากหลายรูปทรง และมีราคาไม่แพงมาก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการค้าเท่านั้น กรุณาอย่าให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงหรือเผยแพร่เอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 23 รูปแสดงกระเป๋าที่ทำจากผ้า

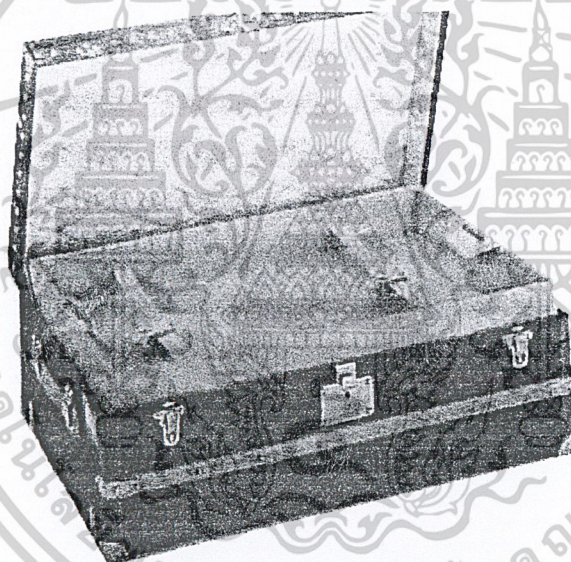
นอกจากนี้ ยังมีกระเป๋าที่ทำจากวัสดุอื่นๆ อีก เช่น กระเป๋าที่ทำจากโลหะ กระเป๋าที่ทำจากลูกบิด หรือกระเป๋าที่ทำจากอัญมณีต่างๆ

2) จำแนกประเภทกระเป๋าตามโครงสร้าง

การจำแนกประเภทกระเป๋าประเภทนี้ วัสดุจะเป็นสิ่งสำคัญที่มีผลโดยตรงกับโครงสร้างของกระเป๋า ซึ่งมีวัสดุที่ใช้ด้วยกันหลายแบบ เช่น ผ้า หนัง พลาสติก ฯลฯ แล้วแบ่งประเภทของกระเป๋านี้เป็น 3 แบบ คือ

1. กระเป๋าสำหรับบรรจุสัมภาระแบบคงรูป (LUGGAGE CASE)

ลักษณะโครงสร้างของกระเป๋าเป็นโครงแข็งที่คงรูป ส่วนใหญ่จะทำจากวัสดุแข็ง เช่น พลาสติก ABS (ACRYLONITRILE-BUTADIENE STYRENE) หรือ ไฟเบอร์กลาส ซึ่งสามารถอัดให้แข็งเป็นรูปลักษณะตามที่ต้องการ และจะคงรูปร่างนั้นตลอดไป กระเป๋าประเภทนี้มีลักษณะที่แข็งแรง ทนต่อแรงกระแทก กันน้ำได้ และทำความสะอาดได้ง่าย แต่มีข้อเสีย คือ มีน้ำหนักมาก ราคาแพง เพราะมีขั้นตอนการผลิตที่ยุ่งยาก อีกทั้งยังเป็นรอยขีดข่วนได้ง่าย

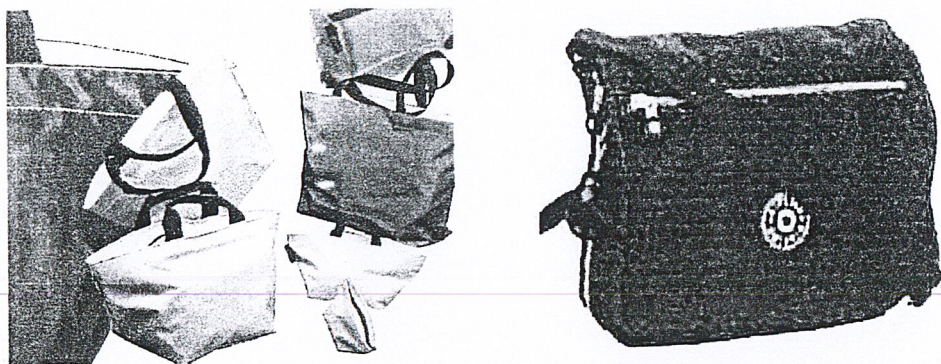

ภาพที่ 24 รูปแสดงกระเป๋าแบบคงรูป

2. กระเป๋าสำหรับบรรจุสัมภาระแบบไม่คงรูป (BAG)

ลักษณะเป็นกระเป๋าที่มีลักษณะใช้ถือหรือสะพายก็ได้ ไม่มีโครงสร้างเสริมความแข็งแรง ไม่สามารถคงรูปทรงตั้งอยู่ได้ วัสดุที่ใช้มักเป็นวัสดุอ่อนมีได้หลายชนิด เช่น ผ้า ผ้าร่ม พลาสติกบาง ฯลฯ สามารถทำรูปทรงได้หลายรูปแบบตามต้องการ โดยมากนิยมใช้กับการท่องเที่ยว ค้างแรมระยะสั้น หรือใช้ชั่วคราว กระเป๋าประเภทนี้มีน้ำหนักเบา ราคาถูก ผลิตได้ง่าย และทำความสะอาดง่าย แต่มีรูปทรงที่ไม่สวยงาม สกปรกง่าย รับน้ำหนักได้น้อยและวัสดุบางชนิดไม่กันน้ำและตัดเย็บได้ง่าย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 25 รูปแสดงกระเป๋าบรรจุสัมภาระแบบไม่คงรูป

3. กระเป๋าสำหรับบรรจุสัมภาระแบบกึ่งคงรูป (TRUNICS)

ลักษณะเป็นกระเป๋าที่มีรูปทรงค่อนข้างแน่นอน มีลักษณะอยู่ระหว่างกระเป๋า 2 ประเภท ตามที่ได้กล่าวมาข้างต้น มีโครงสร้างที่สามารถที่ทำให้กระเป๋าตั้งอยู่ได้ แต่ไม่เป็นทรงแข็งที่คงรูปถาวร วัสดุที่ใช้มีหลายชนิด มีทั้งวัสดุอย่างอ่อนเสริมโครงแข็ง และวัสดุอย่างแข็งที่สามารถคงรูปด้วยตัวเอง แต่ไม่มีโครงกระเป๋าประเภทนี้มีน้ำหนักเบา มีรูปทรงสวยงาม ทำความสะอาดง่าย ถ้าเลือกใช้วัสดุและวิธีการตัดเย็บที่เหมาะสมที่จะมีความทนทานสูง

แบ่งออกเป็น 2 ลักษณะ คือ

3.1 แบบที่มีก้นกระเป๋า

แบบนี้ของได้มาก หยิบของออกจากกระเป๋าได้ง่าย สามารถวางตั้งได้โดยไม่ล้ม

3.2 แบบไม่มีก้นกระเป๋า

แบบนี้ของได้น้อยกว่าแบบที่มีก้นกระเป๋า แต่จะมีความบางและกระทัดรัดมากกว่า เหมาะสำหรับผู้ที่ไม่ต้องกรใส่ของใช้ส่วนตัวมากนัก

ภาพที่ 26 รูปแสดงกระเป๋าบรรจุสัมภาระแบบกึ่งคงรูป

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3) จำแนกประเภทกระเป๋าตามหน้าที่การใช้งาน

เป็นการจำแนกโดยใช้ลักษณะการใช้งานเป็นตัวกำหนดรูปแบบของกระเป๋าว่าควรมีลักษณะอย่างไรจึงจะเหมาะสม แบ่งออกได้เป็น

1. กระเป๋าที่ทำด้วยพลาสติก

กระเป๋าที่ทำด้วยพลาสติกมักเป็นกระเป๋าทรงแข็ง ผลิตโดยการขึ้นรูปพลาสติก จำพวก ABS หรือโพลีเอทิลีน นิยมทำเป็นกระเป๋าเดินทางเพราะมีความแข็งแรงทนทาน สามารถกันน้ำได้แต่น้ำหนักมากกว่าแบบอื่นๆ และราคาสูง

LUGGAGE	เป็นกระเป๋าที่มักมีการออกแบบให้มีลูกล้อที่กั้นกระเป๋า โครงสร้างมีความแข็งแรง คงรูปดูภูมิฐาน
BAGGAGE	เป็นกระเป๋าสำหรับใช้ชั่วคราว มีรูปทรงนิ่มกึ่งแข็งตัว ไม่มีการเสริมโครงภายใน
PORTFOLIO	มีลักษณะรูปร่างเหมือนหีบ แข็ง มีความคงรูป
LOCKER	เป็นกระเป๋าผู้หญิง ที่มีความแข็งคงตัว 2 มิติ ทางด้านกว้างและด้านยาว มักทำจากวัสดุค่อนข้างคงรูป
CASE	คล้าย LUGGAGE แต่ไม่มีการเสริมโครงสร้าง
GARMENT	เป็นกระเป๋าใส่เสื้อผ้า สามารถกางออกแขวนเสื้อผ้าได้
BAG	เป็นกระเป๋าสะพายกึ่งคงรูป

2. วัสดุที่ใช้ผลิตกระเป๋าผ้า

1) ผ้าฝ้าย (COTTON)

1. สมบัติทางกายภาพ

สี	ขาว ครีม น้ำตาล หรือเทา
ความคืนตัว	ต่ำ ผ้าฝ้ายจึงยับง่าย
ความทนต่อการขัดถู	พอใช้จนถึงดี
ความคงรูป	ไม่ดีนัก ผ้าฝ้ายที่ไม่ได้ผ่านการตกแต่งสำเร็จ ด้วยต่าง เมื่อซักฟอกจะหดตัว

2. สมบัติทางเคมี

สารฟอกขาว

คงทนต่อสารฟอกขาวทุกชนิด ทั้งชนิดที่เป็นสารฟอกขาวประเภทคลอรีน เช่น โซเดียมไฮโปคลอไรด์ และสารฟอกขาวประเภทอ็อกซิเจน เช่น ไฮโดรเจนเปอร์ออกไซด์

กรด- ด่าง

ทนต่อด่างได้ดี แต่ไม่ทนต่อกรดแก่

สารทำลายอินทรีย์

ทนต่อตัวทำละลายที่เป็นสารอินทรีย์ เช่น อะซีโตน และชนิดอื่นๆ ได้เกือบทุกชนิด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3. สมบัติทางชีวภาพ

เห็ดรา แบคทีเรีย

ฝ้ายที่อยู่ใต้อากาศเปียกชื้น และอับจะไม่ทนต่อเชื้อราโดยราดำจะขึ้นง่ายบนฝ้าย ทำให้เกิดจุดดำฝังแน่นในเส้นใย แบคทีเรียจะทำให้เส้นใยที่หมักแช่ไว้นานๆ มีกลิ่นเหม็นและเปื่อยขาดได้ง่าย

แมลง

ตัวมอด ตัวด้วงไม่กัดกินฝ้าย แต่แมลงบางชนิด เช่น ตัวสามง่าม ชอบกัดกินฝ้าย โดยเฉพาะฝ้ายที่ลงแป้ง

4. การใช้ประโยชน์และการดูแลรักษา

ผ้าฝ้ายมีความเหมาะสมที่จะใช้ประโยชน์หลายด้านทั้งการทำเป็นเสื้อผ้า เครื่องใช้ในบ้าน งานอุตสาหกรรม สำหรับการใช้ทำเสื้อผ้ามีความเหมาะสมอย่างยิ่ง เนื่องจากฝ้ายให้ความสะดวกสบายในการสวมใส่ หลายประการ เช่น เป็นตัวนำความร้อนที่ดีจึงไม่สะสมความร้อน ดูดความเปียกชื้นได้ดีและระเหยไปได้เร็ว ผ้าจึงดูดซับความชื้นได้อยู่เรื่อยๆ คล้ายไส้ตะเกียงดูดซับน้ำมัน ฝ้ายไม่สะสมประจุไฟฟ้าสถิต จึงเหมาะจะสวมใส่ในที่อากาศเย็นและมีความชื้นต่ำ ผ้าฝ้ายถึงแม้จะยับง่าย แต่แก้ไขได้โดยการตกแต่งสำเร็จให้ทน ยับได้โดยวิธีการผสมใยฝ้าย กับเส้นใยที่มีความเหนียวและไม่หดหรือยับง่าย คือ โพลีเอสเตอร์ การผสมมักใช้ปริมาณเส้นใยทั้งสองต่างกัน เช่น โพลีเอสเตอร์ 65% ฝ้าย 35% หรือโพลีเอสเตอร์ 50% ฝ้าย 50%

นอกจากนี้การตกแต่งสำเร็จที่ช่วยให้ผ้าฝ้ายมีสมบัติเหมาะกับกาการใช้งานมากขึ้น ได้แก่ การตกแต่งด้วยการชุบต่าง เพื่อให้ผ้ามีความเหนียว ความมัน ดูดสีย้อมได้ดี การตกแต่งเพื่อไม่ให้ผ้าหด โดยวิธีดึงผ้าให้ตึงผ่านลูกกลิ้งร้อน

ตัวอย่างของผ้าฝ้ายที่ใช้ทำประโยชน์ด้านต่างๆ ดังนี้

ผ้าฝ้ายบาง น้ำหนักเบา เช่น ผ้ามัดสลิน (MUSLIN) ผ้าแก้วอร์แกนดี (ORGANDY) ผ้าบาติส (BATISTE) เหมาะใช้ทำเสื้อผ้าเด็กอ่อน ผ้าเช็ดหน้า ตกแต่งหรือตัดเป็นเสื้อผ้าสตรีตามแบบที่เหมาะสม

ผ้าฝ้ายหนาปานกลาง เช่น ผ้าปอปลิน (POPLIN) ผ้าทอฟต้า (TAFFETA) ผ้าฝ้ายพิมพ์ลายตาราง (PERCALE) ผ้าอ็อกซ์ฟอร์ด (OXFORD) ผ้าลำลี (FLANNEL) เหมาะสำหรับตัดเสื้อผ้า เช่น เสื้อเชิ้ต เสื้อตัวเดียว เสื้อคลุม เสื้อนอน เครื่องใช้ในบ้าน ปลอกหมอน ผ้าปูที่นอน ผ้าฝ้ายหนามาก เช่น เซอร์จ (SERGE) การ์บาดีน (GARBADINE) เหมาะที่จะใช้ทำผ้าเช็ดหน้า เช็ดตัว เสื้อกันหนาว เสื้อคลุม

ผ้ากำมะหยี่ (VELVET,VELVETEEN) ใช้ตัดเสื้อผ้าที่สวยงามหรูหรา

ผ้าเดนิม (DANIM) หรือที่เรียกกันว่าผ้ายีนส์ ใช้ตัดกางเกง กระโปรง เสื้อแจ็คเกต

ผ้ากำมะหยี่ลูกฟูท (CORDUROY) ใช้ตัดกางเกง เสื้อแจ็คเกต

ผ้าใบ (CANVAS) ใช้ทำเต็นท์ ถุงเมล เป็นต้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2) ไหม (Silk)

ไหมเป็นเส้นยาวประมาณ 400-1300 เมตร ลักษณะเด่นจะมีความนุ่มนวลเงางามและมีราคาแพงกว่าเส้นใยชนิดอื่น

คุณสมบัติของไหม

- ความต้านแรงดึง มีความเหนียวสูงมากเมื่อเทียบกับ ลวดทองแดงในขนาดเดียวกัน ไหมจะเหนียวกว่า
- ความมัน ไหมมีลักษณะเรียบนุ่มเป็นมัน ทำให้แลดูสวยงาม มีราคา
- ความยืดหยุ่น ปานกลาง ทนยับได้บ้าง และปรับสภาพโค้งงอได้ตามรูปร่าง
- การดูดความชื้น ไหมดูดความชื้นได้ดี ทำให้ใส่สบาย
- การทนต่อความร้อน ไหมจะเปลี่ยนเป็นสีเหลืองได้ เมื่อถูกความร้อนจากเตารีดไหมติดไฟง่าย
- การทนต่อสารเคมี สารเคมีประเภทฟอกขาว คลอรีนจะทำให้เส้นใยเสื่อมคุณภาพและเหลือง

ประโยชน์ใช้สอย

ผ้าไหมเป็นผ้าที่สามารถใช้ประโยชน์ได้หลากหลายและย้อมสีได้สวยงาม มีคุณสมบัติต่างๆ หลายประการ เช่น การปรับสภาพโค้งงอได้ดี ถูกความชื้นได้ดี ดูสวยงาม หูหระและทนทาน ถึงแม้ราคาค่อนข้างสูง

3. ขั้นตอนการผลิตกระเป๋

ขั้นตอนนี้เป็นขั้นตอนที่สำคัญต่อผู้ผลิต ทั้งในด้านต้นทุนและคุณภาพของงาน การผลิตกระเป๋านี้ สิ่งที่สำคัญที่สุดคือ การใช้ผ้าให้เกิดประโยชน์สูงสุด เรื่องวัตถุดิบคือผืนผ้านั้น มีราคาแพงและผลิตด้วยช่างฝีมือ ซึ่งทำได้ยากจึงควรใช้ให้คุ้มค่าที่สุด

การผลิตกระเป๋หลังจากได้แบบและขนาดของกระเป๋ามาแล้ว โดยทั่วไปการนำไปผลิตมี 5 ขั้นตอน ดังนี้ คือ

1. การสร้างแบบ (Pattern)
2. การวางผ้า
3. การตัด
4. การเย็บ
5. การตกแต่ง (Finishing)

1. การสร้างแบบ (Pattern)

หมายถึง การสร้างแบบกระเป๋ที่ผ้ายอกแบบ ได้ทำการออกแบบเอาไว้เพื่อนำมาตัดจริง การวาดแบบต้องอาศัยช่างฝีมือที่มีความชำนาญ เพราะเป็นส่วนกำหนดต้นทุนการผลิตที่สำคัญ

2. การวางผ้า

ก่อนการวางผ้า ต้องทำการวางแบบลงบนกระดาษที่เตรียมวางลงบนผังก่อน

แล้วใช้ลูกกลิ้ง หรือดินสอกด แล้วจึงนำมาวางบนผ้าให้ใช้เนื้อที่คุ้มค่าที่สุดไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3. การตัด

การตัดผ้า ต้องวางผ้าซ้อนๆ กัน มากเท่าที่เครื่องมือที่มีจะตัดได้ การตัดผ้าวิธีนี้จะช่วยประหยัดเวลาได้มาก เมื่อตัดแล้วให้แยกชิ้นส่วนให้เป็นระเบียบ เพื่อสะดวกในการตัดเย็บ

4. การเย็บ

การเย็บสามารถแยกได้เป็นส่วนๆ ดังนี้

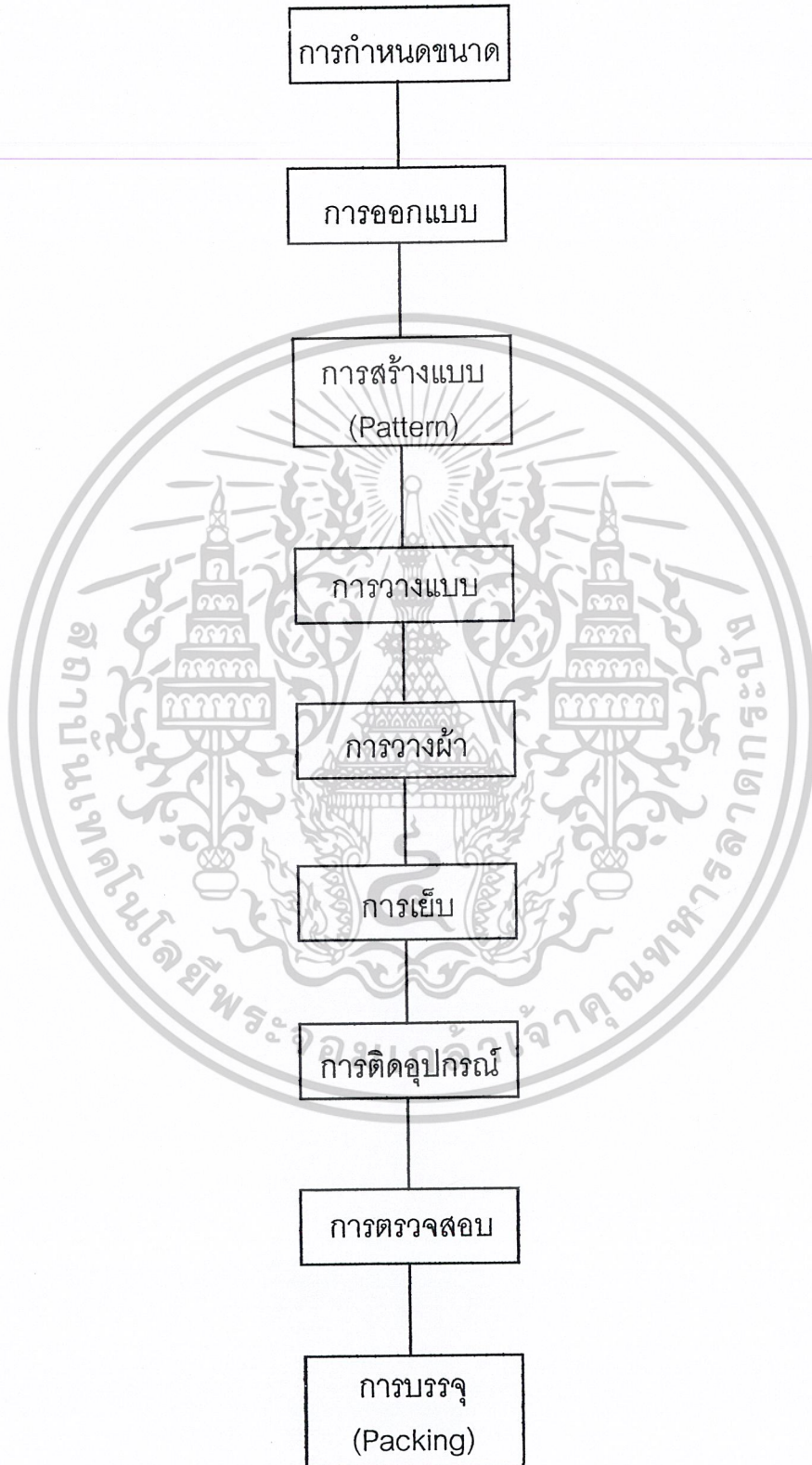
- เย็บต่อชิ้น ได้แก่ การเย็บชิ้นหน้าหลัง
- เย็บทับ ได้แก่ การเย็บกระเป๋า สาบ เย็บขอบ เป็นต้น
- เย็บริม ได้แก่ การเย็บริมผ้าให้เรียบร้อย

5. การตกแต่ง

โดยทั่วไปการตกแต่งกระเป๋าจะ ได้แก่ การติดกระดุม การติดตาไก่ แต่ในที่นี้ไม่ได้มีการตกแต่งประเภทนั้น จึงมิได้มีข้อมูลในส่วนนี้

แผนผังแสดงขั้นตอนการผลิตกระเป๋า

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.1.2 รองเท้าสตรี

1. รูปแบบของรองเท้าสตรี

เราสามารถจำแนก ประเภทของรองเท้าได้ดังนี้

1) จำแนกตามลักษณะการใช้งาน

1. ลักษณะลำลอง

มีลักษณะการใช้งานที่หลากหลาย แต่ไม่เหมาะกับการใช้งานที่ต้อง

การสวมใส่ที่สบาย เรียบร้อย มีรูปแบบได้หลากหลาย

ภาพที่ 27 รูปแสดงรองเท้าลักษณะแบบลำลอง

2. ลักษณะแบบเป็นทางการ

มีลักษณะที่สวมใส่สบาย ไม่มีลวดลายที่ดูฉูดฉาดมากเกินไป เมื่อสวมใส่ ทำให้ผู้สวมใส่มีบุคลิกภาพน่าเชื่อถือ

ภาพที่ 28 รูปแสดงรองเท้าลักษณะแบบเป็นทางการ

2) จำแนกตามลักษณะของรูปทรง

1. รองเท้าแตะ

รองเท้าแตะมีลักษณะเป็นรองเท้าที่เปิดเท้า สวมใส่สบาย เหมาะกับ

การสวมใส่ในลักษณะลำลองมากกว่าในลักษณะแบบเป็นทางการ ซึ่งมีอยู่ 2 ลักษณะ คือ รองเท้าแตะสำหรับใส่ภายในบ้าน และรองเท้าแตะสำหรับใส่ภายนอกบ้าน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 29 รูปแสดงรองเท้าแตะ

2. รองเท้ามีส้น

รองเท้าสตรีมักมีการเสริมส้น เพื่อเสริมสร้างบุคลิกภาพ ให้แลดูสง่างามและดูสุภาพเรียบร้อย ทั้งยังเป็นส่วนที่ช่วยให้การแต่งกายดูน่าสนใจมากยิ่งขึ้น ดังนั้นสุภาพสตรีจึงต้องคัดเลือกทรงของส้นรองเท้า ความสูงของส้นให้เหมาะสมกับตัวเอง

ภาพที่ 30 รูปแสดงรองเท้ามีส้น

3. รองเท้าลักษณะหุ้ม

3.1 หุ้มส้น เป็นรูปทรงรองเท้าที่มีความสุภาพ ลักษณะหุ้มส้นเท้าหรือหุ้มขึ้นมาถึงข้อเท้าก็ได้

ภาพที่ 31 รูปแสดงรองเท้าหุ้มส้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาดูเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.2 หุ้มข้อ หรือหุ้มน่อง

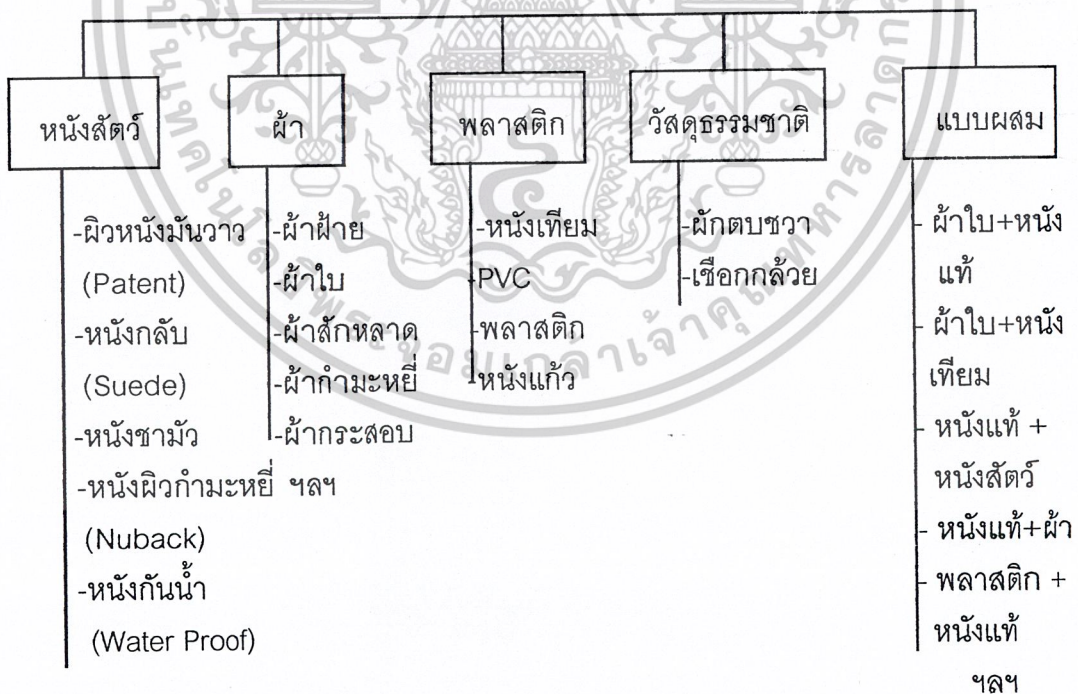

ภาพที่ 32 รูปแสดงรองเท้าหุ้มข้อ หรือ หุ้มน่อง

2. วัสดุผลิตรองเท้า

สามารถแบ่งวัสดุที่ใช้ทำรองเท้าออกเป็น 5 ประเภทใหญ่ๆ ดังนี้

ประเภทของวัสดุที่ใช้ผลิตรองเท้า

ในที่นี้เลือกใช้ผ้าไหม เนื่องจากให้ผลิตภัณฑ์ที่มีความกลมกลืนกับผลิตภัณฑ์อื่นๆ
ในคอลเล็คชั่นเดียวกัน ดูรายละเอียดเกี่ยวกับผ้าไหมในวัสดุผลิตกระเป๋า

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1. ส่วนปกปิดเท้า

1. หนังแท้ (Genuine Leather)

ผลิตภัณฑ์หนังสัตว์ประเภทต่างๆ หนังสัตว์ที่นิยมนำมาผลิตรองเท้า คือ หนังวัวตัวผู้ (Steerhide) หนังวัวตัวเมีย (Cowhide) หนังลูกวัว (Calf) หนังแกะ (Sheep) ฯลฯ ถึงแม้ว่าจะมีการผลิตหนังเทียม หรือเศษวัสดุสังเคราะห์ต่างๆ ซึ่งมีราคาถูกกว่าออกมาใช้ทดแทนหนังแท้มากมาย แต่ผลิตภัณฑ์จากหนังแท้ก็ยังคงได้รับความนิยมอย่างไม่เสื่อมคลาย เพราะหนังแท้จากสัตว์ซึ่งเป็นหนังธรรมชาติมีกระบวนการผลิตที่ดีจากช่างทำหนัง ไม่ว่าจะเป็นการฟอก ย้อม แปรรูปเป็นแผ่น จะเป็นวัสดุที่มีคุณสมบัติสูงส่งกว่าวัสดุสังเคราะห์ใดๆ ที่มนุษย์ทำขึ้น

คุณสมบัติของหนังแท้

- มีความยืดหยุ่นตามลักษณะเฉพาะและรักษารูปร่างของรองเท้าที่รับน้ำหนัก

ได้ดี

- ทนทานต่อการสึกหรอ การถูกเจาะ ความร้อน ความหนาว และแรงกด

- เป็นฉนวนธรรมชาติ สามารถปกป้อง หรือห่อหุ้มร่างกายของผู้สวมใส่จาก

อากาศร้อน หนาว และความชื้นที่รุนแรง

- หนังสามารถดูดอากาศเข้าไปได้ ทำให้ผู้สวมใส่รู้สึกสบาย

2. หนังเทียม

รองเท้าที่ผลิตจากหนังเทียมมีหลายประเภท เช่น ผลิตจากไวนิล (Vinyl), PU (PolyUrethane) และหนังเทียม PVC (Poly Vinyl Chloride) หนังเทียมจะมีคุณสมบัติไม่ดูดซึมน้ำ ทำความสะอาดง่าย แต่ความทนทานและสวยงามสู้หนังแท้ไม่ได้ PVC (Poly Vinyl Chloride) ผลิตภัณฑ์หนังเทียมที่นำมาทำรองเท้าส่วนมาก ใช้ PVC ซึ่งมีความหนาแน่น $g/cm = 1.30-1.40$ หลอมเหลวที่ $71-93^{\circ}C$ ป้องกันการซึมผ่านของน้ำและไขมันได้ดี แต่หนังเทียม PVC นี้ติดไฟได้ง่ายและมีกลิ่นเหม็นเปรี้ยว แบ่งออกเป็น 2 ประเภท

1. PVC Leather แบ่งออกเป็น 2 ชนิด คือ

PVC Leather Cloth (หนังเทียม)

Sponge Leather Cloth (หนังฟองน้ำ)

หนังเทียมประเภทนี้คล้ายหนังแท้มาก ข้อแตกต่างของหนังเทียม 2 ประเภทนี้คือ PVC Leather Cloth จะมี 2 ชั้น ได้แก่ ชั้นผ้ากับชั้นผิว PVC นิยมใช้ทำกระเป๋า ผลิตภัณฑ์เครื่องหนังประเภทต่างๆ ส่วน Sponge Leather Cloth จะมี 3 ชั้น ได้แก่ ชั้นผ้า ชั้นฟองน้ำ และชั้นผิว PVC มักใช้ทำเฟอร์นิเจอร์ เบาะ รถยนต์ เป็นต้น

2. PVC Film & Sheet แบ่งออกเป็น 2 ชนิด คือ

PVC Film มีลักษณะใส โปร่งแสง นิยมใช้หุ้มปกสมุด หนังสือ

PVC Sheet มีลักษณะทึบแสง มีทั้งชนิดหนาและบางชนิดบางนิยมใช้ทำ

รองเท้าชนิดหนาใช้ทำเข็มขัด ผ้าใบ ผ้าเดินเท้า เป็นต้น

PU (Poly Urethane) ผลิตภัณฑ์หนังเทียมอีกประเภทหนึ่ง ที่สามารถนำมา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์ไว้เพื่อใช้ในการเรียนการสอนเท่านั้น ไม่สามารถนำเอกสารนี้ไปเผยแพร่หรือทำซ้ำโดยไม่ได้รับอนุญาต หากฝ่าฝืนจะดำเนินการตามกฎหมายต่อไป
 ผลิตรองเท้าได้ มีความหนาแน่น $g/cm = 1.15-1.20$ ลักษณะทั่วไปจะสลายตัวที่ $195-230^{\circ}C$ ราคาก็ไม่ต่ำกว่าใครๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ถ้า เป็น PU ชนิดแข็ง ทนความร้อนได้ไม่ติดไฟ

ผลิตภัณฑ์หนังเทียม จะผลิตจากพวกเทอร์โมพลาสติกชนิดผง หรือเม็ดซึ่งมีกรรมวิธีการรีดเป็นแผ่น (Calendering)

ข้อดีของผลิตภัณฑ์รองเท้าหนังเทียม

- สามารถกันน้ำได้ แต่จะมีรูเล็กๆ ที่อากาศสามารถผ่านเข้าออกได้
- ทำเป็นรูปทรงได้ง่าย
- ทนความร้อน
- ทนต่อการขีดสี
- เป็นฉนวนไฟฟ้าและความร้อน
- มีน้ำหนักเบา

- สามารถซักล้างทำความสะอาดได้ง่าย

ข้อเสียของผลิตภัณฑ์รองเท้าหนังเทียม

- ซ้ำรูปแล้วซ่อมยาก
- ใหม่อันแล้วมีกลิ่นเหม็นเปรี้ยว
- ถ้าถูกความร้อนจัดเกินไปจะเสื่อมคุณภาพเร็ว

3. หนังซามัว

เป็นชื่อเรียกทางการค้าเครื่องหนัง

ซึ่งไม่ได้หมายความว่าได้หนังมาจากสัตว์ ซามัว แต่เป็นหนังวัวซึ่งนำมาฟอกแล้วย้อมสีคุณสมบัติของหนังซามัว คือ เหนียว นุ่มเรียบ มีหลายสี เช่น สีดำ สีน้ำตาล สีแทน สีเหลือง เป็นต้นเหมาะสำหรับนำมาทำเป็นผลิตภัณฑ์ต่างๆ เช่น กระเป๋า รองเท้า เข็มขัด ฯลฯ

4. ผ้าใบ

หมายถึง ผ้าฝ้ายที่ทอแบบขัด (Plain Weave) มีเนื้อแน่นหนา และแข็งแรง มีน้ำหนักต่อตารางเมตรตั้งแต่ 200-1700 กรัม เส้นด้ายยืนและเส้นด้ายพุ่งที่ใช้ทออาจเป็นเส้นด้ายเดี่ยว หรือหลายเส้นควบคู่กัน (Doubled Yarn) หรือตีเป็นเกลียวกัน (Twisted Yarn)

คุณสมบัติทั่วไป

1. มีเนื้อแน่นและแข็งแรง
2. มีน้ำหนักค่อนข้างมากเมื่อเทียบกับผ้าชนิดอื่น
3. ทนต่อการขีดข่วนและแรงดึงซึ่งความคงทนขึ้นอยู่กับขนาดเส้นด้าย

และลายทอ

4. เมื่อนำมาเย็บประกอบเข้าเป็นรูปทรงต่างๆ แล้วจะมีความคงรูป
 5. มีการตกแต่งย้อมสีได้หลายสี สามารถทำความสะอาดได้โดยการซักล้าง
- ข้อดี มีความแข็งแรงคงทน รับน้ำหนักได้มาก
- ข้อเสีย สีมักจะซีดลงไปเมื่อถูกแสงอุลตราไวโอเลต

การใช้สีของรองเท้าทุกชนิด

สีของรองเท้า การใช้สีมี 2 ประการ คือ

1. สีตามแฟชั่น มีการเปลี่ยนสีไปตามความนิยมของผู้บริโภค มักเป็นสีฉูดฉาด เช่น สีชมพู สีส้ม สีม่วง สีแดง เป็นต้น
2. สีมาตรฐาน ไม่มีการเปลี่ยนแปลงสี สามารถใส่ได้ทุกสมัย คือ สีดำ และ สีน้ำตาล จะเป็นรองเท้าใส่นอกบ้านของบุรุษ รองเท้าคัทชูของสตรีสำหรับใส่ทำงาน เป็นต้น

ขนาดของรองเท้า (Size)

หมายถึง การใช้ตัวเลข (number) ในการบอกขนาดรองเท้า มีอยู่ 3 ระบบ

คือ

1. ขนาดตามระบบสหรัฐอเมริกา เริ่มด้วยตัวเลขต่ำ
 - รองเท้าเด็กเล็กใช้ No. เริ่มตั้งแต่ 10-12
 - รองเท้าเด็กโตใช้ No. เริ่มตั้งแต่ 1-4
 - รองเท้าบุรุษใช้ No. เริ่มตั้งแต่ 7-12
 - รองเท้าสตรี No. เริ่มตั้งแต่ 5-10

โดยทั่วไปรองเท้าสุภาพบุรุษและรองเท้าเด็กจะใช้ตามระบบของอเมริกามากกว่า

2. ขนาดตามระบบของอังกฤษ จะต่างกับของระบบสหรัฐอเมริกาอยู่ (-1) เบอร์
3. ขนาดตามระบบของฝรั่งเศส เริ่มต้นด้วยเลขสูง ตั้งแต่ 30....40....

โดยทั่วไป รองเท้าของสตรีจะใช้การวัดขนาดตามระบบฝรั่งเศส

ตารางที่ 2 แสดงขนาดของรองเท้าผู้ใหญ่

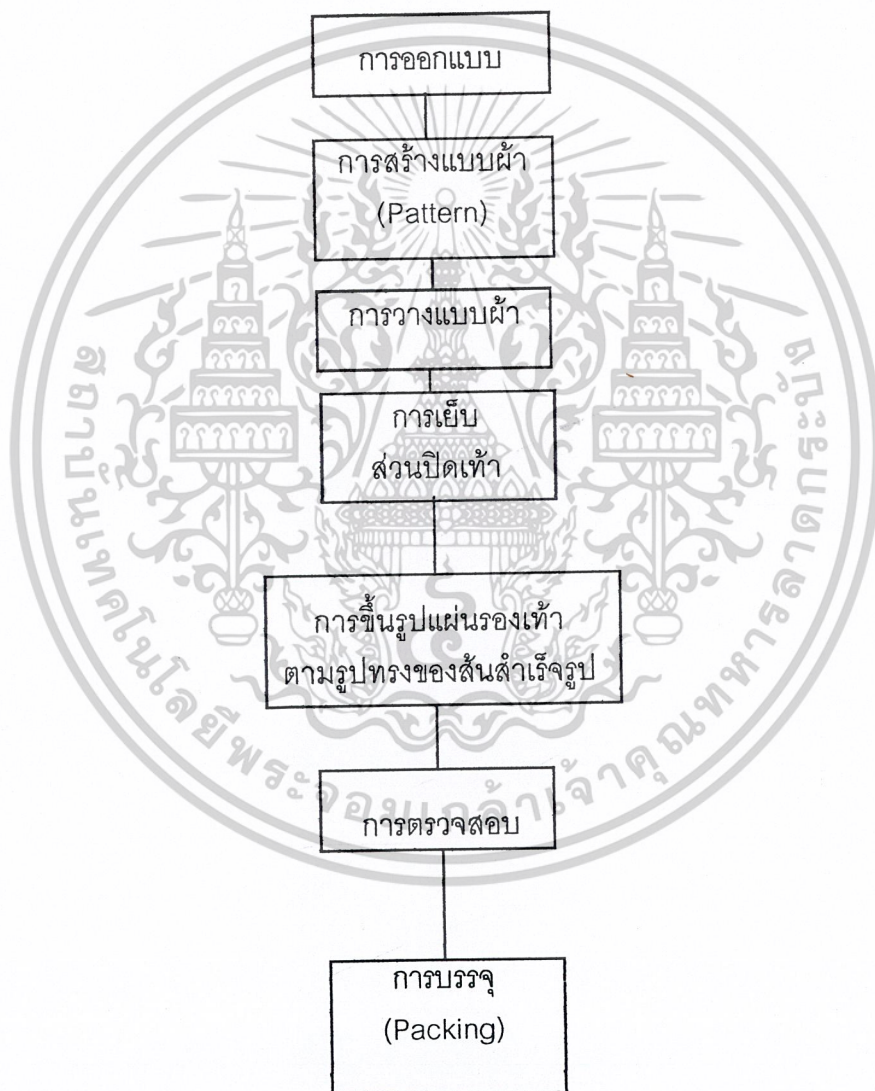
ความยาวของหุ่น รองเท้าโดย ประมาณ (mm.)	ขนาดของอังกฤษ (E) +2 mm.	ขนาดของอเมริกา (A) +2 mm.	ขนาดของฝรั่งเศส (F) +3mm.
271.0	7	8	-
275.5	7	9	41
279.5	8	9	42
284.0	8	10	-
288.0	9	10	43
292.5	9	11	44
296.5	10	11	-
301.0	10	12	45
305.0	11	12	-
309.5	11	13	46
313.5	12	13	47

2. ส่วนสำรองเท้า

ในที่นี้เลือกใช้สำรองเท้าสำเร็จรูป ซึ่งมีทั้งส่วนของพื้นและสำรองเท้าในตัว นอกจากนี้ในส่วนของการผลิต สามารถผลิตได้ง่าย ซึ่งผ้าไหม วัสดุหลักในการออกแบบนั้น สามารถ ผลิตในสันลักษณะนี้ได้ง่าย

วัสดุผลิตสำรองเท้าสำเร็จรูปมีหลายชนิด ที่นิยมนำมาผลิตรองเท้าสตรีนั้นมี 2 ชนิด คือ PU (Poly Urethane) และ PVC (Poly Vinyl Chloride) ข้อดีของ PU นั้นดีกว่า PVC คือ มีความสวยงามและทนทานกว่า

แผนผังแสดงขั้นตอนการผลิตรองเท้า

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.1.3 เข็มขัด

1. รูปแบบของเข็มขัด

เข็มขัด หมายถึง เครื่องคาดเอวชนิดหนึ่ง สายรัดเอว (ที่มา : พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน , 2531 , หน้า 152) สามารถจำแนก ประเภทของเข็มขัดตามลักษณะการใช้งานได้ดังนี้

1) แบบขอกเกี่ยว

แบบนี้นิยมใช้กับเข็มขัดประเภทเครื่องเงิน หรือโลหะชุบทอง เงิน สามารถปรับเปลี่ยนขนาดของรอบเอวได้ ตามช่วงรู หรือช่วงข้อต่อของเครื่องเงิน

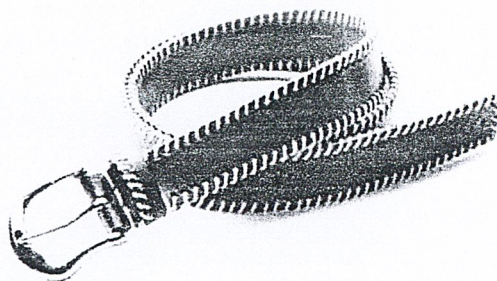

ภาพที่ 33 รูปแสดงเข็มขัดแบบมีขอกเกี่ยว

2) แบบมีหัวเข็มขัด

ปัจจุบันนี้มีหลายลักษณะ

- แบบแรกนี้นิยมใช้กับเข็มขัดสายหนัง สามารถปรับเปลี่ยนขนาดรอบเอวได้ตามรูเข็มขัดที่เจาะไว้ หัวเข็มขัดมักเป็นโลหะ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับใช้ภายในสำนักงานเพื่อลดการเผยแพร่ข้อมูลไปยังภายนอกโดยไม่ใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- แบบที่สอง หัวเข็มขัดเป็นห่วง 2 ห่วง วัสดุสายเข็มขัดและล็อกไปในตัวซึ่งสามารถปรับเปลี่ยนความยาวได้ตามขนาดรอบเอวที่สอดไว้ สายเข็มขัดอาจผลิตจากหนังหรือผ้าก็ได้

ภาพที่ 35 รูปแสดงเข็มขัดแบบมีหัวเข็มขัดแบบห่วง 2 ห่วง

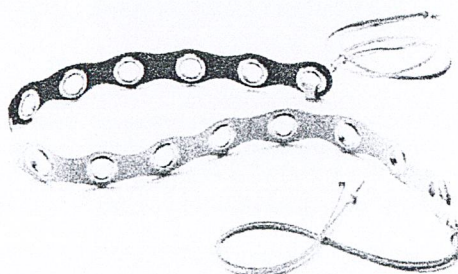
- แบบที่สาม หัวเข็มขัดเป็นที่ล็อกในตัว และมักผลิตเป็นโลหะ แบบที่เป็นหนังจะสามารถปรับขนาดได้โดยมีรูุดทบได้ รอบเอวมีขนาดใหญ่ก็สามารถดึงออกมาได้อีกลักษณะหนึ่งตัวสายเข็มขัด จะเป็นสายยึดออกได้ในตัว

ภาพที่ 36 รูปแสดงเข็มขัดแบบมีหัวเข็มขัดแบบสายสามารถยึดออกได้

3) แบบผูก

แบบนี้นิยมใช้กับวัสดุที่อ่อนตัว เช่น เชือกเกลียว หนังชนิดนิ่ม และผ้า โดยใช้ผูกคาด เอวสามารถปรับเปลี่ยนขนาดของรอบเอวได้ เพราะไม่มีตัวล็อกใดๆ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ภาพที่ 37 รูปแสดงเข็มขัดแบบผูกของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4) แบบติดเวลโคร หรือติดกระดุม

แบบนี้นิยมใช้กับเข็มขัดผ้า ในกลุ่มผู้บริโภคผู้ใหญ่ อายุ 40-60 ปี สามารถเลือกขนาดรอบเอวได้ตามกำหนดเท่านั้น แต่ในปัจจุบันนิยมในกลุ่มวัยรุ่นและวัยกลางคนมากขึ้น

ภาพที่ 38 รูปแสดงเข็มขัดแบบติดเวลโคร หรือติดกระดุม

2. ขั้นตอนการผลิต

ขั้นตอนการผลิตเข็มขัดผ้าโดยทั่วไปเหมือนกับการตัดเย็บเสื้อผ้า หรือกระเป๋าสสามารถสรุปได้เป็น ขั้นตอน ดังนี้

1. ออกแบบลักษณะของเข็มขัด การยึด การปรับระยะรอบเอวและออกแบบลายที่จะนำมาปะ

2. กำหนดแบบของเข็มขัดผ้าและสร้างแบบ (Pattern)

3. สร้างลวดลายตามที่ออกแบบไว้

4. วางแบบตัดลงบนผ้า แล้วตัดตามแบบ

5. เย็บส่วนประกอบแต่ละส่วนเข้าด้วยกันจนได้เป็นเข็มขัดสำเร็จ

6. ประดับตกแต่ง (ขั้นตอนนี้อาจมีหรือไม่มีก็ได้)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.1.4 หมวก

หมวก หมายถึง เครื่องสวมศีรษะมีรูปแบบต่างๆ เพื่อเป็นเครื่องประดับ หรือ กันแดด กันฝน (ที่มา : พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน , 2531 , หน้า 850)

1. รูปแบบของหมวก

รูปแบบของหมวกมีการพัฒนาตลอดเวลา โดยอาจมีทรงสูงขึ้นไปหรือเตี้ยลง หรือปีกหมวกกว้างขึ้นหรือเล็กลง โดยจะมีรูปแบบหลักๆ ดังนี้

หมวกสำหรับผู้หญิง

1. หมวกเบเรต์ (Beret)

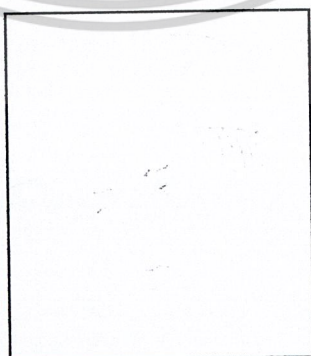
หมวกเบเรต์ หมายถึง หมวกที่ทำด้วยสักหลาด ไม่มีปีก (ที่มา: Thaisoft So Sethaputra Dictionary 2.0) หมวกเบเรต์ ถือกำเนิดจากประเทศฝรั่งเศสในช่วงสงครามโลกครั้งที่ 1 ส่วนหมวกเบเรต์ แบบ Tam-o'-shanter เป็นแบบที่ขนาดใหญ่กว่า เป็นรูปแบบหมวกเบเรต์ของ สก็อตแลนด์

ภาพที่ 39 รูปแสดงหมวกเบเรต์ (Beret)

2. หมวกฟิลลิปส์ (Pillbox)

เป็นหมวกทรงกลม ด้านบนเรียบแบน ทรงสูง ไม่มีปีกหมวก เวลาใส่จะใส่ให้เฉียงเล็กน้อย

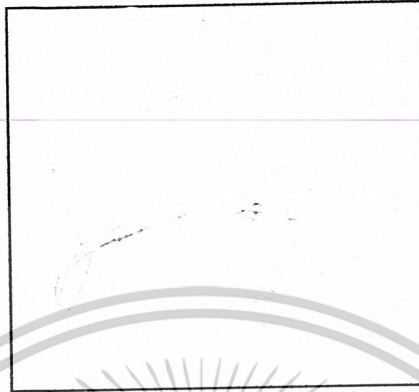

ภาพที่ 40 รูปแสดงหมวกฟิลลิปส์ (Pillbox)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3. หมวกโคลเซ (Cloche)

Cloche เป็นภาษาฝรั่งเศส หมายถึง กระดิ่ง หรือ ระฆัง (ที่มา : Thaisoft So Sethaputra Dictionary 2.0) เป็นหมวกที่มีปีกครอบศีรษะ ลักษณะปีกหมวกตกลงมาล้อมใบหน้า

ภาพที่ 41 รูปแสดงหมวกโคลเซ (Cloche)

4. หมวกโทค (Toque)

Toque หมายถึง หมวกผู้หญิงชนิดเล็ก ๆ คล้ายผ้าโพก (ที่มา : Thaisoft So Sethaputra Dictionary 2.0) โทคต่างจากหมวกเบเรต์ที่รูปทรง แต่เป็นหมวกไม่มีปีกเหมือนกัน มีการตกแต่งโดยการพับปลายหมวกเป็นขอบ

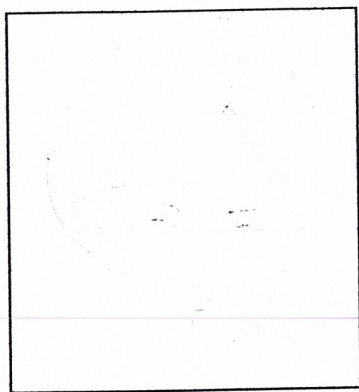

ภาพที่ 42 รูปแสดงหมวกโทค (Toque)

5. หมวกเทอร์แบน (Turban)

Turban หมายถึง ผ้าโพกศีรษะอย่างแขก หรือ หมวกผู้หญิงทำคล้ายผ้าโพก (ที่มา : Thaisoft So Sethaputra Dictionary 2.0) เป็นหมวกที่ได้รูปแบบมาจากผ้าโพกศีรษะของชาวตะวันออก หมวกเทอร์แบนประกอบด้วยวัสดุตกแต่งรอบๆ หมวก เป็นลักษณะการพันแนบไปกับรูปกะโหลกศีรษะในด้านหลัง มีการพันยกปมสูง หรือพับด้านหน้า เป็นหมวกทรงนึ่ง เหมาะกับผู้หญิงสูงอายุ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 43 รูปแสดงหมวกเทอร์เบน (Turban)

6. หมวกเบรตัน (Breton)

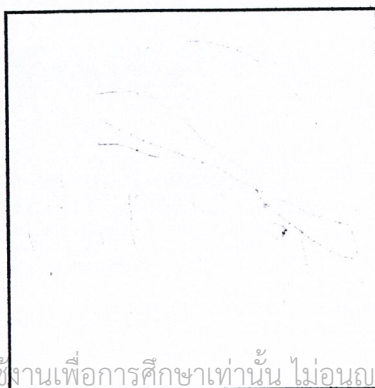
หมวกชนิดนี้จำลองแบบมาจากรูปทรงของหมวกฟาง (Straw Hat) ปีกหมวก
พลิกหงายขึ้นรอบหมวก

ภาพที่ 44 รูปแสดงหมวกเบรตัน (Breton)

7. หมวกแค็ป (Cap)

Cap หมายถึง หมวกแค็ป หมวกผ้าไม่มีปีก แต่โดยมากมีกระบัง (ที่มา:
Thaisoft So Sethaputra Dictionary 2.0) เป็นหมวกขนาดเล็ก ทรงคับแนบชิดพอดีกับศีรษะ
บางที่เรียก Juliet Cap หรือ Skull Cap

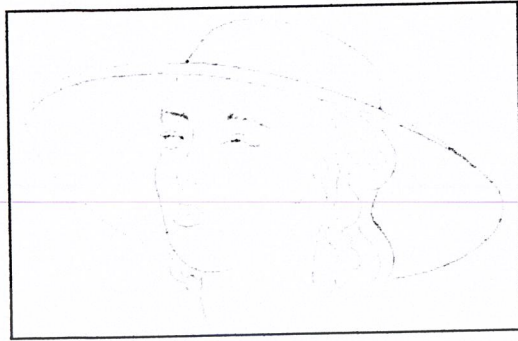

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดทอนหรือแก้ไขเนื้อหาใดๆ ในเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 45 รูปแสดงหมวกแค็ป (Cap)

8. หมวกคาร์ทวีล (Cartwheel)

ลักษณะหมวกมีปีกแบนกว้างใหญ่ แต่เป็นวงกลมรอบหมวก เป็นอีกรูปแบบหนึ่งของรูปทรงหมวกที่สวยงาม

ภาพที่ 46 รูปแสดงหมวกคาร์ทวีล (Cartwheel)

9. หมวกพิกเจอร์ (Picture Hat)

ปีกหมวกใหญ่ เทลาดลงด้านหลังและด้านหน้า มักมีการตกแต่งอย่างมากประกอบไปกับการใช้ร่วมกับผ้าพันคอขนาดใหญ่ หรือ ใช้เป็นหมวกแต่งงาน หมวกทรงนี้นิยมทำด้วยฟางจะดีที่สุดที่มีการตกแต่งด้วยแพรสีพอง และลูกไม้

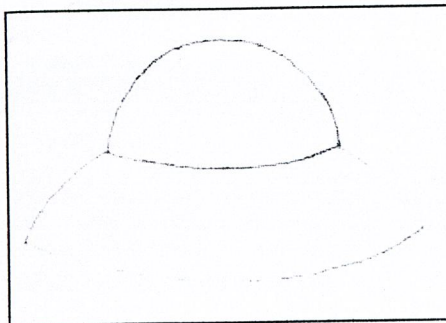

ภาพที่ 47 รูปแสดงหมวกพิกเจอร์ (Picture Hat)

2. ส่วนประกอบของหมวก

1. กะโหลกหมวก (Crown)

กะโหลกหมวก (Crown) คือ ส่วนประกอบของหมวกทั้งหมดที่มีอยู่เหนือปีกหมวก อาจทำด้วยวัสดุชิ้นเดียวกันทั้งส่วน

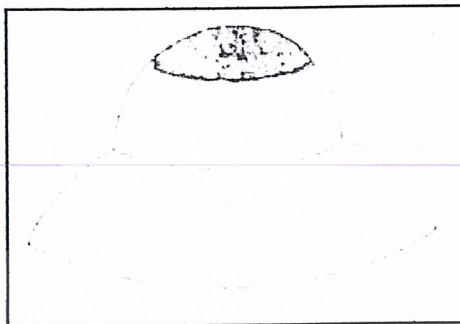

ภาพที่ 48 รูปแสดงกะโหลกหมวก (Crown)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับบริการเชิง นวัตกรรมที่ภาคเอกชน เมื่อผู้ดูแลเนื้อหาไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2. ยอดหมวก (Tip)

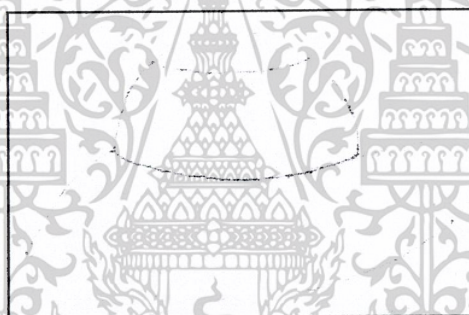
เป็นส่วนที่อยู่บนสุดของกะโหลก รูปทรงมักเป็นรูปไข่

ภาพที่ 49 รูปแสดงยอดหมวก (Tip)

3. แถบด้านข้างหมวก (Sideband)

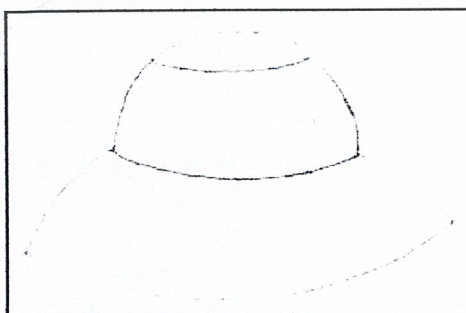
แถบด้านข้างหมวก (Sideband) คือส่วนล่างของกะโหลกหมวก (Crown) อยู่ใต้ยอดหมวก (Tip) แต่อยู่เหนือปีกหมวก (Brim)

ภาพที่ 50 รูปแสดงแถบด้านข้างหมวก (Sideband)

4. ปีกหมวก (Brim)

Brim หรือปีกหมวก จะอยู่ใต้กะโหลกหมวก มีทั้งขนาดใหญ่และเล็ก มีทั้งแบบเปิดปีกหมวกหงายขึ้น แบบแบนเรียบ และแบบปีกหมวกหุบต่ำ

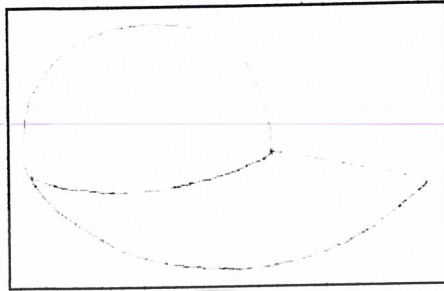

ภาพที่ 51 รูปแสดงปีกหมวก (Brim)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

5. ปีกหมวกแค็ป (Peak)

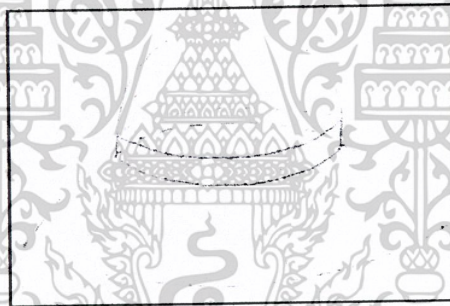
Peak คือ ส่วนหน้าของปีกหมวก ใช้เรียกปีกหมวกของหมวกแค็ป เนื่องจากเป็นปีกหมวกที่ไม่ได้ล้อมรอบหมวก

ภาพที่ 52 รูปแสดงปีกหมวกแค็ป (Peak)

6. สายรัดศีรษะ (Head fitting and Headband)

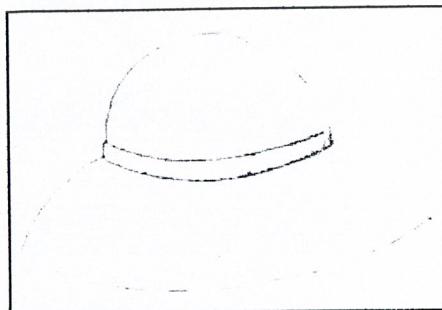
เป็นเส้นคาดด้านในกะโหลกหมวก (Crown) เป็นส่วนที่สัมผัสกับศีรษะ และทำให้หมวกมีขนาดพอดีกับศีรษะ

ภาพที่ 53 รูปแสดงสายรัดศีรษะ (Head fitting and Headband)

7. สายรัดหมวก (Hatband)

เป็นสายคาดด้านนอก ซึ่งรัดพอดีรอบหมวก อยู่ด้านนอกของสายรัดศีรษะ (Head fitting and Headband) เป็นส่วนปกปิดรอยต่อระหว่างปีกหมวก (Brim) กับกะโหลกหมวก (Crown)

ภาพที่ 54 รูปแสดงสายรัดหมวก (Hatband)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3. ขนาดของหมวก

ตารางที่ 3 แสดงขนาดหมวกมาตรฐาน

ขนาด (SIZE)		หน่วยวัด นิ้ว (INCHES)	หน่วยวัด ซม. (CM.)
	6	19	48
	6 1/8	19 3/8	49
	6 1/4	19 3/4	50
	6 3/8	20 1/4	51
XS	6 1/2	20	52
XS	6 5/8	21	53
S	6 3/4	21 1/2	54
S	6 3/4	21 5/8	55
M	7	22 1/4	56
M	7 1/8	22 1/2	57
L	7 1/4	23	58
L	7 3/8	23 3/8	59
XL	7 1/2	32 3/4	60
XL	7 5/8	24	61
XXL	7 3/4	24 1/2	62
XXL	7 7/8	25	63
	8	25 1/4	64

4. วัสดุที่ใช้ทำหมวก

วัสดุได้แก่ ผ้าไหม ดุรายละเอียดที่วัสดุทำกระเป๋

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

5. กรรมวิธีการผลิตหมวก

ขั้นตอนการผลิตหมวกโดยทั่วไปเหมือนกับการตัดเย็บเสื้อผ้า หรือกระเป๋า สามารถสรุปได้เป็น ขั้นตอนดังนี้

1. ออกแบบลักษณะรูปทรงของหมวกและออกแบบลายที่จะนำมาปะ

2. กำหนดขนาดของหมวกและสร้างแบบ (Pattern)

3. สร้างลวดลายตามที่ออกแบบไว้

4. วางแบบตัดลงบนผ้า แล้วตัดตามแบบ

5. เย็บส่วนประกอบแต่ละส่วนเข้าด้วยกันจนได้เป็นหมวกสำเร็จ

6. ประดับตกแต่งหมวก (ขั้นตอนนี้อาจมีหรือไม่มีก็ได้)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.2 ประเภทและลักษณะเครื่องประดับสตรี

- ประเภทสร้อยคอและสร้อยข้อมือ

การใช้งาน ใช้ประดับร่างกายให้มีความสวยงาม มีจุดเด่นน่าสนใจ และสามารถเข้ากับเสื้อผ้าที่สวมใส่ได้

วัสดุ ผลิตจากวัสดุหลากหลาย (ในที่นี้ใช้ผ้าเป็นหลัก) ประเภทมีค่าจะเป็นเพชร พลอยประดับทอง หรือเลียนแบบเพชรพลอย นอกจากนี้ยังมีวัสดุอื่น ๆ เช่น หนัง พลาสติก ไม้ โลหะ

รูปแบบการใช้งาน

- แบบเส้นเดียว

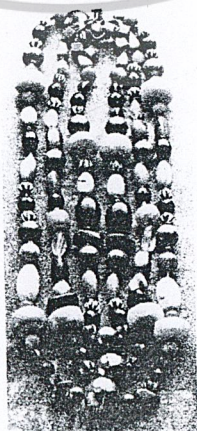
ลักษณะเรียบง่าย คล้ายกันตลอดทั้งเส้น ไม่มีจี้ตรงกลาง

ภาพที่ 55 รูปแสดงสร้อยแบบเส้นเดียว

- แบบเส้นคู่ หรือหลายเส้น

จะมีสองเส้น หรือมากกว่า ควบกันตลอดทั้งเส้น โดยมีข้อต่อตัวล็อคเพียงตัวเดียว ไม่มีจี้ตรงกลาง

ภาพที่ 56 รูปแสดงสร้อยแบบเส้นคู่

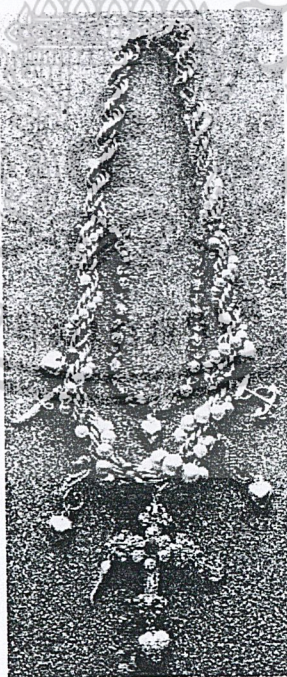
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานที่อาจารย์และนางสาวปิ่นเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- แบบมีจี้อันเดียว
มีลักษณะคล้ายแบบแรก หรือแบบที่สอง แต่มีจี้ตรงกลาง

ภาพที่ 57 รูปแสดงแบบจี้อันเดียว

- แบบมีจี้หลายอัน
มีลักษณะเช่นเดียวกับแบบที่สาม แต่มีจี้หลายอันติดอยู่เป็นช่วงๆ

ภาพที่ 58 รูปแสดงสร้อยแบบเส้นคู่

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- ประเภท ที่คาดผม

การใช้งาน ใช้ประดับศีรษะ ผม ให้มีจุดเด่นสวยงาม และ ใช้สำหรับ
กันร้อนผมไม่ให้ปรกหน้า เวลาทำงาน

วัสดุ มีแบบมีโครง และแบบไม่มีโครง ผลิตได้จากหลายวัสดุ เช่น
ผ้า พลาสติกหุ้มด้วยผ้า หรือพลาสติก

รูปแบบการใช้งาน

- ชนิดแบบมีโครงพลาสติก

สามารถใช้งานได้เลย เพียงคาดไว้ที่ผม มีหน้ากว้างหลายขนาด

แล้วแต่ความ

ชอบ มีทั้งชนิดที่เป็นโครงพลาสติกอย่างเดียว และ

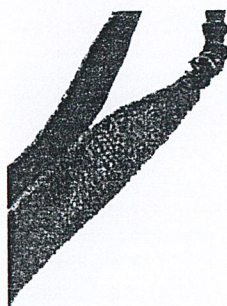
ชนิดเป็นโครงแล้วมีผ้าหุ้ม

ภาพที่ 59 รูปแสดงที่คาดผมแบบมีโครงพลาสติก

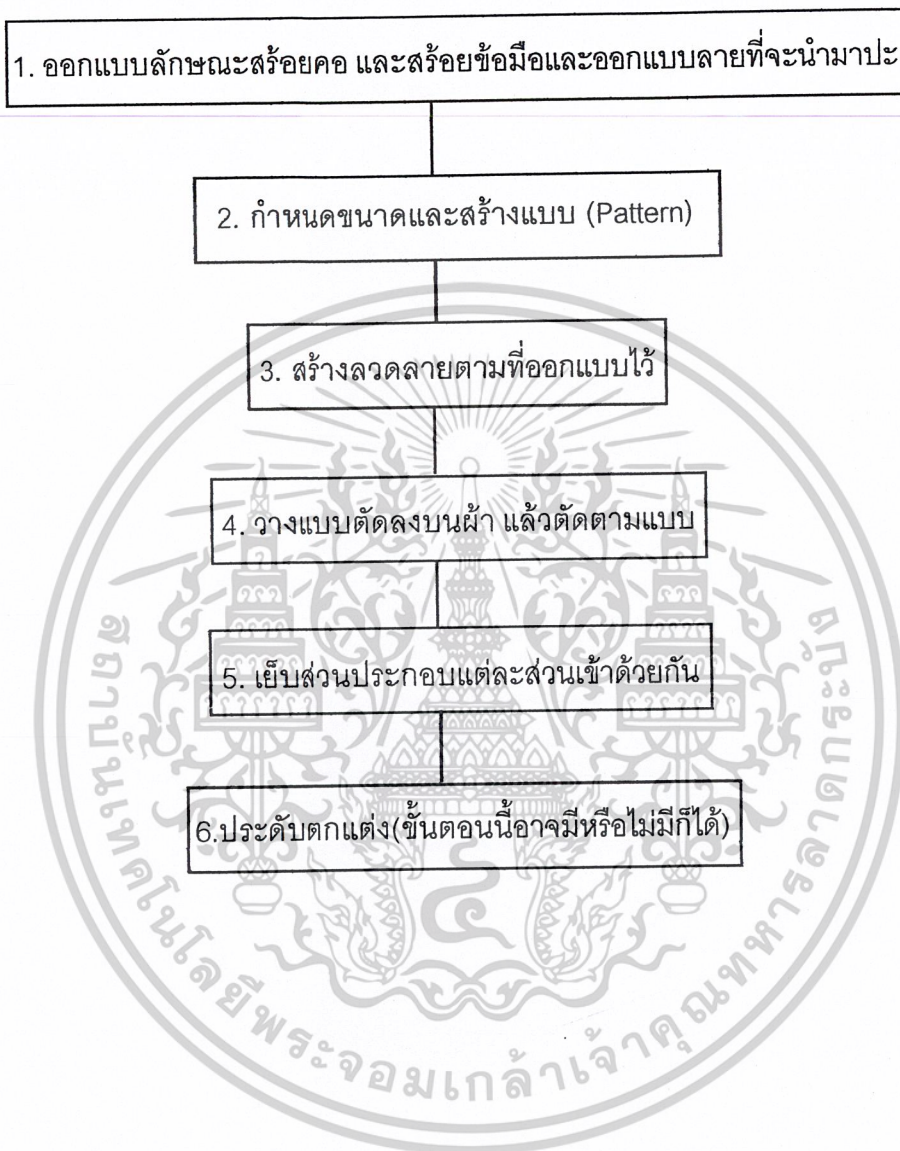
- ชนิดแบบไม่มีโครงพลาสติก

สามารถใช้งานได้เลย ซึ่งมี 2 แบบ แบบมียางยืด และแบบไม่มียางยืด
แบบยางยืด คล้ายกับแบบแรก คือแบบมีโครงมีลักษณะการใช้งานเหมือนกัน
แต่สำหรับแบบไม่มียางยืด เหมาะกับผู้ที่ศีรษะไม่พอดีกับแบบมีโครงเพราะ
จะบีบรัดศีรษะได้ การใช้งานจึงสามารถผูกให้พอดีกับศีรษะได้

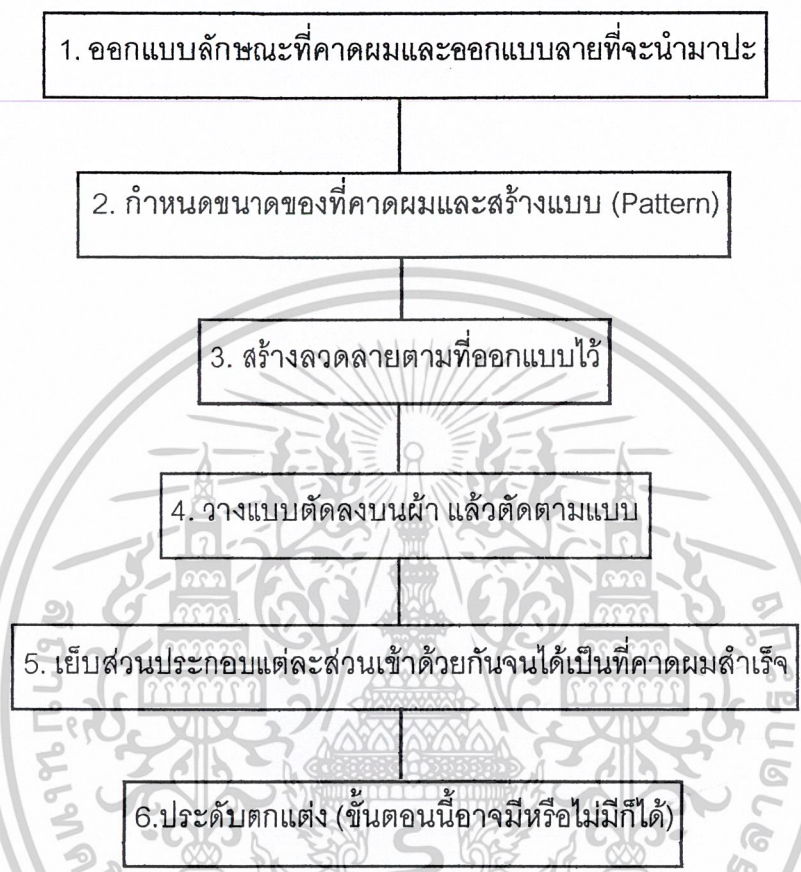
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับงานวิชาการใช้เฉพาะที่ควรศึกษาเพื่อใช้ในการประกอบอาชีพไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ภาพที่ 60 รูปแสดงที่คาดผมแบบไม่มีโครงพลาสติก
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แผนผังขั้นตอนการผลิตสร้อยคอ และสร้อยข้อมือ
 ขั้นตอนการผลิตสร้อยคอ และสร้อยข้อมือโดยทั่วไปเหมือนกับการตัดเย็บ
 เสื้อผ้า หรือกระเป๋า สามารถสรุปได้เป็น ขั้นตอนคร่าวๆ ดังนี้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แผนผังขั้นตอนการผลิตที่คาดผม
ขั้นตอนการผลิตที่คาดผมแบบมีโครงพลาสติกโดยทั่วไปเหมือนกับ การตัดเย็บ
เสื้อผ้า หรือกระเป๋า สามารถสรุปได้เป็น ขั้นตอนคร่าวๆ ดังนี้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

5. ข้อมูลเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์ใกล้เคียง

5.1 ประเภทเครื่องแต่งกายสำหรับสตรี

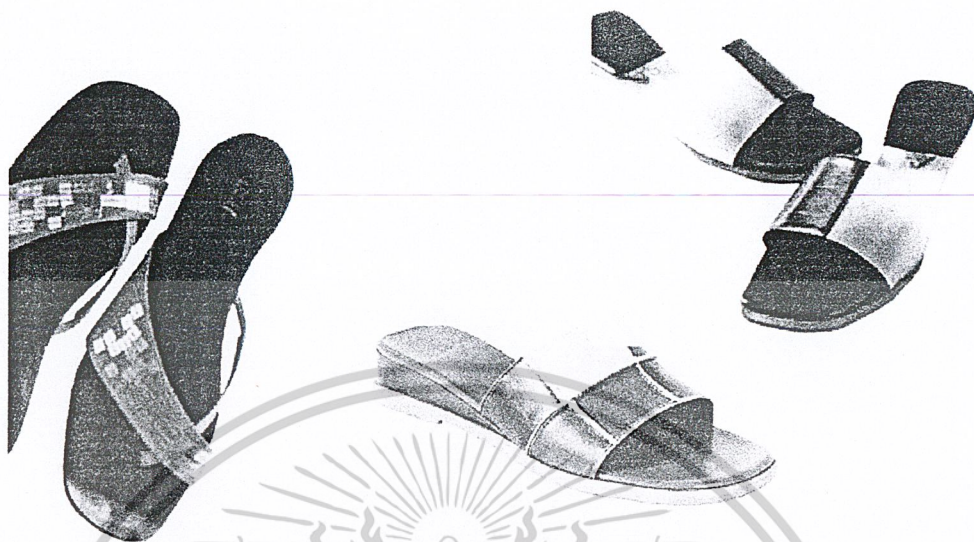
5.1.1 กระเป๋า

ภาพที่ 61 รูปแสดงกระเป๋ามีรูปแบบใกล้เคียง

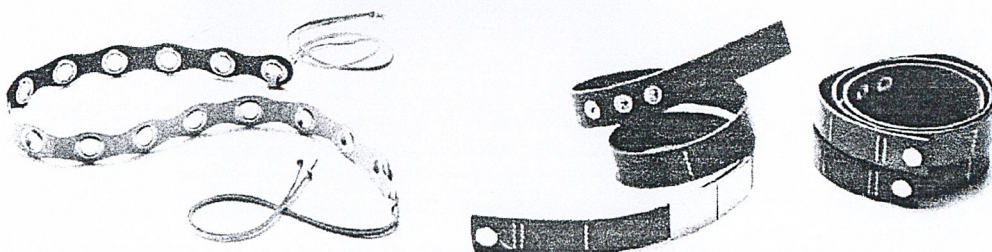
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

5.1.2 รองเท้า

ภาพที่ 62 รูปแสดงรองเท้าที่มีรูปแบบใกล้เคียง

5.1.3 เข็มขัด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับใช้เฉพาะที่กองคดีที่มอบหมายไปเพื่อเขตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

5.1.4 หมวก

ภาพที่ 64 รูปแสดงหมวกที่มีรูปแบบใกล้เคียง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

5.2 ประเภทเครื่องประดับสำหรับสตรี

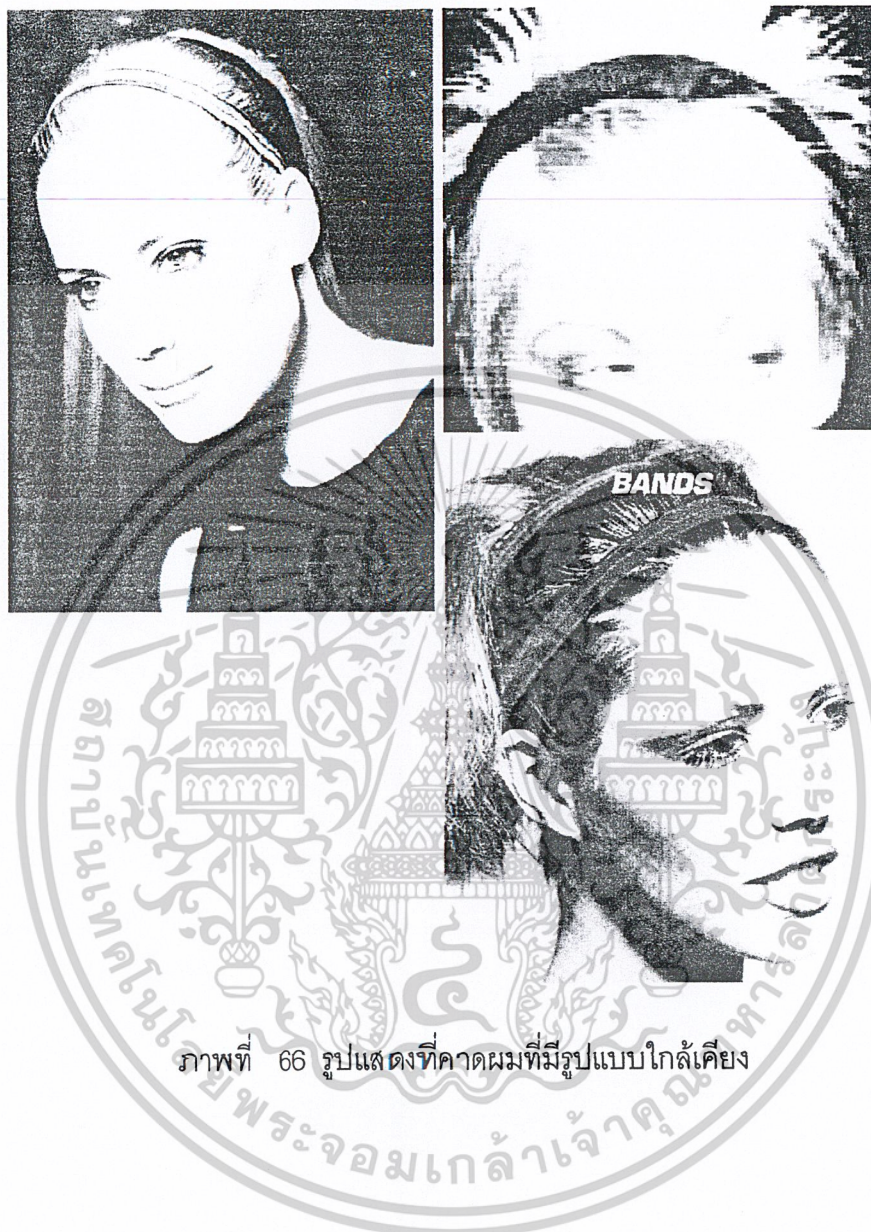
5.2.1 สร้อยคอ และสร้อยข้อมือ

ภาพที่ 65 รูปแสดงสร้อยคอและสร้อยข้อมือที่มีรูปแบบใกล้เคียง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

5.2.3 ที่คาดผม

ภาพที่ 66 รูปแสดงที่คาดผมที่มีรูปแบบใกล้เคียง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

6. ข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมผู้บริโภคกลุ่มเป้าหมาย

6.1 กลุ่มผู้บริโภคเป้าหมาย

- เพศหญิง
- อายุ 20 - 25 ปี
- การศึกษา ระดับปริญญาตรีขึ้นไป หรือกำลังศึกษาอยู่ระดับปริญญาตรี
- อาชีพ นักศึกษา หรือพนักงานบริษัท
- รายได้ ระดับปานกลางขึ้นไป
- ที่อยู่อาศัย อาศัยอยู่ในเมืองใหญ่
- รสนิยม รสนิยมดี ชื่นชอบผลงานฝีมือพื้นบ้าน

6.2 พฤติกรรมการซื้อของกลุ่มเป้าหมาย

1. พฤติกรรมการซื้อ แบ่งออกเป็น 2 ลักษณะ ตามจุดมุ่งหมายการซื้อ ดังนี้

- Directly Consumption
คือ ผู้ซื้อ ซื้อไปใช้เอง
- Gift - Giving
คือ การซื้อที่ผู้ซื้อไม่ได้นำไปใช้เอง แต่เพื่อเป็นของขวัญแก่เพื่อนและญาติ

มิตรในโอกาส และตามเทศกาลต่างๆ

2. การซื้อเพื่อไปใช้เอง ผู้บริโภคจะนิยมซื้อเครื่องประดับที่เข้าชุดกันทั้งลวดลาย สีลวดลายที่มีความสวยงามถูกใจ และเข้ากันได้กับเครื่องแต่งกายหรือชุดที่มีอยู่เดิม

3. การซื้อในลักษณะ Gift Giving ผู้ซื้อจะเลือกสินค้าที่มีรสนิยมและต้องการผลิตภัณฑ์ที่คุ้มค่างบกับเงินที่ต้องการจะจ่ายไป หรือต้องการสินค้าที่ดูหรูหรา มีราคาแพงกว่าที่ต้องจ่ายจริง ผู้ซื้อในกลุ่มนี้มักใช้เวลาในการเลือกซื้อน้อย และจะเลือกซื้อสินค้าที่มีความสวยงามน่าสนใจ เพื่อให้ผู้รับเกิดความประทับใจ ราคามีส่วนในการตัดสินใจโดยก่อนที่จะซื้อมักตั้งราคางบประมาณคร่าวๆ ไว้ในใจก่อนแล้ว

4. ผู้ซื้อต้องการดูความละเอียด ประณีตของตัวเครื่องประดับก่อนการตัดสินใจ

5. ผู้ซื้อที่มีรสนิยมดี ให้ความสนใจกับการออกแบบผลิตภัณฑ์ใหม่ๆ ที่สามารถตอบสนองความต้องการได้

6. ผู้ซื้อจะอยู่ในกลุ่มคนที่มีรายได้ปานกลางขึ้นไป ซึ่งเป็นกลุ่มผู้บริโภคที่ตั้งเป้าหมายไว้

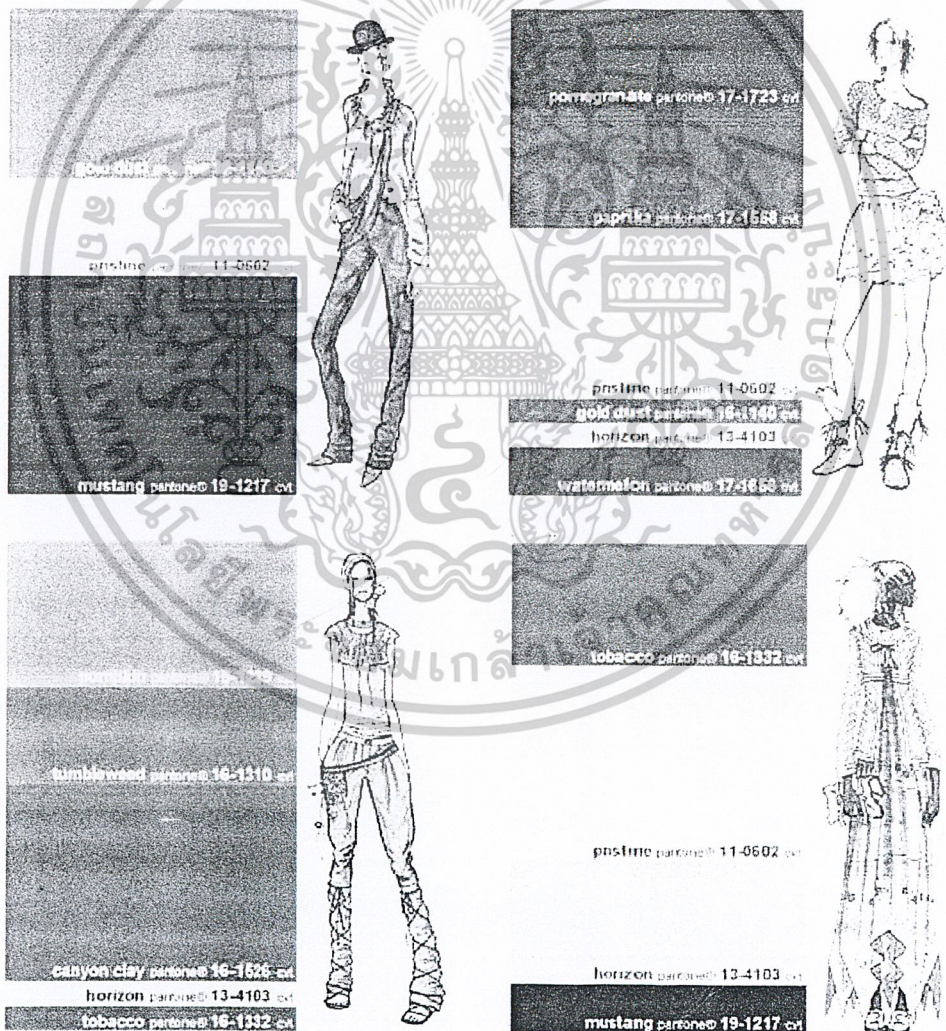
6.3 พฤติกรรมการใช้งานผลิตภัณฑ์ของกลุ่มเป้าหมาย

เนื่องจากเป็นสินค้าประเภทประดับตกแต่งเครื่องแต่งกาย ดังนั้นการใช้งานของผู้บริโภคส่วนใหญ่จะมักเลือกซื้อสินค้าที่ราคาสมเหตุสมผลกับคุณภาพและความสวยงามเป็นหลัก เครื่องแต่งกายที่มีการใช้ฝีมือและความชำนาญในการผลิตสูง จึงมักมีราคาแพงกว่าสินค้าเครื่องแต่งกายโดยทั่วไป กลุ่มผู้บริโภคนี้จึงเป็นกลุ่มเฉพาะที่ชื่นชอบสินค้าใช้ฝีมือและเล็งเห็นคุณค่าของสินค้า ดังนั้นการเลือกซื้อสินค้าจึงพิถีพิถันเป็นพิเศษ และมีความระมัดระวังในการใช้งาน รวมทั้งมีความรู้ในการดูแลรักษาเป็นอย่างดี

ส่วนในด้านรูปแบบการใช้งานของผลิตภัณฑ์แต่ละชนิด ผู้บริโภคเป็นหญิงที่อยู่ในช่วงวัยทำงานแรกเริ่ม มีความมั่นใจในตนเองสูง รู้จักการเลือกซื้อสินค้าที่เหมาะสมกับตนเองและสามารถใช้จ่ายได้อย่างอิสระเต็มที่ รูปแบบของสินค้าจึงต้องมีเอกลักษณ์ที่โดดเด่นและสามารถใช้งานได้

6.4 ความนิยมของกลุ่มเป้าหมาย

จากขั้นตอนการทำแบบสอบถาม กลุ่มผู้บริโภคส่วนใหญ่นิยมเลือกซื้อเครื่องประดับเครื่องแต่งกายที่มีสีสันกลมกลืนสามารถเข้ากับเสื้อผ้าอื่นได้หลากหลาย และต้องการเครื่องประดับที่สามารถสร้างจุดเด่นให้กับการแต่งกายได้เป็นอันดับรองลงมา ดังนั้นการออกแบบจึงต้องคำนึงถึงรูปแบบสีสันทันทีจะเป็นแนวที่กลุ่มเป้าหมายจะใส่ ซึ่งขณะนี้เลือกแนวทางของ Spring/Summer 2003 เป็นแนวทางของสีสันทันในการออกแบบ

ข้อมูลจาก <http://www.wgsn.com>

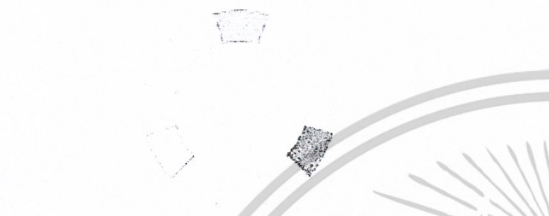
รูปที่ 67 ภาพแสดงแนวสีสันทัน spring/summer 2003

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

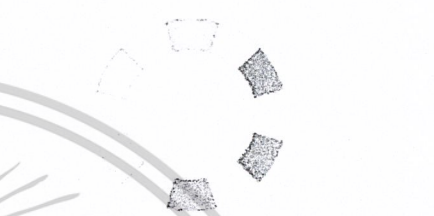
แนวทางการเลือกใช้สี ในการออกแบบเราสามารถเลือกใช้ หรือจับคู่สี Color Schmatic ได้จากวงจรสี ซึ่งวงจรสี (Color Wheel) ก็คือ การวางเนื้อสีตามการผสมสีที่เราสามารถมองเห็น ได้ ดังนี้ คือ

- เริ่มต้นจากสีปฐมภูมิ (Primary Colors) หรือแม่สี มี 3 สี คือ แดง เขียว น้ำเงิน

- สีที่ได้จากการผสมแม่สี มี 3 สี เรียกว่าสีขั้นที่ 2 หรือ สีทุติยภูมิ (Secondary Colors)

รูปที่ 68 ภาพแสดงวงจรสีปฐมภูมิ - สีที่ได้จากการผสมแม่สี และสีขั้นที่ 2

รูปที่ 69 ภาพแสดงวงจรสีทุติยภูมิ

ออกมากลายเป็นสีขั้นที่ 3 หรือสีตติยภูมิ (Tertiary Colors)

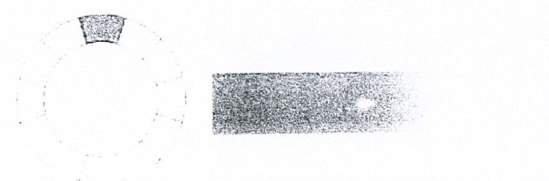

รูปที่ 70 ภาพแสดงวงจรสีตติยภูมิ

ดังนั้นการเลือกใช้สีจากวงจรสี สามารถเลือกใช้ได้ดังนี้

- การเลือกใช้แบบ Monochrome หรือโครงสีเอกรงค์ คือมีเนื้อสี Hue เดียว แต่ให้ความแตกต่างด้วยน้ำหนักสี Value สีเอกรงค์นี้ให้ความรู้สึกสุขุม เรียบร้อย เป็นสากล ไม่ฉูดฉาดสะดุดตา ในการออกแบบเป็นการใช้คู่สีที่ง่ายที่สุดและออกมาดูดี

- การเลือกใช้แบบ Analogous คือการเลือกใช้สีข้างเคียงสีที่อยู่ติดในวงจรสีจะเป็นทีละ 2 หรือ 3 สี หรือบางทีอาจเป็น 4 สีก็ได้ แต่ก็ไม่ควรมากกว่านี้ เพราะสีอาจหลุดจากความข้างเคียง หรือหลุดออกจากโครงสี

รูปที่ 71 ภาพแสดงตัวอย่าง สี Monochrome

รูปที่ 72 ภาพแสดงการเลือกใช้สีแบบ Analogous

- การเลือกใช้แบบ Dyads

เป็นการเลือกใช้สีคู่ตรงข้าม Contemporary Color คือสีที่อยู่ตรงข้ามกันในวงจรสีการเลือกใช้สีคู่ตรงข้ามจะทำให้งานที่ได้มีความเด่นสะดุดตาในการมอง แต่ต้องระวังในการเลือกสีคู่ตรงข้ามมาใช้ในพื้นที่พอกๆ กันงานนั้นจะดูไม่มีเอกภาพโดยมากมักแบ่งพื้นที่สีให้ใช้สีใดสีหนึ่งมากกว่าอีกสี โดยมีอัตราส่วนประมาณ 70% : 30%

- การเลือกใช้แบบ Triads

คือ โครงสี 3 สี เป็นการใช้สี 3 สีในช่วงห่างสีทั้ง 3 เท่ากันถ้าเราลากเส้นระหว่าง 3 สีจะได้รูปสามเหลี่ยมด้านเท่า หรือเป็นการใช้สี 3 สีไม่เท่ากันคือมีช่วงห่าง 2 ช่วงเท่ากัน แต่อีกอันช่วงห่างจะยาวกว่า ถ้าลากเส้นระหว่างสีแล้วจะได้สามเหลี่ยมหน้าจั่ว

รูปที่ 73 ภาพแสดงการเลือกใช้สีแบบ Dyads

รูปที่ 74 ภาพแสดงการเลือกใช้สีแบบ Triads

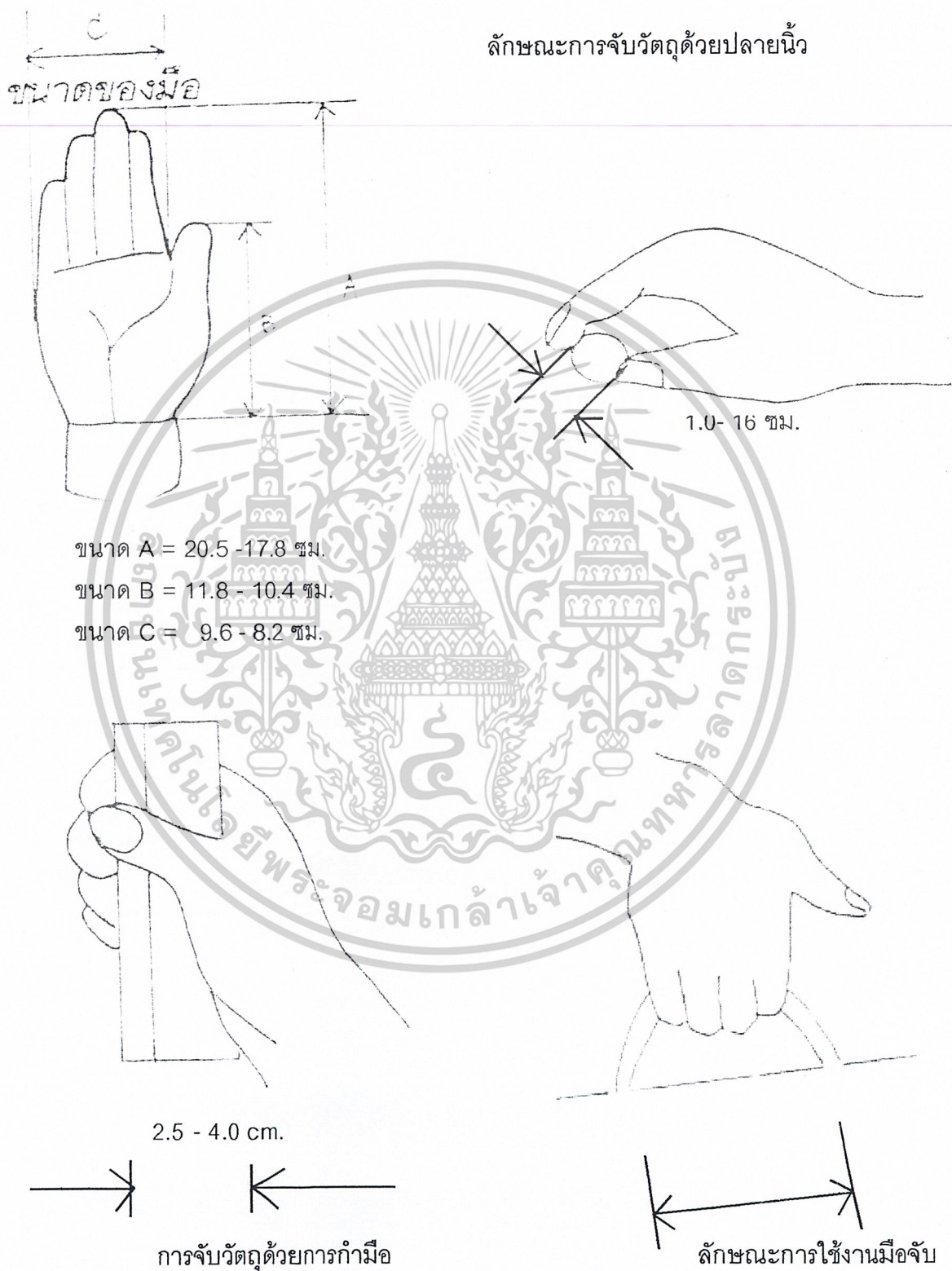
- การเลือกใช้แบบ Tetrads

คือการใช้ โครงสี 4 สี โดยเลือกใช้สีในวงจรสี 4 สี โดยเลือกที่มีช่วงห่างระหว่างสีเท่ากันหมด ถ้าเราลากเส้นเชื่อมทั้ง 4 สี เราจะได้สี่เหลี่ยมจัตุรัส หรือ เลือกสีในวงจรสี 4 สี โดยเลือกสีที่มีช่วงห่างระหว่างสีไม่เท่ากัน โดยช่วงห่างของ 2 สีเป็นช่วงสั้น และอีก 2 สีเป็นช่วงยาว คือถ้าเราลากเส้นเชื่อมสีทั้ง 4 สี จะได้สี่เหลี่ยมผืนผ้า

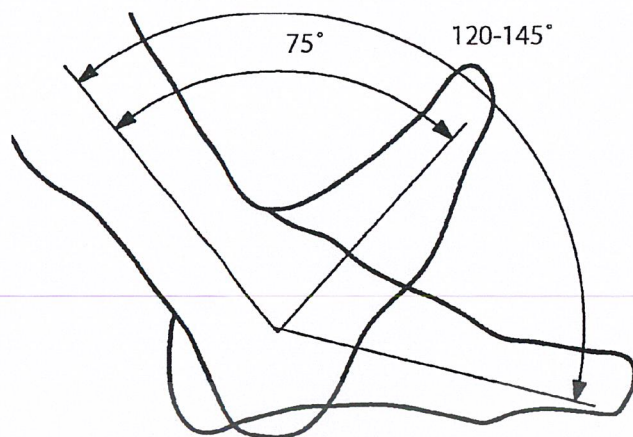
รูปที่ 75 ภาพแสดงการเลือกใช้สีแบบ Tetrads

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

6.5 ขนาดสัดส่วนที่ใช้ในการออกแบบ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

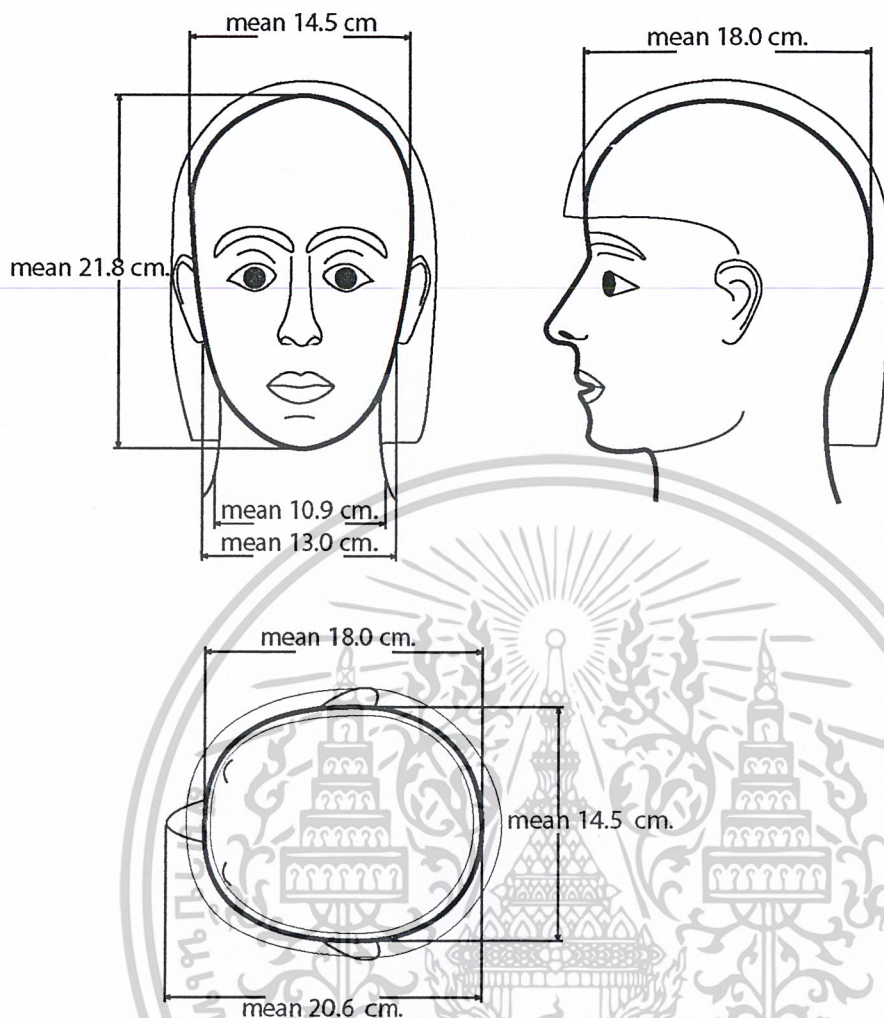

รูปที่ 76 ภาพแสดงความสามารถในการงอเท้า

รูปที่ 77 ภาพแสดงขนาดสัดส่วนขณะสวมรองเท้า

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปที่ 78 ภาพแสดงขนาดสัดส่วนของศีรษะสตรี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

6.6 สรุปผลแบบสอบถามจากกลุ่มเป้าหมาย

1. ชนิดเครื่องประดับที่เพิ่มเติม คือ ที่คาดผม ซึ่งได้รับการเลือกเป็นอันดับแรก คิดเป็น 72 %

2. รูปแบบที่คาดผม คือ เป็นโครงพลาสติกแล้วหุ้มด้วยผ้า คิดเป็น 44 %

3. กระเป๋า

3.1 ลักษณะการสะพาย คือ นิยมสะพายข้าง คิดเป็น 38 %

3.2 ลักษณะโครงกระเป๋า คือ นิยมกึ่งคงตัว กึ่งอ่อนตัว คิดเป็น 64 %

3.3 ของใช้ส่วนตัวที่พกพาในกระเป๋า ได้แก่

- กระเป๋าสตางค์	คิดเป็น	98 %
- โทรศัพท์มือถือ	คิดเป็น	94 %
- กุญแจบ้าน/กุญแจรถ	คิดเป็น	92 %
- เครื่องสำอาง	คิดเป็น	72 %
- ปากกา	คิดเป็น	70 %
- สมุดโน้ต	คิดเป็น	56 %
- วิทยุพกพา	คิดเป็น	20 %
- หนังสืออ่านเล่น	คิดเป็น	18 %
- อื่นๆ	คิดเป็น	8 %

ประเภทเครื่องสำอาง ที่นิยมพกพา คือ แป้งตลับ และลิปสติก

อื่นๆ ได้แก่ ทิชชู หวี กล้องดิจิทัล และกระดาษซับมัน

3.4 ของใช้ที่ต้องการความสะดวกในการหยิบเข้า ออก คือ

- โทรศัพท์มือถือ	คิดเป็น	56 %
- กระเป๋าสตางค์	คิดเป็น	36 %
- กุญแจบ้าน/กุญแจรถ	คิดเป็น	4 %
- ปากกา	คิดเป็น	4 %

3.5 วิธีการปิด เปิด ที่นิยม คือ เป็นซิปรูดยาวตลอด คิดเป็น 56 %

4. รองเท้า

4.1 ลักษณะรองเท้าที่นิยม คือ แบบเปิดส้น คิดเป็น 44 %

4.2 ลักษณะส้นรองเท้าที่นิยม คือ เสริมส้น แต่ไม่สูงมาก คิดเป็น 40 %

5. หมวก

5.1 รูปแบบหมวกที่นิยม คือ หมวกทรงระฆัง คิดเป็น 64 %

5.2 วิธีการเก็บหมวก ที่นิยม คือ พับเก็บใส่กระเป๋า คิดเป็น 78 %

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

6. เข็มขัด

6.1 รูปแบบการเกาะเกี่ยวที่นิยม คือ แบบมีหัวเข็มขัด คิดเป็น 76 %

6.2 วัสดุที่นำมาตกแต่งที่นิยม คือ หนัง คิดเป็น 38 %

7. สร้อยคอ/สร้อยข้อมือ

7.1 วัสดุที่นำมาตกแต่งที่นิยม คือ ลูกปัดและหินสี 60 %

7.2 รูปแบบวัสดุที่ใช้เกาะเกี่ยว คือ

คิดเป็น 58 %

8. เกณฑ์การตัดสินใจในการเลือกซื้อสินค้าประเภทเครื่องประดับตกแต่ง
เครื่องแต่งกายที่นิยม ได้แก่ มีสีสันกลมกลืนสามารถเข้ากับเสื้อผ้าได้หลากหลาย คิดเป็น 62 %

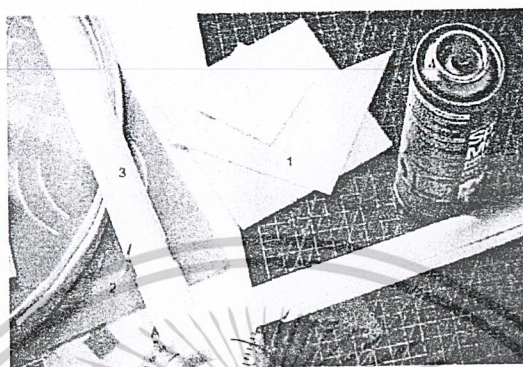

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

7. ข้อมูลวัสดุอื่น

7.1 วัสดุอุปกรณ์ในการต่อผ้า

โดยทั่วไปการต่อผ้าต้องการใช้อุปกรณ์เฉพาะทางมากมาย ภาพต่อไปนี้เป็นตัวอย่างอุปกรณ์ที่ใช้ในการต่อผ้า

ภาพที่ 79 รูปแสดงอุปกรณ์ในการต่อผ้า

เบอร์ 1 template เทมเพลทที่ใช้ในการตัดผ้า ซึ่งเว้นที่ที่เป็นตะเข็บไว้ด้วย ช่วยให้สามารถตัดผ้าได้แม่นยำขึ้น

เบอร์ 2 template เทมเพลท แผ่นพลาสติกใสที่ตัดได้

วาดแบบลงแผ่นพลาสติก

เบอร์ 3 quilting hoop/frames เฟรมช่วยยึดชั้นของผ้าวม

เบอร์ 4 spray glue กาวพ่นไว้ติดกระดาษที่เป็นแบบตัด ลงบนกระดาษแข็ง

ภาพที่ 80 รูปแสดงอุปกรณ์ในการต่อผ้า (ต่อ)

เบอร์ 5 สตริง ช่วยยึดผ้าให้ตึง

เบอร์ 6 เข็ม ช่วยเย็บง่าย และให้ผ้าคงตัวอยู่ดี

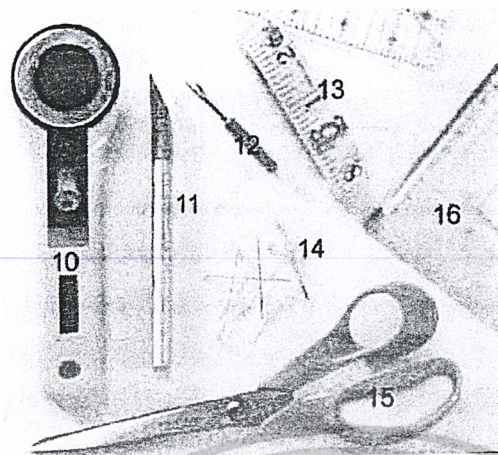
เบอร์ 7 ผ้าที่ใช้ในการต่อผ้า

เบอร์ 8 ไม้โปรเทคเตอร์ ไขว้ควมมองศา สำหรับงานต่อผ้าที่ต้องการความแม่นยำและมีโค้ง มุมต่างๆ

เบอร์ 9 เข็มกลัด ช่วยยึดผ้าแต่ละชั้นไว้ด้วยกัน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์ไว้สำหรับครูผู้สอนที่นำเอกสารนี้ไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 81 รูปแสดงอุปกรณ์ในการต่อผ้า (ต่อ)

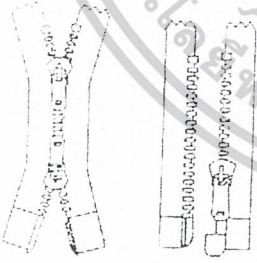
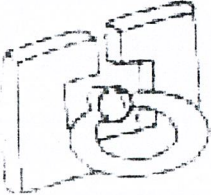
- เบอร์10 rotary cutting set มีดตัดผ้าแบบใบมีดกลิ้งได้
 เบอร์11 craft knife มีดการฝีมือ ซึ่งมีใบมีดคมมากใช้ตัดผ้าแบบมีเทมเพลท
 เบอร์12 ที่เลาะตะเข็บ ใช้เมื่อเย็บผิดเลาะด้ายออกได้
 เบอร์13 สายวัด
 เบอร์14 เข็มหมุด
 เบอร์15 กรรไกร
 เบอร์16 ไม้ฉากวัดมุม

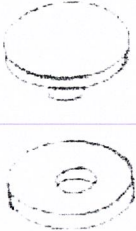
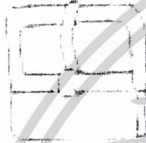

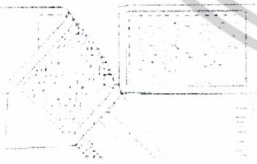
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

7.2 วัสดุตกแต่ง

7.2.1 ประเภทวัสดุอุปกรณ์ประกอบ

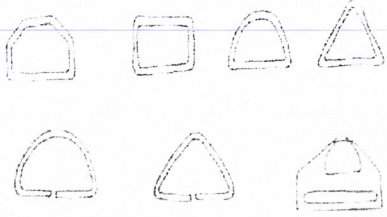
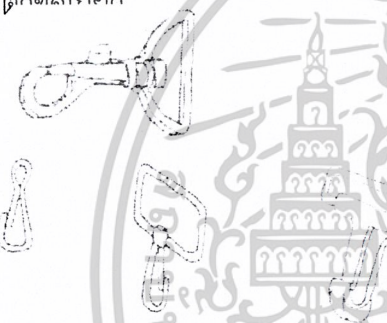
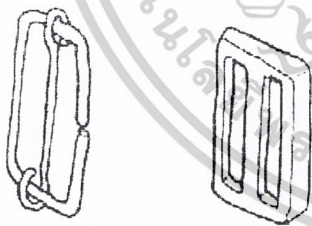
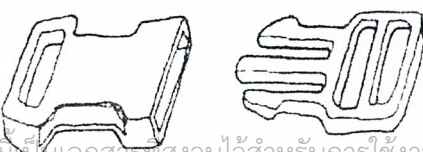
1) อุปกรณ์ที่ใช้ในการปิด-เปิด ยึดชิ้นส่วนกระเป่า

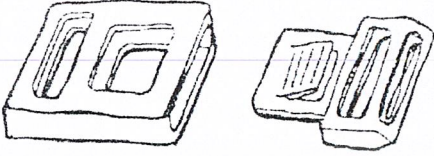

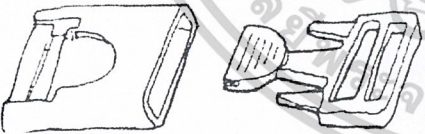
รูปแบบ	คุณสมบัติ
<p>1. ซิป</p> <p>1.1 ชนิดปิดท้าย (Closed-end fastener)</p> 	<p>ใช้ยึดกันระหว่างผ้า 2 ผืน โดยการรูดปิดเปิด การยึดซิปทำได้โดยเย็บซิปให้ติดกับผ้า ให้แนวรอยต่อตรงกันมีทั้งซิปโลหะและซิปในล่อน ให้ความสะดวกว่องไวในการเปิดปิดมากเหมาะสำหรับส่วนที่ต้องการปิด-เปิดบ่อยป้องกันสิ่งของภายในไม่ให้ตกหล่น อายุการใช้งานของซิปขึ้นอยู่กับวิธีการดูแลรักษา ถ้าเก็บรักษาและใช้งานไม่ระมัดระวังจะทำให้ซิปเสื่อมคุณภาพได้ง่าย เช่น ซิปแตก หรือฟันซิปหัก</p> <p>ซิปมี 2 ประเภท คือ</p> <p>มีเฉพาะตัวกั้นด้านล่าง หรือมีทั้งตัวกั้นด้านบนและด้านล่าง สำหรับยึดแถบผ้าทั้งสองให้ติดกัน เพื่อไม่ให้ปลายทั้งสองแยกเป็นอิสระเมื่อซิปเปิดจนสุด</p>
<p>1.2 ชนิดเปิดท้าย (open-end fastener)</p> 	<p>เป็นซิปที่มีเดือยและตัวสวมที่ปลายแถบผ้าทั้ง 2 ด้านเพื่อให้สามารถถอดแยกเป็นอิสระได้เมื่อรูดซิปเปิด และต้องสวมกลับให้เข้าพอดีก่อนรูดซิปปิด</p>
<p>2. ตัวล็อกแบบบิด</p> 	<p>ทำจากโลหะ สะดวกในการใช้งาน คงทนไม่ชำรุดง่าย แต่สีที่ชุบอาจลอกออกได้และหมอง เกิดรอยขีดข่วนได้ง่าย เนื่องจากต้องสัมผัสกับความชื้นจากมือคนโดยตรง</p>

รูปแบบ	คุณสมบัติ
<p>3. กระดุมแม่เหล็ก</p> 	<p>ทำจากโลหะ สะดวกในการใช้งาน เพราะเปิด-ปิดง่าย กระเป๋าสตริงทั่วไปนิยมใช้ในตัวล้อคชนิดนี้ แต่เมื่อใช้ไปนานๆ แม่เหล็กอาจเสื่อมคุณภาพได้ และหากเปิด-ปิดบ่อยๆ จะทำให้ผ้าที่ใช้ทำกระเป๋าดึงขาดได้</p>
<p>4. แบบเข็มขัด</p> 	<p>มีสองชนิด คือ แบบร้อยรูเจาะและแบบห่วงธรรมดาก การใช้งานไม่ค่อยสะดวก เนื่องจากต้องเสียเวลาในการร้อยรูเจาะ หรือสอดห่วง แต่มีความสวยงาม ปัจจุบันจึงปรับเปลี่ยนรูปแบบเพื่อใช้ตกแต่งกระเป๋า ส่วนการใช้งานจริงๆ จะใช้กระดุมแม่เหล็กติดอยู่ภายใน</p>
<p>5. ตัวล้อคเลเซอร์รหัส</p> 	<p>ทำจากโลหะมีช่องเลื่อนตัวเลขรหัส ส่วนมากจะมี 3 หรือ 4 ช่อง เหมาะสำหรับใส่ของมีค่าการเปิดใช้ไม่บ่อยนัก เนื่องจากมีขนาดเล็ก เปิด-ปิดไม่สะดวก สามารถปกป้องสิ่งของภายในจากคนแปลกหน้าได้ดี เหมาะสำหรับกระเป๋าเดินทาง</p>
<p>6. เพลโครเทป หรือตีนตุ๊กแก</p> 	<p>เป็นแถบยาวคล้ายซิป แถบด้านหนึ่งจะเป็นปุ่มเล็กๆ ส่วนอีกด้านหนึ่งจะเป็นฝอยปิดโดยการแนบส่วนทั้งสองเข้าหาด้วยกัน</p>
<p>7. กระดุมแป๊ป</p>	<p>ใช้ในการปิดเปิด กระดุมนี้มีสี่ส่วนประกอบด้วยกัน 4 ตัว คือ ส่วนประกอบด้านบน 2 ตัว ด้านล่าง 2 ตัว กระดุมชนิดนี้มีหลายแบบ การติดตั้งใช้เครื่องเฉพาะและตัดตุ้เจาะผ้า มีขนาดเส้นผ่านศูนย์กลางตั้งแต่ 6-38 มิลลิเมตร ทำจากอลูมิเนียม สังกะสี อัดลloyด์ วัสดุปกปิดผิวทำจากทอง เงิน ทองเหลือง โครเมียม นิกเกิล และวัสดุแววาว</p>

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2) อุปกรณ์ยึดชิ้นส่วนปรับขนาด และปรับความยาว

รูปแบบ	คุณสมบัติ
<p>1. ห่วงคล้อง</p> 	<p>มีหลากหลายรูปแบบเช่น วงรี รูปเหลี่ยม วงกลม ครึ่งวงกลม ใช้เป็นที่เกี่ยวสำหรับขอเกี่ยวเพื่อยึดติดกันส่วนมากใช้กับสายกระเป่า มีหลายขนาดด้วยกัน</p>
<p>2. ตัวขอลเกี่ยว</p> 	<p>ใช้คู่กับห่วงคล้องโดยการกดปลายของตัวเกี่ยวให้เข้าไปอยู่ในห่วงตัวเกี่ยวมีหลายรูปร่าง และขนาดวัสดุทำจากโลหะชุบทองหรือพลาสติก</p>
<p>3. อุปกรณ์ปรับความยาว</p> 	<p>เป็นชิ้นส่วนในการปรับความยาวของสายสะพานมีหลายลักษณะทั้งสี่เหลี่ยมมุมฉาก วงรี ฯลฯ โดยมีช่องสองช่องให้สายเลื่อนไปมา วัสดุของอุปกรณ์นี้จะเหมือนส่วนอื่นๆ คือ โลหะชุบทอง หรือ พลาสติก</p>
<p>4. ข้อต่อล๊อคพลาสติก</p> <p>4.1 แบบกล้ำมปู</p> 	<p>มีหลายลักษณะใช้ยึดสายสะพาน โดยลักษณะการยึดจะแน่นหนาและแน่นอนกว่าแบบอื่นๆ มีลักษณะเป็นชิ้นส่วนพลาสติก 2 ชิ้น คือตัวผู้และตัวเมีย ในการยึดต้องดันชิ้นเดียวตัวผู้เข้าไปล๊อคตัวเมีย มีหลายรูปแบบ ดังนี้</p> <p>ใช้สอดเข้าเมื่อประกอบ เวลาถอดกดเดือยด้านข้างทั้ง 2 ข้างของตัวผู้แล้วเลื่อนออกมีความหนาแน่นมาก</p>

รูปแบบ	คุณสมบัติ
<p>4.2 แบบกตกกลาง</p> 	<p>ใช้สอดเข้าเดือยตรงกลาง เดือยจะเข้าไปล็อกตรงช่องว่างของตัวเม็ย เวลาถอดให้กดตรงกลางแล้วเลื่อนออก</p>
<p>4.3 แบบกล้ำมปุสปริง</p> 	<p>ขอบบางกว่าแบบ 1 ใช้สอดเข้าเมื่อประกอบ เวลาถอดกดเดือยด้านข้างทั้ง 2 ข้างของตัวเม็ย ซึ่งจะดันให้ตัวผู้กระเด็นออก ไม่ต้องเลื่อน</p>
<p>4.4 แบบกตกกลาง ครึ่งวงกลม</p> 	<p>ใช้งานเช่นเดียวกับแบบที่ 2 เวลาถอดจะต้องเลื่อน ตัวผู้จะหลุดออกมาเช่นเดียวกับแบบที่ 3 แต่มีความแน่นหนา มากกว่าทุกแบบ และมีการผลิตเพียงชนิดเดียว คือขนาด 1.25 นิ้ว</p>

3) ส่วนที่ใช้ในการนำพา

1. หนูหัว ใช้วัสดุต่างๆได้หลายแบบ เช่น พลาสติกแข็ง โลหะมีน้ำหนักเบา หรือวัสดุเช่นเดียวกับตัวกระเป่า การยึดติดหนูหัวกับตัวกระเป่า ต้องคำนึงถึงความแข็งแรง และการถ่ายน้ำหนักในการถือควรยึดติดให้แน่น เพื่อไม่ให้เกิดความเสียหาย

2. สายสะพาย ทำจากวัสดุหลายชนิด ส่วนมากจะทำจากวัสดุชนิดเดียวกับตัวกระเป่า บางแบบอาจใช้เป็นส่วประดับ โดยการใส่สายสะพายแบบห่วงโซ่ หรือโลหะที่มี

ความอ่อนตัว ลักษณะการนำพา คือ ใช้สายพายเป็นหลักหรือ สายพายเป็นหลัก สามารถปรับความยาวให้เหมาะสมกับผู้ใช้ได้

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4) วัสดุรองชั้นในกระเป๋

1. ผ้าพลาสติก

คุณสมบัติของพลาสติกทุกชนิดไม่ว่าจะผลิตจากสารประกอบชนิดใด จะมีคุณสมบัติคล้ายคลึงกัน คือ อ่อนตัว สามารถพับไปมาได้ นุ่ม ไม่ดูดน้ำ ผิวเรียบ ไม่ค่อยเป็นรอย รักร้าง่าย ราคาถูก แต่ไม่ค่อยทนความร้อน

2. ผ้าใยสังเคราะห์ (Polyester)

ผ้าใยสังเคราะห์เป็นวัสดุอ่อนนุ่มชนิดหนึ่ง มีลักษณะเป็นกลุ่มเส้นใยยาว คล้ายเส้นใยมีความทนทาน ระบายความร้อนได้ดี มีน้ำหนักเบา ทำความสะอาดได้ง่าย แต่มีความยืดหยุ่นตัวน้อย และเพื่อสะดวกในการใช้งาน จึงมีการผลิตออกมาในลักษณะเส้นใย ปัจจุบันในประเทศไทยมีการผลิตอยู่ 2 ขนาด คือ

- ขนาดหนา ความหนาแน่นของเส้นใยประมาณ 180 กรัมต่อตารางเมตร
หนาประมาณ 1 นิ้วฟุต
- ขนาดบาง ความหนาแน่นของเส้นใยประมาณ 90 กรัมต่อตารางเมตร
หนาประมาณ 1/2 นิ้วฟุต

3. เอทิลีนไวนิลอะซีเตด

มีลักษณะเป็นแผ่นเกิดจากการสังเคราะห์พลาสติก เนื่องจากมีความหยุ่นตัวสูงจึงถูกนำมาใช้แทนยางธรรมชาติ ทนอุณหภูมิสูงได้พอปานกลาง รับแรงกระแทกได้ดีทนต่อแรงดึงได้บ้างมีน้ำหนักเบาทนทานพอสมควร เมื่อโดนแสงแดดจะเปลี่ยนสี และคุณสมบัติลดลงเล็กน้อยแต่สะดวกต่อระบบการผลิต

5) วัสดุอื่นๆ

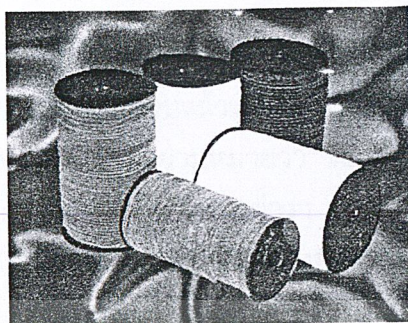
1. อุปกรณ์ป้องกันมุม ขอบ

วัสดุที่ใช้เช่น พวงโลหะที่มีน้ำหนักเบา วัสดุที่ใช้ทำตัวกระเป๋า หนัง พลาสติก

2. อุปกรณ์เพิ่มความสะดวก

- ปุ่มกันกระเป๋า เป็นขาสสำหรับวางตั้ง มักใช้วัสดุที่เพิ่มความแข็งแรง รองรับน้ำหนัก ของกระเป๋าได้ เช่น พลาสติกและโลหะ
- ลูกล้อกันกระเป๋า เพื่อความสะดวกในการเคลื่อนที่ตัวข้อต่อระหว่างลูกล้อกับตัวกระเป๋า มักจะทำด้วยโลหะ

6) ผลิตภัณฑ์ประเภทเชือกตกต่างต่างๆ

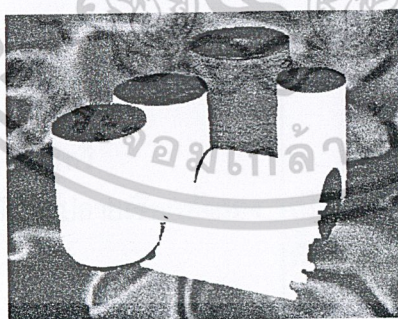
ภาพตัวอย่างเชือกยัด

- เชือกยัด มีลักษณะกลม มีหลากหลายขนาด ตั้งแต่ขนาดเส้นผ่านศูนย์กลาง 1 มม. - 3 มม. และมีหลากหลายสี สัน สามารถเลือกใช้ได้ตามความเหมาะสม

ภาพตัวอย่างเชือกเทปร่อง

- เชือกเทปร่อง มีลักษณะกลม มีความเงางาม ขนาดเส้นผ่านศูนย์กลาง 2 มม. และมีหลากหลายสี สัน สามารถเลือกได้ตามความเหมาะสม

ภาพตัวอย่างยางยัด

ภาพที่ 82 รูปแสดงตัวอย่างเชือกแบบต่างๆ

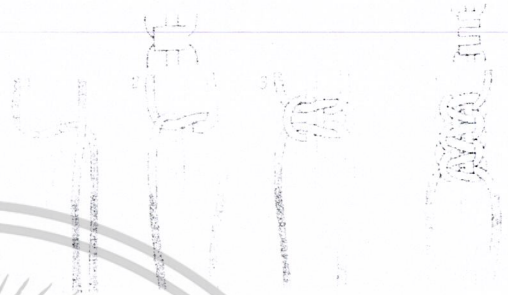
- ยางยัด มีลักษณะเป็นแถบแบน มีหลากหลายขนาด ส่วนมากจะมีสีให้เลือกไม่มาก ถ้าเป็นยางยัดตกต่างจะมีลวดลายหลากหลาย จึง สามารถเลือกได้ตามความเหมาะสม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

5. การมัดแบบห่วงหลังทวิและมีปม
ก่อนมัดเชือกกับแกนต้องมัดปมเสียก่อน ให้ปมอยู่
ตรงกลางแล้วจึงมัดแบบห่วงหน้าทวิ

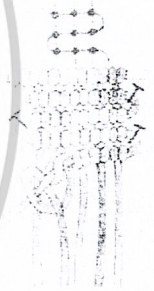
6. การมัดลายแบบตัวปู
คือการทำให้เกิดยวนานซ้ายแล้วสลับกับทำ
เกลียวขวา จะเกิดลายแบบตัวปูเมื่อ
ทำซ้ำอีกไปเรื่อยๆ จะเป็นลายตัวปูเรียงลงมา

7. การมัดลายปูแบบสลับ
เป็นการมัดลายปูสลับกัน เพื่อให้เกิดชิ้นงานที่ใหญ่
ขึ้น

8. การมัดปมจุดแบบแนวตั้ง
คือการมัดปมจุดโดยใช้เส้นแนวตั้งเป็นเส้น
มัดและเส้นนอนเป็นแกน

9. การมัดปมจุดแบบแนวตั้งแบบเฉียง
เหมือนกับแบบที่ 8 แต่เส้นแกนเฉียงสลับกัน

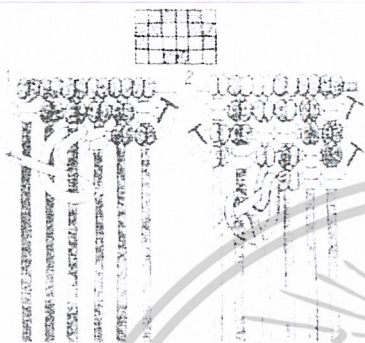
10. การมัดปมจุดแบบแนวนอน
คือการมัดโดยใช้เส้นนอนเป็นเส้นมัด และ
เส้นแนวตั้งเป็นแกน เส้นนอนที่มัดสลับไป
ทางขวา และกลับมาทางซ้ายจะได้ชิ้นงาน
เป็นผืนใหญ่

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

11. การมัดปมจุดสลัปลี

คือ การมัดปมจุดโดยใช้เชือกแวนอนและแนวตั้ง คนละสีเมื่อใช้เส้นนอนมัดเส้นตั้งจะเป็นแกน แต่ถ้าใช้เส้นตั้งมัด เส้นนอนก็จะเป็นแกนสีของเส้นตั้งก็จะออกเป็นลาย

13. การมัดเกลียวขนานขวา

คือ การมัดเกลียวที่ให้เชือกเส้นขวามือของแกนทำเกลียวอยู่ด้านบนของแกนมัด

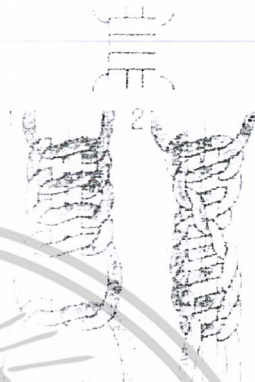
15. การมัดเกลียวผสม

เป็นการมัดเส้นแกนและเส้นมัดสลัปลีกัน เรียกชื่ออีกอย่างว่า ลายลูกปลา

12. การมัดเกลียวขนานซ้าย

คือ การมัดเกลียวที่ให้เชือกเส้นซ้ายมือของแกนทำเกลียวอยู่ด้านบนของแกนมัด

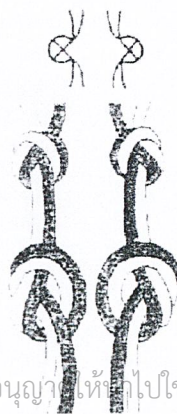
14. การมัดแนวตรงเกลียว

มี 2 แบบ คือ เกลียวทางขวา และเกลียวทางซ้าย

16. การมัดปมปิด

คือการขมวดปมเป็นเงื่อนตาย ปมอาจจะอยู่ทางซ้ายหรือขวาก็ได้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้ถูกไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

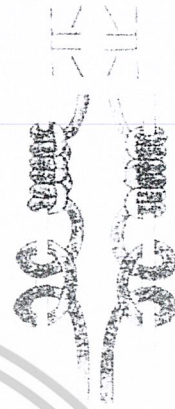
17. การมัดปมปิดมีแกน

คือ การทำปมเช่นเดียวกับแบบที่ 16 แต่ให้มีเชือกเส้นหนึ่งเป็นแกน

18. การมัดเกลียวคู่

คือ การมัดเชือกเส้นที่เป็นแกนโดยให้เชือกที่มัดร้อยห่วงเป็นคู่

19. การมัดปมเหลี่ยม

คือการใช้เชือกสองเส้นมัดซ้อนกันให้เกิดเป็นปมสี่เหลี่ยมจัตุรัส

20. การมัดปมเลขแปดแนวนอน

คือ การใช้เชือกสองเส้นไขว้กันเป็นปมคล้ายเลขแปดแนวนอน

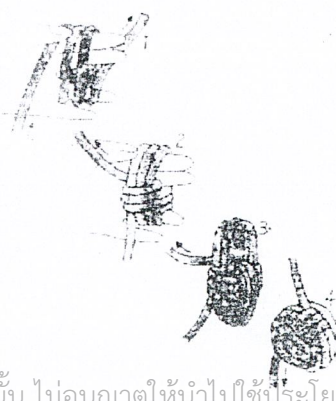
21. การมัดปมเลขแปดแนวตั้ง

เป็นการมัดปม โดยใช้เชือกเส้นหลักซึ่งจะไขว้กันก็ได้ไขว้กันเป็นเลขแปด

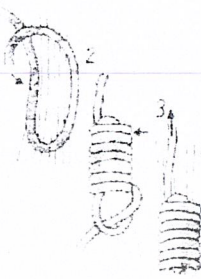
22. การมัดปมแบบसानตะกร้อ

เป็นการพันเชือกให้เป็นลูกกลม ลายซัด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

23. การมัดฟูปลายเชือก
เป็นการมัดปลายเชือกของชิ้นงาน เพื่อให้เป็นฟูสวยงามและป้องกันการหลุดลุ่ยของปลายเชือก

25. การมัดตัวปูแบบซ้อน
คือ การมัดตัวปูตามจำนวนคู่ที่ต้องการแล้วตัดปลายเชือกที่เป็นแกนย้อนกลับแล้วมัดตัวปูซ้อนอีก ทำให้การมัดได้เส้นที่ใหญ่และเป็นมัดๆ ตามต้องการ

การต่อเชือก

ในระหว่างการมัดเชือกอาจหมด เพราะกำหนดความยาวเชือกสั้นเกินไปจึงจำเป็นต้องต่อเชือกเส้นใหม่มาต่อแบบต่างๆ ของการต่อเชือกซึ่งมีดังนี้

1. การต่อเชือกเส้นมัดตัวปู

มีวิธีทำโดยนำเชือกเส้นใหม่สอดไปทางด้านหลังของเชือกเส้นหลักแล้วมัดตัวปูต่อไป เมื่อเสร็จก็เก็บปลายเชือกที่เหลือไว้ด้านหลัง

24. การมัดตัวปูแบบขนานและมีห่วง
คือ การมัดตัวปูเข้ากับเส้นแกนซ้อนๆ กัน และปล่อยให้เชือกหย่อนเป็นห่วง

26. การมัดเส้นแกนให้เป็นวงกลม
เมื่อต้องการทำวงกลมให้ต่อเส้นแกน โดยซ่อนเงื่อนไว้ในแกนซึ่งจะปิดโดยเส้นมัด

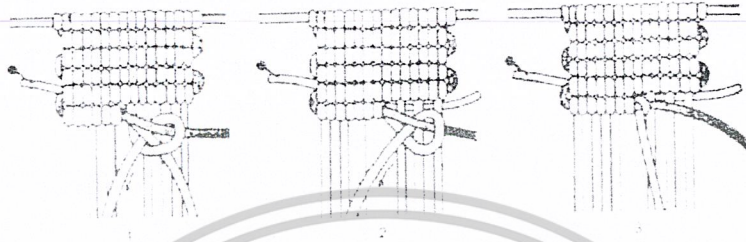
2. การต่อเชือกแกนตัวปู

มีวิธีทำโดยนำเชือกเส้นใหม่ทบครึ่งแล้วคล้องเข้ากับเชือกแกนเดิมให้ปลายเชือกสั้นเส้นเดิมเก็บไว้ด้านหลังมัดตัวปูต่อไป

3. การต่อเชือกเส้นมัดขณะทำปมจุด

ให้นำปลายเชือกเส้นใหม่ตริ่งปลายเชือกข้างหนึ่งไว้ที่ข้างหลังของงานแล้ว รวบเชือกเส้นสั้นรวมกับแกนมัด ใช้เชือกเส้นใหม่มัดจุดรวมเชือกทั้งสองเข้าด้วยกัน ปล่อยปลายเชือกสั้นไว้ข้างหลังของงาน แล้วมัดปมจุดด้วยเส้นแนวตั้งต่อไป

4. การการต่อเชือกเส้นหลักขณะทำปมจุด

ให้นำเชือกเส้นใหม่รวมกับเส้นเดิม มัดปมไปพร้อมๆ กันสัก 2-3 ปมแล้วจึงค่อยปล่อยให้เส้นใหม่เพียงเส้นเดียว

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

9. ข้อมูลเกี่ยวกับที่มาและรายละเอียดในการออกแบบ

9.1 ขิด

ขิด เป็นเทคนิคการทอที่เพิ่มเส้นด้ายพุ่งพิเศษบนผ้าพื้น เพื่อสร้างลวดลายข้ามด้ายยืนบนพื้นผ้า ถ้าด้ายเส้นพุ่งพิเศษที่ใช้เป็นเส้นโลหะ เช่น ดิ้นเงินหรือดิ้นทอง จะเรียกว่า “ผ้ายกดิ้น” (Brocade) การเพิ่มด้ายเส้นพุ่งพิเศษอาจทำได้โดยการใส่ตะกอยกด้ายเส้นยืนขึ้นทำให้สามารถพุ่งด้ายพิเศษเพิ่มขึ้นจากเส้นพุ่งปกติได้ ในสมัยก่อนที่ยังไม่มีการใช้ตะกอยกพิเศษช่างทอจะใช้ไม้เก็บขิด ซึ่งทำให้ทอลวดลายได้จำกัดเพียง 2 ครั้งเท่านั้น การใช้ตะกอยกพิเศษทำให้ทอลายได้ไม่จำกัดจำนวน

เทคนิคการเพิ่มด้ายยืนพิเศษเคยใช้กันแพร่หลายในดินแดนแถบนี้ก่อนที่อิทธิพลของอินเดียจะเริ่มเข้ามา แต่ถึงพบหลักฐานที่เทคนิคการเพิ่มด้ายเส้นพุ่งพิเศษก็มีมาก่อนแล้วในดินแดนแถบนี้เช่นกัน อย่างไรก็ตามการเปลี่ยนเทคนิควิธีจากการเพิ่มด้ายเส้นยืนเป็นการเพิ่มด้ายเส้นพุ่งเกิดขึ้นในช่วงต้นของพันปีแรกของคริสต์ศตวรรษ ซึ่งเป็นระยะเดียวกันกับที่อิทธิพลของอินเดียเริ่มขยายเข้ามาในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ การใช้ดิ้นทองดิ้นเงินในระยะต่อมาทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในงานทอผ้าสำหรับชนชั้นสูง แต่สำหรับบุคคลทั่วไปนิยมใช้ไหมเป็นเส้นพุ่งพิเศษบนพื้นผ้าฝ้าย เพื่อตกแต่งให้ดูหรูหราและมีสีสันสดใสขึ้น

การขิดเป็นการใช้ไม้ปลายแหลมเป็นเครื่องมือสำหรับการสะกิดเส้นด้าย เพื่อให้ได้ลวดลายที่ต้องการในแต่ละแถว ซึ่งจะต้องใช้ความอดทนสูงและความพยายามอย่างมาก มีการทออยู่ตามเขตจังหวัดมหาสารคาม จังหวัดอุดรธานี จังหวัดอุบลราชธานี จังหวัดชัยภูมิ เป็นต้น

ลวดลายของผ้าทอลายขิด

ตามที่ได้ทอกันมาตั้งแต่สมัยดั้งเดิมจนถึงปัจจุบันนี้อาจแบ่งกลุ่มแม่ลายผ้าทอลายขิดได้เป็น 3 ลักษณะดังนี้

ลักษณะที่ 1 แบ่งออกเป็น 4 ประเภท

1. ขิดลายสัตว์
2. ขิดลายพันธุ์ไม้
3. ขิดลายสิ่งของเครื่องใช้
4. ขิดลายเบ็ดเตล็ด

ลักษณะที่ 2 แบ่งออกเป็น 5 ประเภท ดังนี้

1. ลายที่ได้จากธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อมที่เป็นจริง
2. ลายที่ได้มาจากรูปแบบทางเรขาคณิต
3. ลายที่ได้มาจากความรู้สึก และแนวความคิดทางจินตนาการ
4. ลายที่สร้างขึ้นมาเพื่อการตกแต่ง
5. ลายที่ได้มาจากเทคนิคการทำ

ลักษณะที่ 3 แบ่งได้เป็น 4 ประเภท ดังนี้

1. ลายเรขาคณิต เกิดจากโครงสร้างหลักซึ่งลวดลายเป็นรูปทรงเรขาคณิต

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่ควรเอาไปใช้ประโยชน์อื่นการค้า
 2. ลายจากธรรมชาติและสิ่งของเครื่องใช้ โครงสร้างลายและแนวความคิดได้
 ไม่ว่ากรณิดา ทั้งสิ้น อีกรั้งทางบิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้
 จากธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม

จากธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม

3. ลายพัฒนา ได้มาจากการนำลายขีดตั้งแต่ 2 ลายขึ้นไปมาประกอบกันเพื่อให้ลายดูวิจิตรหรูหราขึ้น

4. ลายผสม คือขีดลายแพรวา ใ้แก่ลายขีดที่ปรากฏอยู่บนผ้าแพรวา

ลักษณะที่ 1 แบ่งได้เป็น 4 ประเภท ดังนี้

1. ขีดลายสัตว์ ตัวอย่างชื่อลายมีดังนี้

1.1 ขีดรังผึ้ง	1.2 ขีดนาคกายน้อย
1.3 ขีดขอแมงมุม	1.4 ขีดเหลี่ยมข้อ 1
1.5 ขีดเหลี่ยมข้อ 2	1.6 ขีดแมงงอด
1.7 ขีดคน	1.8 ขีดตะขาบ
1.9 ขีดนาครคุ่มหน่วย	1.10 ขีดนาครหัวข้อง
1.11 ขีดพนมหาคุ่มหงส์	1.12 ขีดอึ่ง
1.13 ขีดคชสีห์ของน้อย	1.14 ขีดจ่างม้า
1.15 ขีดจ่างหงส์	1.16 ขีดจ่างสิงห์

2. ขีดลายพันธุ์ไม้

2.1 ขีดดอกแบบ	2.2 ขีดดอกตุ้ม
2.3 ขีดดอกพิกุล	2.4 ขีดดอกกระบวน
2.5 ขีดดอกแก้ว	2.6 ขีดดอกสร้อย
2.7 ขีดสีดอกลีใบ	2.8 ขีดกาบเคี้ยว
2.9 ขีดกาบหลวงลายกูด	2.10 ขีดตุ้มมะจับ หรือ ขีดหมากจับ
2.11 ขีดใบฝ้าย	2.12 ขีดบัวพันชั้น
2.13 ขีดสร้อยใบปุ่น	

3. ขีดลายสิ่งของเครื่องใช้

3.1 ขีดขอเครือ	3.2 ขีดตะเกาหลงเกาะ
3.3 ขีดสามไม้ใหญ่	3.4 ขีดธรรมมาสน์
3.5 ขีดของ	3.6 ขีดพอลืมขอ
3.7 ขีดสองไม้	

4. ขีดลายเบ็ดเตล็ด

4.1 ขีดตา	4.2 ขีดดอกแบบขนมเปียกปูน
4.3 ขีดกาบเครือ	4.4 ขีดเครือข้องช่อ / ข้องช่อ
4.5 ขีดกาบขอเครือ	4.6 ขีดลายหัน
4.7 ขีดจ่างสิงห์สลัขอดอกพวง	

ลักษณะที่ 2 แบ่งออกเป็น 5 ประเภท ดังนี้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1. ลายที่ได้มาจากธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อมที่เป็นจริง
 - 1.1 ลายดอกจัน
 - 1.2 ลายผักแว่น
 - 1.3 ลายบันไดม้า
 - 1.4 ลายตีนกา
 - 1.5 ลายดอกรัก
 - 1.6 ลายขีดช้าง
 - 1.7 ลายปราสาท
 - 1.8 ลายงูเหลือม
 - 1.9 ลายฟองน้ำ
 - 1.10 ลายกุญแจ
 - 1.11 ลายหมากจับ
 - 1.12 ลายหมากหวายแมงงอด
2. ลายที่ได้มาจากรูปแบบทางเรขาคณิต
 - 2.1 ลายหมากโป่ง
 - 2.2 ลายข้าวหลามตัด
 - 2.3 ลายสี่เหลี่ยมสลับ
 - 2.4 ลายขนมเปียกปูน
3. ลายที่ได้มาจากความรู้สึก และแนวความคิดทางจินตนาการ
 - 3.1 ลายขอ
 - 3.2 ลายตะเกาหลงเกาะ
 - 3.3 ลายบัวพันชั้น
 - 3.4 ลายชั้นหมาก
 - 3.5 ลายบันไดลิง
 - 3.6 ลายนาค
 - 3.7 ลายเจียงน้อย
4. ลายที่สร้างขึ้นมาเพื่อการตกแต่ง
 - 4.1 ลายกาบสร้อย
 - 4.2 ลายขีดเฟือง
 - 4.3 ลายอักษรต่างๆ
 - 4.4 ลายคองเอ้อ
 - 4.5 ลายโคมหัว
5. ลายที่ได้จากเทคนิคการทำ
 - 5.1 ลายขีดรอดไม้
 - 5.2 ลายโคมหัว

ลักษณะที่ 3 แบ่งออกเป็น 4 ประเภท ดังนี้

1. ลายเรขาคณิต

- 1.1 ลายเส้นตรง ได้แก่ ขีดเสาร่อง ขีดสามไม้ใหญ่
- 1.2 ลายสามเหลี่ยม ได้แก่ ขีดกาบ
- 1.3 ลายสี่เหลี่ยมจัตุรัส ได้แก่ ขีดดอกแต้มเสา, ขีดโคมเจ็ด
- 1.4 ลายสี่เหลี่ยมผืนผ้า ได้แก่ ขีดหน่วย
- 1.5 ลายสี่เหลี่ยมขนมเปียกปูน ได้แก่ ขีดเสาช้ามหลามตัด, ขีดลายหัน, ขีดลายเม็ดแตง, ขีดลายขนมเปียกปูน, ขีดยังเผ็ง, ขีดตุ้มมะจับ, ขีดโคมหัวดอกขาว, ขีดดาวเทียม, ขีดไขว้
- 1.6 ลายเส้นหักงอ ได้แก่ ขีดขอสลับเสา, ขีดขอเครือ, ขีดขอน้อย, ขีดพอลิมขอ, ขอใหญ่, ขีดลูกโซ่, ขีดเครือขอกเกี่ยว, ขีดวงคู่ขอกเกี่ยว, ขีดขอสาวน้อย, ขีดตะเกาหลงเกาะ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2. ลายจากธรรมชาติและสิ่งของเครื่องใช้

1. ลายรูปสัตว์ ได้แก่ ขิดคน , ขิดนาคนใหญ่ , ขิดพญานาค , ขิดนาคนหัวข้อง , ขิดพญานาคคู่เส้า , ขิดนาคนุ้มหน่วย , ขิดนาคน , ขิดพญานาคนอน , ขิดช้าง , ขิดสิงห์ , ขิดลายม้าน้อย , ขิดลายลูกน้ำ , ขิดง้างสิงห์ , ขิดม้าแล่น , ขิดช้างทรงเครื่อง , ขิดเส้าแมงมุม , ขิดเส้าแมงมุม , ขิดของหงอน , ขิดลายเขี้ยวปลา , ขิดลายแมงงอด , ขิดนาคนุ้มดอก , ขิดแมงมุม
2. ลายพรรณไม้ ได้แก่ ขิดกาบเครือ , ขิดกาบหลวง , ขิดกาบเอื้อ , ขิดดอกแบบ , ขิดสี่ดอกสี่ใบ , ขิดดอกจัน , ขิดดอกแก้ว , ขิดใบฝ้าย , ขิดกุฎ , ขิดดอกแก้วมีเส้า , ขิดดอกแก้วฝอยยา , ขิดลายง่าไม้ , ขิดดอกต่าง
3. ลายสิ่งของเครื่องใช้ ได้แก่ ขิดธรรมมาสน์ , ขิดลายชั้นหมาก , ขิดบังหลาม , ขิดเกียงสา , ขิดดาวเทียม
4. ลายพัฒนา แบ่งเป็น 2 กลุ่ม ดังนี้
 - 4.1 ลายพัฒนาชั้นพื้นฐาน ได้แก่ ขิดขอสลักกาบ , วงดอกซ้อน , ขิดขอสลักกาบดาวเทียม , ขิดคองเกียงสลักเอื้อ , ขิดลายทางสลักเกียงโคมแก้ว , ขิดหมากจับ , ขิดเอี้ยงสองคองสลักกาบ
 - 4.2 ลายพัฒนาชั้นสูง ได้แก่ ขิดขออุ้มหน่วย , ขิดคองเอี้ยงสลักเกียง , ขิดคองโคมแก้วขอใหญ่ , ขิดคองเกียงสลักดอกจิก , ขิดวงดอกกรัก , ขิดวงเกียงสลักขอ , ขิดขอสลักไม้กับไฟ , ขิดวงดอกแก้ว , ขิดวงนาคนแก้ว , ขิดกาบดอกแก้ว , ขิดเส้าดอกแก้วหน่วย , ขิดวงดอกแก้วใหญ่ , ขิดวงพื้นปลา , ขิดกาบบันไดลิง , ขิดวงของหงอน , ขิดขอดอกแก้วอุ้มหน่วย , ขิดลายนาคนวงสลักวงเกียง

ตัวอย่างลายเรขาคณิต

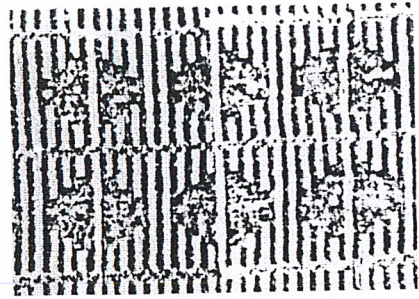

ภาพที่ 83 รูปแสดงขิดสองไม้

ชื่อลาย	ขิดเส้าร่อง หรือ ขิดสองไม้
ประเภทลาย	ลายเรขาคณิต
กลุ่มลาย	ลายเส้นตรง
ที่มาลาย	ลายเส้าร่อง ได้จากลักษณะของต้นเส้า ซึ่งมีรอยลึกเป็นช่องทางไปตามยาว ขิดสองไม้ หรือขิดขัดสองไม้เป็นชื่อที่เรียกตามเครื่องมือที่ใช้ทอ
ประโยชน์ใช้สอย	ทอขึ้นเพื่อใช้ทำหมอนขิด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

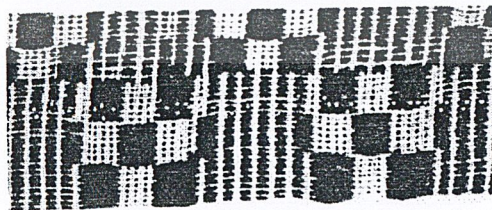
ภาพที่ 84 รูปแสดงขิดสามไม้ใหญ่

ชื่อลาย	ขิดสามไม้ใหญ่
ประเภทลาย	ลายเรขาคณิต
กลุ่มลาย	ลายเส้นตรง
ที่มาลาย	ได้จากอุปกรณ์ที่ใช้ทอผ้าเก็บขิด คือไม้เก็บขิด
ประโยชน์ใช้สอย	ทอขึ้นเพื่อใช้ทำถุงยาม

ภาพที่ 85 รูปแสดงขิดกาบ

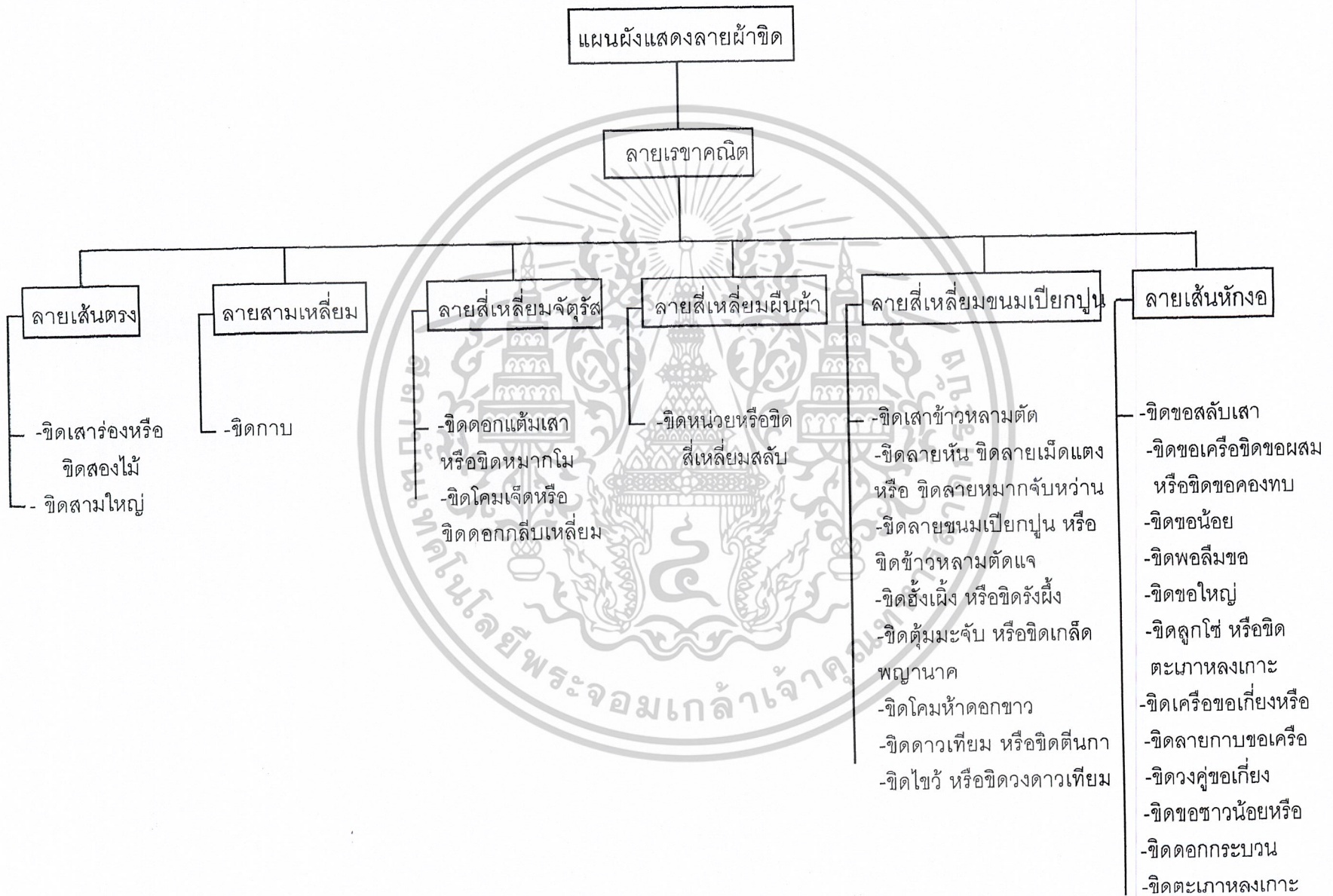
ชื่อลาย	ขิดกาบ
ประเภทลาย	ลายเรขาคณิต ที่ได้จากรวมชาติและสิ่งของเครื่องใช้
กลุ่มลาย	ลายสามเหลี่ยม
ที่มาลาย	ได้จากลักษณะของสามเหลี่ยมเรียงกันเป็นแถว
ประโยชน์ใช้สอย	ทอขึ้นเพื่อใช้ทำหมอนขิด , ผ้าตัดเสื้อ , ที่นอน

ภาพที่ 86 รูปแสดงขิดดอกเส้าแถม หรือ ขิดหมากโม

ชื่อลาย	ขิดดอกเส้าแถม หรือขิดหมากโม
ประเภทลาย	ลายเรขาคณิต
กลุ่มลาย	ลายสี่เหลี่ยมจัตุรัส
ที่มาลาย	ได้มาจากลักษณะของดอกแถม ผสมกับแท่งยาวเรียงกัน
ประโยชน์ใช้สอย	ทอขึ้นเพื่อใช้ทำหมอนขิด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับกรู๊ใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้ไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น คือทั้งห้ามมิให้ตัดแล้วลงมือทำ และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ลายจากธรรมชาติ และสิ่งของเครื่องใช้

ภาพที่ 87 รูปแสดงขิดคน, ขิดเสากบกินเดือน

ชื่อลาย	ขิดคน, ขิดเสากบกินเดือน
ประเภทลาย	ลายจากธรรมชาติและสิ่งของเครื่องใช้
กลุ่มลาย	ลายรูปสัตว์
ที่มาของลาย	ชื่อที่ได้จากลักษณะของลาย ขิดคน ได้จากลักษณะคน ขิดเสากบกินเดือน ได้มาจากลักษณะของลายเสากบ ลายเดือนผสมกัน (เดือน หมายถึง ดวงจันทร์)
ประโยชน์ใช้สอย	ทอขึ้นเพื่อใช้ทำหมอนขิด

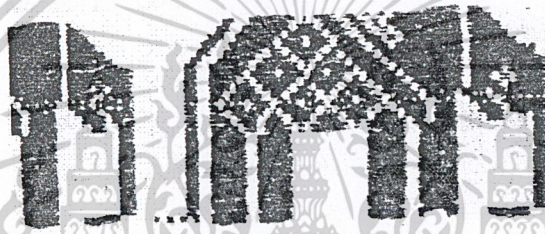
ภาพที่ 88 รูปแสดงขิดนาคใหญ่

ชื่อลาย	ขิดนาคใหญ่
ประเภทลาย	ลายจากธรรมชาติและสิ่งของเครื่องใช้
กลุ่มลาย	ลายรูปสัตว์
ที่มาของลาย	มาจากลายเครือขอกหักงอ และต่อเนื่องเป็นแนวคล้ายลักษณะของงูที่กำลังเลื้อยไปมา
ประโยชน์ใช้สอย	ทอขึ้นเพื่อใช้ทำผ้าตัดเสื้อ, ผ้าหม่ม, ที่นอน (พูก, เสื่อ)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ชื่อลาย	ภาพที่ 89 รูปแสดงขิดพญานาคนอน
ประเภทลาย	ขิดพญานาคนอน
กลุ่มลาย	ลายจากธรรมชาติและสิ่งของเครื่องใช้
ที่มาของลาย	ลายรูปสัตว์
ประโยชน์ใช้สอย	ได้มาจากลักษณะของนาค หรือพญานาค ทอขึ้นเพื่อใช้ทำหมอนขิด (หมอนขิดมีขนาด 6 ลูก หรือ 6 ลอน ซึ่งนิยมใช้กันทั่วไป)

ชื่อลาย	ภาพที่ 90 รูปแสดงขิดข้าง
ประเภทลาย	ขิดข้าง
กลุ่มลาย	ลายจากธรรมชาติและสิ่งของเครื่องใช้
ที่มาของลาย	ลายรูปสัตว์
ประโยชน์ใช้สอย	ได้มาจากลักษณะของข้างซึ่งเดินตามกันไป ทอขึ้นเพื่อใช้ทำเป็นหมอนขิดสำหรับถวายพระสงฆ์เวลาทำ บุญบ้าน

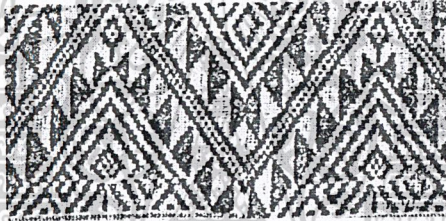

ชื่อลาย	ภาพที่ 91 รูปแสดงขิดสิงห์
ประเภทลาย	ขิดสิงห์
กลุ่มลาย	ลายจากธรรมชาติและสิ่งของเครื่องใช้
ที่มาของลาย	ลายรูปสัตว์
ประโยชน์ใช้สอย	ขิดสิงห์ มาจากคำว่า สิงห์ หรือ ราชสิงห์ สัตว์หิมพานต์ เจ้าแห่ง สัตว์ป่า จากรูปลักษณะดังกล่าว ชาวอีสานมีความเชื่อว่าเป็น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับค้าขายเท่านั้น หรือ ดินราชสิงห์หรือดินสิงห์ จึงเรียกตามๆ กันมา
ไม่ว่ากรณีใด ประโยชน์ใช้สอยยังมีให้ตบแต่งเพิ่มเติมจนถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ชื่อลาย	ภาพที่ 92 รูปแสดงขิดนาคสลัทาง
ประเภทลาย	ขิดนาคสลัทาง
กลุ่มลาย	ลายจากธรรมชาติและสิ่งของเครื่องใช้
ที่มาของลาย	ลายรูปสลัตรี
ประโยชน์ใช้สอย	ชื่อลายได้จากลักษณะของลวดลาย คือลักษณะของนาคและลายทางที่มีลักษณะคล้ายบันได ทอขึ้นเพื่อใช้ทำหมอนขิด

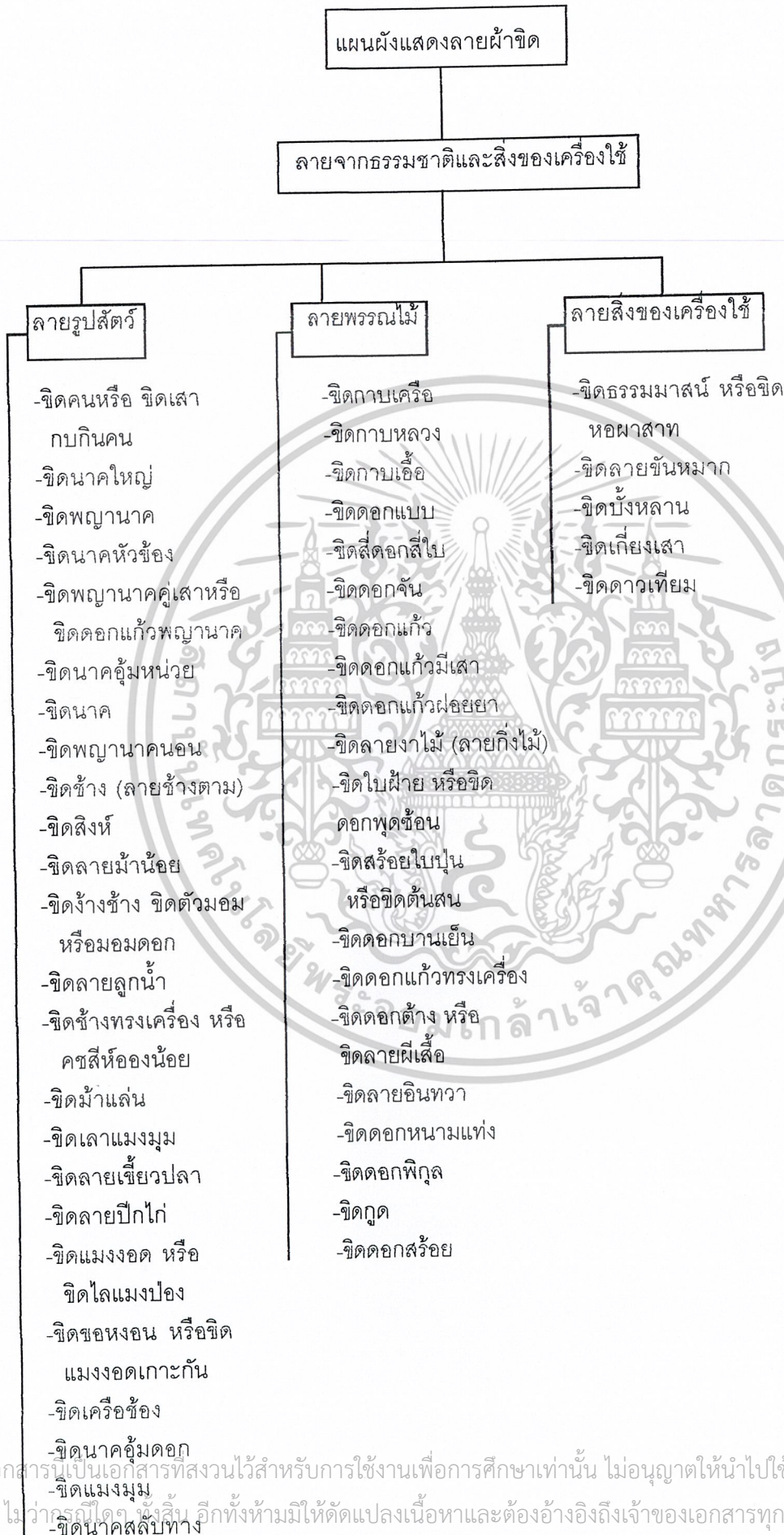

ชื่อลาย	ภาพที่ 93 รูปแสดงขิดกาบเครือ
ประเภทลาย	ขิดกาบเครือ
กลุ่มลาย	ลายจากธรรมชาติและสิ่งของเครื่องใช้
ที่มาของลาย	ลายพรรณไม้
ประโยชน์ใช้สอย	บางแห่งจะเรียก ขิดลายสนใหญ่ มาจากลักษณะของต้นสน โดยการนำเอาแต่ตะกาบไปวางเรียงในเครือเถาวัลรูปสามเหลี่ยม ทอขึ้นเพื่อใช้ทำหมอนขิด

ชื่อลาย	ภาพที่ 94 รูปแสดงขิดกาบหลวง
ประเภทลาย	ขิดกาบหลวง
กลุ่มลาย	ลายจากธรรมชาติและสิ่งของเครื่องใช้
ที่มาของลาย	ลายพรรณไม้
ประโยชน์ใช้สอย	เป็นลายขิดซึ่งมีลักษณะของลายกาบซึ่งมียอดแหลมหักงอมน้วน เป็นขอเรียงกันในสี่เหลี่ยมขนมเปียกปูน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้ในเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

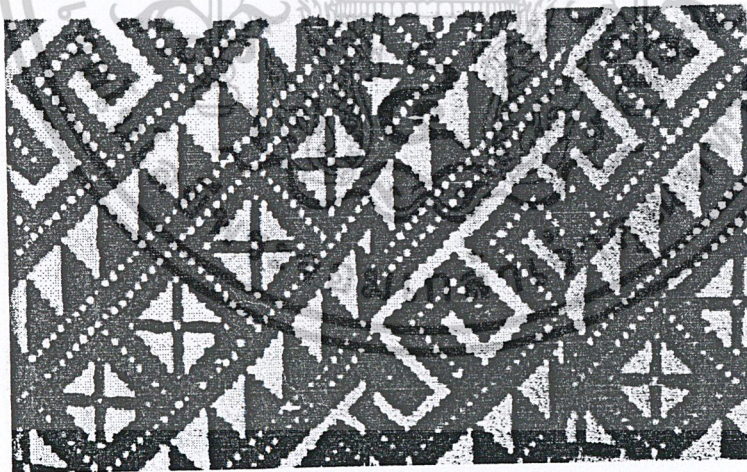
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณิดำเนินการ อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ลายพัฒนา

ภาพที่ 95 รูปแสดงขีดขอสลับลาย

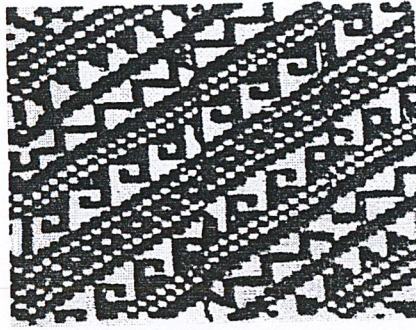
ชื่อลาย	ขีดขอสลับกาบ
ประเภทลาย	ลายพัฒนา
กลุ่มลาย	ลายพัฒนาขั้นพื้นฐาน
ที่มาของลาย	ได้ชื่อลายมาจากลักษณะของลวดลาย เป็นลายที่ประกอบด้วย ลายขอและลายกาบ
ประโยชน์ใช้สอย	ทอขึ้นเพื่อใช้ทำหมอนขิด

ภาพที่ 96 รูปแสดงขีดขอสลับกาบดาวเทียม

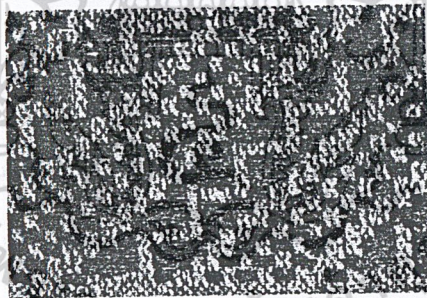
ชื่อลาย	ขีดขอสลับกาบดาวเทียม
ประเภทลาย	ลายพัฒนา
กลุ่มลาย	ลายพัฒนาขั้นพื้นฐาน
ที่มาของลาย	ได้ตามชื่อที่เรียก มีลายขอ + ลายกาบ + ลายดาวเทียม (หรือเรียกตามลักษณะที่เรียกขานกัน)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นอนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ประโยชน์ใช้สอย
 ทอขึ้นเพื่อใช้ทำหมอนขิด
 ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 97 รูปแสดงขีดขอเกียงสลับเอื้อ

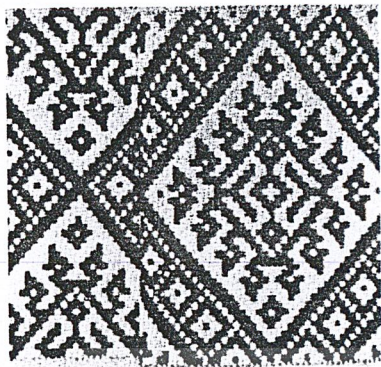
ชื่อลาย	ขีดขอเกียงสลับเอื้อ
ประเภทลาย	ลายพัฒนา
กลุ่มลาย	ลายพัฒนาขั้นพื้นฐาน
ที่มาของลาย	ได้ชื่อตามลักษณะของลวดลายซึ่งประกอบด้วยลายขอ + ลายเกียง + ลายเอื้อ เกียง เป็นภาษาพื้นบ้านอีสาน แปลว่า เกือกกุล (กริยา) งาม ในที่นี้ หมายถึง ลายที่เอื้อต่อกัน เข้ากันได้ อย่างดี เอื้อ ออกเสียงกันทั่วไปว่า เอี้ย ซึ่งแปลว่า เสื่อมเติมที่ ย่ำแยเติมที่
ประโยชน์ใช้สอย	ทอขึ้นเพื่อใช้ทำหมอนขิด

ภาพที่ 98 รูปแสดงขีดเอื้อหมากจับ หรือขิดลายบันไดสวรรค์

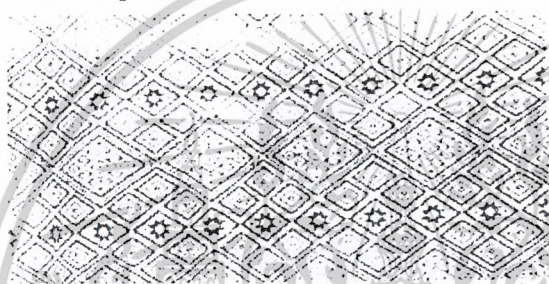
ชื่อลาย	ขิดเอื้อหมากจับ หรือ ขิดลายบันไดสวรรค์
ประเภทลาย	ลายพัฒนา
กลุ่มลาย	ลายพัฒนาขั้นพื้นฐาน
ที่มาของลาย	ชื่อ ลายขิดเอื้อหมากจับ เป็นลายที่เข้ากันได้กับลายหมากจับ (หมากจับ – ลายที่จับมารวมกัน) ส่วนชื่อลายบันไดสวรรค์ ได้มาจากลายแกะสลักปราสาทผึ้ง (ปราสาทผึ้งในที่นี้หมายถึง การแกะสลักขี้ผึ้งเป็นรูปปราสาทเพื่อใช้เป็นเทียนแกะสลัก ในพิธีทางศาสนา คือวันเข้าพรรษา)
ประโยชน์ใช้สอย	ทอขึ้นเพื่อใช้ทำหมอนขิด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานในที่นี้ ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

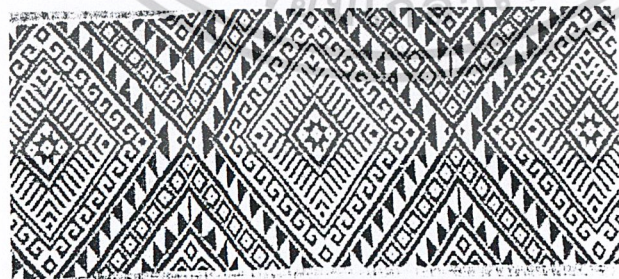
ชื่อลาย	ชิดวงขอหงอน
ประเภทลาย	ลายพัฒนา
กลุ่มลาย	ลายพัฒนาชั้นสูง
ที่มาของลาย	ชื่อลายได้จากลักษณะของลวดลาย ซึ่งประกอบด้วยวง + ลายขอหงอน
ประโยชน์ใช้สอย	ทอขึ้นเพื่อใช้ทำหมอนขิด

ภาพที่ 99 รูปแสดงชิดวงขอหงอน

ภาพที่ 100 รูปแสดงชิดขอดอกแก้วอุ้มหน่วย

ชื่อลาย	ชิดขอดอกแก้วอุ้มหน่วย
ประเภทลาย	ลายพัฒนา
กลุ่มลาย	ลายพัฒนาชั้นสูง
ที่มาของลาย	ชื่อลายได้จากลักษณะของลวดลายซึ่งประกอบด้วย ลายขอ + ลายดอกแก้ว + ลายหน่วย
ประโยชน์ใช้สอย	ทอขึ้นเพื่อเป็นผลิตภัณฑ์ประยุกต์ตัดเสื้อ ชุดต่างๆ และที่นั้งพระ (อาสนะ)

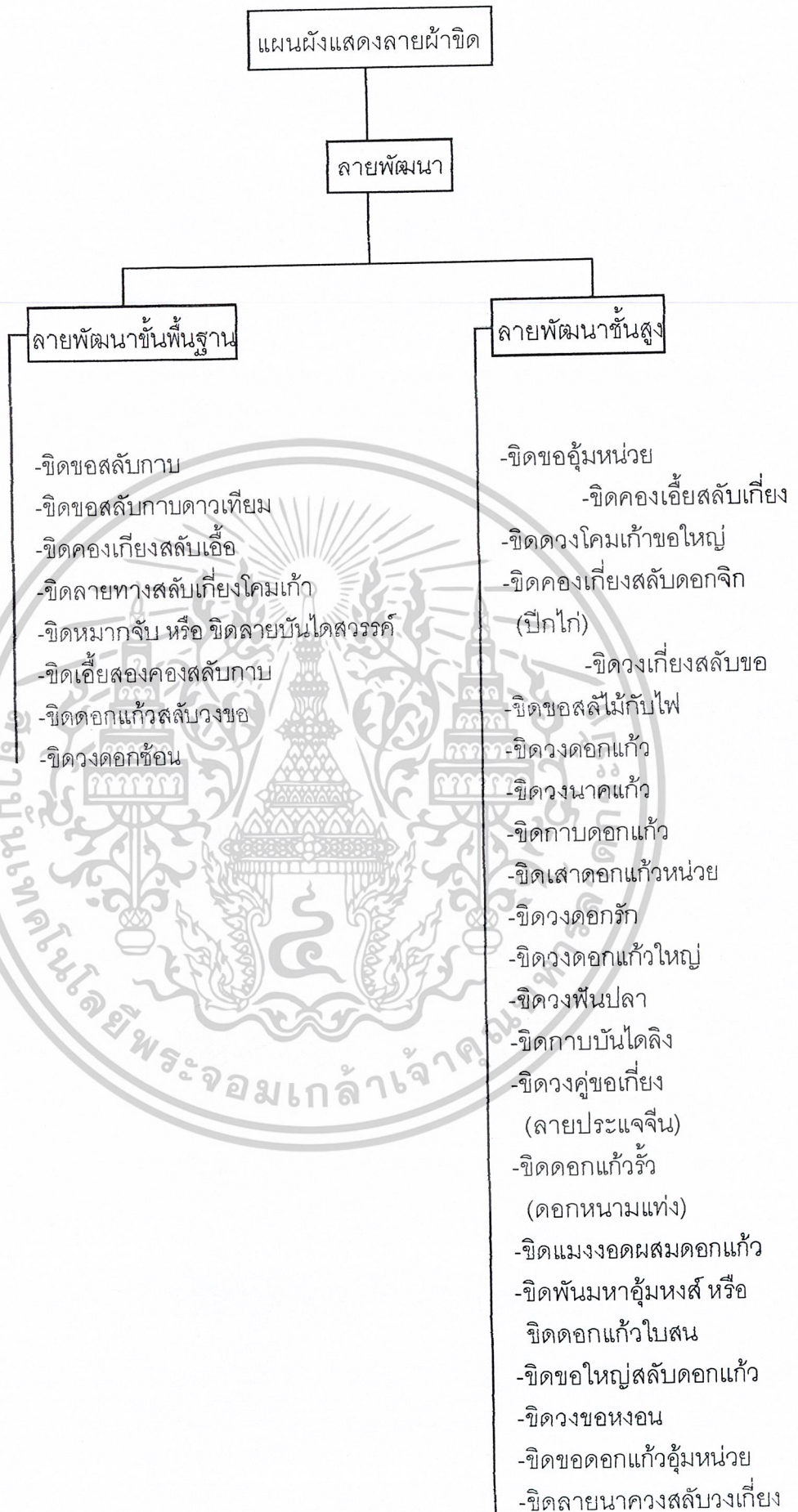

ภาพที่ 101 รูปแสดงชิดขอสลักบาบแก้วใบสน

ชื่อลาย	ชิดขอสลักบาบแก้วใบสน
ประเภทลาย	ลายพัฒนา
กลุ่มลาย	ลายพัฒนาชั้นสูง
ที่มาของลาย	ได้ชื่อตามที่เรียก คือมีลายขอผสมลายกาบ
ประโยชน์ใช้สอย	ทอขึ้นเพื่อใช้ทำหมอนขิด ที่นอนอาสนะ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเชิงการศึกษาเท่านั้น ไม่สามารถนำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

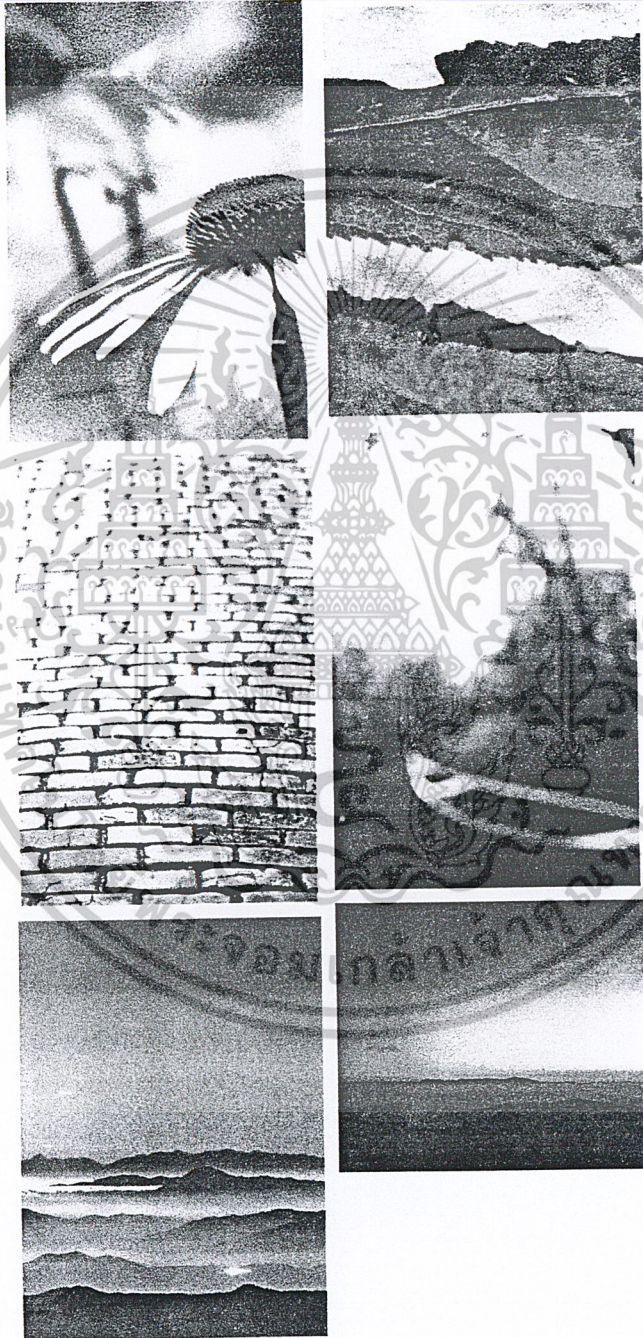

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้คัดลอกหรือเผยแพร่โดยไม่ได้รับอนุญาต
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

10. สรุปการวิเคราะห์ข้อมูล

10.1 ลักษณะรูปแบบสีสันในแนวร่วมสมัย

จากแนวโน้มสีสันของ spring/summer 2003 นั้น สามารถเลือกแนวทางนำมาออกแบบ ได้ 1 แนวทาง คือ แนวทางแบบธรรมชาติ ซึ่งมีลักษณะดังนี้

ภาพที่ 102 รูปแสดงสีสันในธรรมชาติ

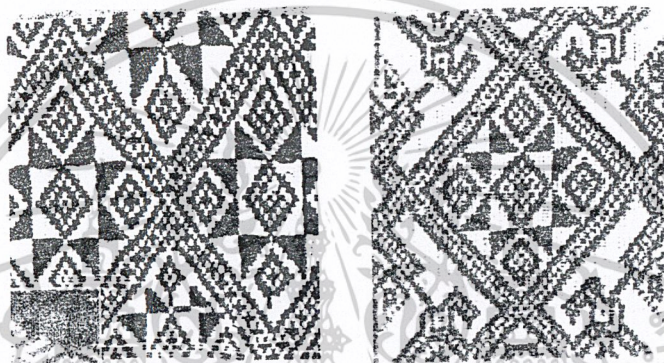
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

10.2 ลักษณะรูปแบบโครงสร้างของลวดลาย

นำลักษณะรูปแบบการทอผ้าชิดมาเป็นแนวทางในการออกแบบลวดลายต่อผ้า ซึ่งจากลักษณะลวดลายของผ้าชิดนั้นมีการเลียนแบบอย่างมาจากธรรมชาติ

ตัวอย่างที่เลือกมาเป็นแนวทางการออกแบบ

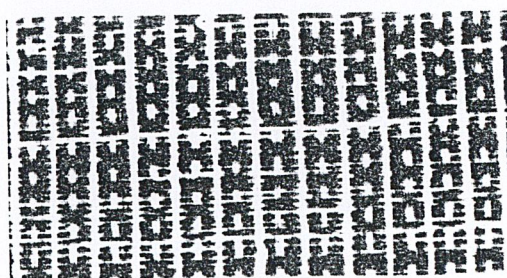
1. ชิดดอกแบบขนมเปียกปูน
2. ชิดนาคคุ่มหน่วย
3. ชิดลายสามไม้ใหญ่
4. ชิดลายเกล็ดเต่า
5. ชิดสองไม้

ชิดดอกแบบขนมเปียกปูน และ ชิดนาคคุ่มหน่วย

ชิดลายสามไม้ใหญ่ และ ชิดลายเกล็ดเต่า

ชิดสองไม้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้
ภาพที่ 103 รูปแสดงชิดที่เลือกมาออกแบบ

10.3 วัสดุในการผลิต

ตารางที่ 4 ตารางสรุปวัตถุดิบที่นำมาใช้ในการออกแบบ

ชนิดผลิตภัณฑ์	วัตถุดิบที่เหมาะสม
- ลวดลายผ้าต่อ	ผ้าไหม
- กระเป๋า	ผ้าไหม
- รองเท้า ส้นลำเรีจรูป สว่นปิดเท้า	PU ผ้าไหม
- เข็มขัด	ผ้าไหม
- หมวก	ผ้าไหม
- สร้อยคอ/สร้อยข้อมือ	ผ้าไหม
- ที่คาดผม	ผ้าไหม หุ้มโครง
- ส่วนตกแต่ง สายกระเป๋า สายเข็มขัด รัดข้อมือ สายสร้อยคอ	เชือกเทปร่อง เชือกเทปร่อง เชือกยัด และเชือกเทปร่อง เชือกเทปร่อง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

10.3.1 วัสดุที่ที่เหมาะสมในการนำมาต่อผ้าเพื่อสร้างลวดลาย

ตารางที่ 5 แสดงการวิเคราะห์วัสดุที่ใช้ในการผลิตลวดลายการต่อผ้า

เงื่อนไข	ค่าความสำคัญ	ชนิดวัสดุ				
		ไหม	ฝ้ายทอมือ	ฝ้ายทอเครื่อง	ลินิน	สักหลาด
1.สามารถเย็บได้ง่าย	4	4	4	4	4	3
2.มีความคงตัวเมื่อรีดหรือ กรีด	4	4	3	3	3	1
3.ความเงางาม	3	4	2	2	3	1
4.ระดับราคา	2	1	2	3	2	2
รวม		46	38	40	41	23

หมายเหตุ ให้ค่าความสำคัญ 1-4 เรียงจากน้อยไปมาก
ระดับราคาเรียงจากแพงไปถูก

สรุป ผ้าไหม หรือ ฝ้ายลินิน เหมาะสมนำไปผลิตลวดลายการต่อผ้า

10.3.2 วัตถุประสงค์ที่เหมาะสมในการผลิตกระเป๋าผ้า
จากการทำแบบสอบถาม ได้ข้อสรุปดังนี้

1. นิยมสะพายกระเป๋าไว้ด้านข้าง
2. นิยมกระเป๋าที่มีโครงสร้าง กึ่งคงตัว กึ่งอ่อนตัว
3. ของใช้ส่วนตัวที่นิยมพกพาในกระเป๋า ได้แก่
 - กระเป๋าสตางค์
 - โทรศัพท์มือถือ
 - กุญแจบ้าน/กุญแจรถ
 - ปากกา
 - เครื่องสำอาง ได้แก่ ตลับแป้ง และลิปสติก
 - สมุดโน้ต
 - วิทยุพกพา
 - หนังสืออ่านเล่น
 - อื่นๆ ซึ่งได้แก่ ทิชชู หวี กล้องดิจิตอล และกระดาษซับมัน
4. ของใช้ที่ต้องการความสะดวกในการหยิบเข้า ออก คือ
 - โทรศัพท์มือถือ
 - กระเป๋าสตางค์
 - กุญแจบ้าน/กุญแจรถ
 - ปากกา
5. วิธีการปิดเปิดที่นิยม คือ เป็นซิปรูดยาวตลอด คิดเป็น 56 %

ตารางที่ 6 แสดงการวิเคราะห์การให้คะแนนวัตถุประสงค์ทำกระเป๋า

เงื่อนไข	ค่าความสำคัญ	ชนิดวัตถุประสงค์			
		ใหม่	ฝ้ายทอมือ	ผ้าเดนิม(ยีนส์)	ผ้าร่ม
1.ทนทาน	3	2	3	4	2
2.สวยงามเข้ากัน	3	4	3	2	2
3.มีความแปลกใหม่	3	3	2	3	2
4.ตัดเย็บได้ง่าย	4	4	4	3	3
รวม		43	40	39	30

หมายเหตุ ให้ค่าความสำคัญ 1-4 เรียงจากน้อยไปมาก

สรุป ผ้าใหม่ เหมาะสมนำไปผลิตกระเป๋าผ้า

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

10.3.3 วัสดุที่เหมาะสมในการผลิตรองเท้า

จากการทำแบบสอบถาม ได้ข้อสรุปดังนี้

1. ลักษณะรองเท้าที่นิยม คือ แบบเปิดส้น
2. ลักษณะส้นรองเท้าที่นิยม คือ เสริมส้น แต่ไม่สูงมาก

ลักษณะรองเท้าที่ต้องการจึงมีรูปทรงออกไปทางรองเท้าแตะ (Sandle)

ตารางที่ 7 แสดงการวิเคราะห์การให้คะแนนวัสดุผลิตรองเท้า

เงื่อนไข	ค่าความสำคัญ	ชนิดวัสดุ				
		หนัง	ผ้า	พียู	ไม้	ยาง
1.ตัดเย็บง่าย	3	2	4	3	-	-
2.ส่วนเปิดเท้าสามารถ เย็บกับผ้าได้ง่าย	4	2	4	3	-	-
3.มีความทนทาน	3	4	2	3	2	3
4.เหมาะสมกับผ้า	3	2	4	2	1	2
รวม		32	46	36	9	15

หมายเหตุ ให้ค่าความสำคัญ 1-4 เรียงจากน้อยไปมาก

สรุป ผ้า เป็นวัสดุหลักในการผลิตรองเท้า

พียู เป็นส่วนพื้นรองเท้า

10.3.4 วัสดุที่เหมาะสมในการผลิตเข็มขัด

จากการทำแบบสอบถาม ได้ข้อสรุปดังนี้

1. รูปแบบการเกาะเกี่ยวที่นิยม คือ แบบมีหัวเข็มขัด

2. วัสดุที่นำมาตกแต่งที่นิยม คือ หนัง

ตารางที่ 8 แสดงการวิเคราะห์การให้คะแนนวัสดุผลิตหัวเข็มขัด

เงื่อนไข	ค่าความสำคัญ	ชนิดวัสดุ		
		โลหะ	ผ้า	พลาสติก
1.ทนทาน	3	4	2	3
2.มีความกลมกลืน	2	2	4	3
3.ผลิตง่าย	3	3	3	3
4.เหมาะสมกับผ้า	2	2	3	2
รวม		29	29	28

ตารางที่ 9 แสดงการวิเคราะห์การให้คะแนนวัสดุผลิตเข็มขัด

เงื่อนไข	ค่าความสำคัญ	ชนิดวัสดุ		
		หนัง	ผ้า	พลาสติก
1.ทนทาน	3	4	3	3
2.มีความกลมกลืน	2	2	4	3
3.ผลิตง่าย	3	3	3	3
4.เหมาะสมกับผ้า	2	2	3	2

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สรุป โลหะ หรือ ผ้า เป็นวัสดุในการผลิตหัวเข็มขัด
ผ้า เป็นวัสดุหลักในการผลิตเข็มขัด

10.3.5 วัสดุที่เหมาะสมในการผลิตหมวก

จากการทำแบบสอบถาม ได้ข้อสรุปดังนี้

1. รูปแบบหมวกที่นิยม คือ หมวกทรงระฆัง

ตารางที่ 10 แสดงการวิเคราะห์การให้คะแนนวัสดุผลิตหมวก

เงื่อนไข	ค่าความสำคัญ	ชนิดวัสดุ				
		หนัง	ไหม	เดนิม	สักหลาด	ผ้า
1.ตัดเย็บง่าย	3	2	4	3	3	4
2.ทำความสะอาดง่าย	4	2	4	3	2	4
3.มีความทนทาน	3	4	3	4	2	3
4.ระบายความร้อนดี	3	2	4	3	1	4
รวม		32	49	42	26	49

หมายเหตุ ให้ค่าความสำคัญ 1-4 เรียงจากน้อยไปมาก

สรุป ไหม หรือ ผ้า เป็นวัสดุหลักในการผลิตหมวก

10.3.6 วัสดุที่เหมาะสมในการผลิตสร้อยคอ และสร้อยข้อมือ

จากรูปแบบในการต่อผ้า ลักษณะที่เหมาะสมในการออกแบบโดยมีผ้าเป็นวัสดุหลัก จะเป็นลักษณะ ดังนี้ คือ

- รูปแบบสร้อยข้อมือ เป็นลักษณะกำไลข้อมือ หรือ Band
- รูปแบบสร้อยคอ เป็นแถบคาดบริเวณลำคอ หรือ Choker

ส่วนรูปแบบในการเกาะเกี่ยวจากการทำแบบสอบถาม สรุปว่าเป็นแบบกำมปู และวัสดุที่ใช้ในการตกแต่งได้แก่ ลูกปัดและหินสี

10.3.7 วัสดุที่เหมาะสมในการผลิตที่คาดผม

จากการทำแบบสอบถามรูปแบบที่คาดผมที่ต้องการ คือ แบบมีโครงพลาสติกข้างในแล้วหุ้มด้วยผ้า ดังนั้น วัสดุหลักคือ ผ้าหุ้ม

ตารางที่ 11 แสดงการวิเคราะห์การให้คะแนนวัตถุดิบทำที่คาดผม

เงื่อนไข	ค่าความสำคัญ	ชนิดวัตถุดิบ				
		ไหม	ผ้าฝ้าย	ลินิน	เดนิม	กำมะหยี่
1.สามารถเย็บได้ง่าย	4	4	4	4	4	4
2.มีความยืดหยุ่นดี	3	2	3	3	3	3
3.ความเงางาม	2	4	2	2	3	4
4.ระดับราคา	2	1	3	2	3	1
รวม		38	35	33	37	35

หมายเหตุ ให้ค่าความสำคัญ 1-4 เรียงจากน้อยไปมาก
ระดับราคา เรียงจากแพงไปถูก

สรุป ผ้าไหม เหมาะสมนำไปผลิตที่คาดผม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 3
การพัฒนา
การออกแบบ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 3

การพัฒนาการออกแบบ

เพื่อเป็นระเบียบในการออกแบบ และเพื่อให้ทราบความเป็นมาในการออกแบบ จึงได้ลำดับเป็นขั้นตอนดังนี้

1. ข้อมูลเบื้องต้นและขอบเขตของโครงการ
2. สรุปวิเคราะห์ข้อมูลที่ใช้ในการออกแบบ
3. ขั้นตอนการออกแบบ
4. สรุปรูปแบบและลวดลาย

เมื่อปฏิบัติตามขั้นตอนการออกแบบแล้ว หลังจากนั้นจึงสรุปผลการออกแบบจากความคิดเห็นของคณะกรรมการตรวจวิทยานิพนธ์

ในขั้นตอนการพัฒนาการออกแบบประกอบด้วยขั้นตอน ดังนี้

1. ข้อมูลเบื้องต้นและขอบเขตของโครงการ

ที่มาของโครงการ แสดงแนวความคิด ความเป็นของโครงการ

Patchwork Design
for Ladies' Accessories

ที่มาของโครงการ

ในโครงการหนึ่งตำบล หนึ่งผลิตภัณฑ์ ซึ่งเป็นโครงการที่ส่งเสริมให้ชาวบ้านต่างๆ นำศิลปะหรือภูมิปัญญาของชาวบ้านมาสร้างรายได้ให้สามารถดำรงวิถีชีวิตตามแบบเดิม และมีรายได้เป็นของตนเอง ทำให้ชาวบ้านตำบลคอนมะนาว จังหวัดสุพรรณบุรี ซึ่งสืบเชื้อสายมาจากลาวโซ่ง จังหวัดเพชรบูรณ์นั้น รวมกลุ่มกันเพื่อเผยแพร่ศิลปะและวัฒนธรรมของชาวลาวโซ่งเองในลักษณะของการตัดเย็บเครื่องแต่งกายประจำเชื้อสาย ซึ่งมีเอกลักษณ์เป็นของตนเอง และมีเทคนิคในการหัดและต่อผ้าที่นำไปประดับเครื่องแต่งกาย ในแนวทางของผลิตภัณฑ์ต่างๆ ชาวบ้านกำลังต้องการการพัฒนาารูปแบบของสินค้าที่วางขายให้หลากหลายและร่วมสมัยมากขึ้น

ภาพที่ 104 รูปแสดงที่มาของโครงการ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

วัตถุประสงค์ และขอบเขตของโครงการ แสดงจุดมุ่งหมายของการออกแบบ

Patchwork Design
for Ladies' Accessories

วัตถุประสงค์และขอบเขตของโครงการ

วัตถุประสงค์

1. ออกแบบเครื่องแต่งกายสตรีโดยประยุกต์ใช้เทคนิคการพับและการต่อผ้าของชาวไทยทรงดำ เป็นแนวทางในการออกแบบ
2. ออกแบบโดยสามารถนำวัสดุตกแต่งอื่นๆ มาประกอบได้ตามความเหมาะสม

ขอบเขตของโครงการ

1. ออกแบบเครื่องแต่งกายสตรี โดยประยุกต์ใช้เทคนิคการพับและต่อผ้า สำหรับสตรีวัย 20 -25 ปี โดยแบ่งเป็น 2 แนวทาง คือ แบบยึดสีสันดั้งเดิมของชาวไทยทรงดำ และแบบร่วมสมัยนิยม ซึ่งทั้ง 2 แนวทางประกอบด้วยผลิตภัณฑ์ดังนี้
 - 1.1 กระเป๋า อย่างละ 1 แบบ
 - 1.2 รองเท้า อย่างละ 1 แบบ
 - 1.3 เข็มขัด อย่างละ 1 แบบ
 - 1.4 หมวก อย่าง 1 แบบ
 - 1.5 เครื่องประดับ ได้แก่ สร้อยคอ และสร้อยข้อมือ อย่างละ 1 แบบ
 - 1.6 ที่คาดผม อย่างละ 1 แบบ

scope of design

โดยภาพรวมแล้วผลการวิจัยเชิงคุณภาพและการออกแบบ Patchwork Design Ladies' Accessories ได้ถูกนำเสนอในเวทีงานวิจัยและนวัตกรรมระดับนานาชาติ ณ โรงแรมอิมพีเรียล กรุงเทพฯ เมื่อวันที่ 15-16 กรกฎาคม 2564 โดยได้รับรางวัลชนะเลิศระดับนานาชาติ สาขาการออกแบบแฟชั่น (Fashion Design) ประเภท Patchwork Design

ภาพที่ 105 รูปแสดงวัตถุประสงค์และขอบเขตของโครงการ

แสดงลวดลายชนิดต่างๆ ที่เลือกนำมาเป็นต้นแบบในการพับและต่อผ้า

Patchwork Design
for Ladies' Accessories

ที่มาของลายต่อผ้า การเก็บขีดในทางภาคอีสาน มีลวดลายอยู่ 4 ลักษณะดังนี้

1. ขิดลายสัตว์

ขิดลายเก็ดเต่า

ขิดรังผึ้ง

ขิดนาคกายนอย

ขิดขอแมงมุม

2. ขิดลายดอกไม้

ขิดดอกแก้ว

ขิดกาบเอื้อง

ขิดดอกแบบ

ขิดสี่ดอกสี่ใบ

ขิดคุ่มมะงับ

3. ขิดลายสิ่งของ เครื่องใช้

ขิดสามไม้ใหญ่

ขิดขอเคว็ช

ขิดสองไม้

ขิดบัวพันชั้น

ขิดขอใจ

4. ขิดลายเบ็ดเตล็ด

ขิดลายกาบเคว็ช

ขิดเคว็ชของขอ

ขิดลายกาบเคว็ช 2

ขิดตา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้เผยแพร่

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 106 รูปแสดงที่มาของลายต่อผ้า

1.2 สรุปวิเคราะห์ข้อมูลที่ใช้ในการออกแบบ

Patchwork Design for Ladies' Accessories

● **วัตถุดิบที่เหมาะสมในการนำมาต่อผ้าเพื่อสร้างลวดลาย**

เงื่อนไข	ค่าความสำคัญ	ชนิดของวัตถุดิบ			
		ไหม	ผ้าทอมือ	ผ้าทอเครื่อง	ลินิน
1. สามารถเย็บได้ง่าย	4	4	4	4	3
2. มีความคงตัวเมื่อรีดหรือกีด	4	4	3	3	3
3. ความเงางาม	3	4	2	2	3
4. ระดับราคา	2	1	2	3	2
รวม		46	38	40	37

หมายเหตุ ให้ค่าความสำคัญ 1-4 เรียงจากน้อยไปหามาก

สรุป เลือกผ้าไหม เป็นวัตถุดิบหลักในการต่อผ้า

● **วัตถุดิบที่เหมาะสมในการผลิตกระเป๋า**

เงื่อนไข	ค่าความสำคัญ	ชนิดของวัตถุดิบ			
		ไหม	ผ้าทอมือ	ผ้าเคมิส	ผ้าร่ม
1. ทนทาน	3	2	3	4	2
2. สวยงามเข้ากัน	3	4	3	2	2
3. ความแปลกใหม่	3	3	2	3	2
4. ตัดเย็บง่าย	4	4	4	3	3
รวม		43	40	39	30

หมายเหตุ ให้ค่าความสำคัญ 1-4 เรียงจากน้อยไปหามาก

สรุป เลือกผ้าไหม เป็นวัตถุดิบหลักในการผลิตกระเป๋า

data analysis

ภาพที่ 107 รูปแสดงการวิเคราะห์วัตถุดิบที่เหมาะสมในการต่อผ้า และผลิตกระเป๋า

Patchwork Design for Ladies' Accessories

● **วัสดุที่เหมาะสมในการผลิตรองเท้าว**

เงื่อนไข	ค่าความสำคัญ	ชนิดของวัตถุดิบ				
		หนัง	ผ้า	พียู	ไม้	ยาง
1. สามารถเย็บได้ง่าย	3	2	4	3	-	-
2. ส่วนปิดเท้าสามารถเย็บกับผ้าได้ง่าย	4	2	4	3	-	-
3. ความทนทาน	3	4	2	3	2	3
4. เหมาะสมกับผ้า	3	2	4	2	1	2
รวม		32	46	36	9	15

หมายเหตุ ให้ค่าความสำคัญ 1-4 เรียงจากน้อยไปหามาก

สรุป เลือกใช้ ผ้า เป็นวัสดุหลักผลิตรองเท้าว และ พียู เป็นพื้นรองเท้าว

● **วัตถุดิบที่เหมาะสมในการผลิตเข็มขัด**

เงื่อนไข	ค่าความสำคัญ	ชนิดของวัตถุดิบ		
		หนัง	ผ้า	พลาสติก
1. ทนทาน	3	4	3	3
2. มีความกลมกลืน	2	2	4	3
3. ผลิตได้ง่าย	3	3	3	3
4. เหมาะสมกับผ้า	2	2	3	2
รวม		29	32	28

หมายเหตุ ให้ค่าความสำคัญ 1-4 เรียงจากน้อยไปหามาก

สรุป เลือกใช้ ผ้า เป็นวัสดุหลักผลิตเข็มขัด

data analysis

ภาพที่ 108 รูปแสดงการวิเคราะห์วัตถุดิบที่เหมาะสมในการผลิตรองเท้าว และเข็มขัด เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นอญูาตเเนาไปใช้ประยชนดานการคาไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Patchwork Design for Ladies' Accessories

● **วัสดุที่ที่เหมาะสมในการผลิตหมวก**

เงื่อนไข	ค่าความสำคัญ	ชนิดของวัสดุ				
		หนัง	ไหม	เดนิม	สักหลาด	ผ้า
1. สามารถเย็บได้ง่าย	3	2	4	3	3	4
2. ทำความสะอาดง่าย	4	2	4	3	2	4
3. ความทนทาน	3	4	3	4	2	3
4. ระบายความร้อนดี	3	2	4	3	1	4
รวม		32	49	42	26	49

หมายเหตุ ให้ค่าความสำคัญ 1-4 เรียงจากน้อยไปหามาก
สรุป เลือกผ้าไหม เป็นวัสดุหลักในการผลิตหมวก

● **วัสดุที่ที่เหมาะสมในการผลิตสร้อยคอ, สร้อยข้อมือ และที่คาดผม**

เงื่อนไข	ค่าความสำคัญ	ชนิดของวัสดุ				
		ไหม	ผ้า	ลินิน	เดนิมส์	กำมะหยี่
1. สามารถเย็บได้ง่าย	4	4	4	4	3	3
2. มีความยืดหยุ่นดี	3	2	3	3	3	3
3. ความเงางาม	2	4	2	2	2	4
4. ระบายอากาศ	2	1	3	2	3	1
รวม		38	35	33	37	31

หมายเหตุ ให้ค่าความสำคัญ 1-4 เรียงจากน้อยไปหามาก
สรุป เลือกผ้าไหม เป็นวัสดุหลักในการผลิตสร้อยคอ, สร้อยข้อมือ และที่คาดผม

data analysis

ภาพที่ 109 รูปแสดงการวิเคราะห์วัสดุที่ที่เหมาะสมในการผลิตหมวก สร้อยข้อมือ สร้อยคอ และที่คาดผม

สรุปลักษณะผลิตภัณฑ์จากการทำแบบสอบถาม กลุ่มเป้าหมาย จำนวน 50 คน

Patchwork Design for Ladies' Accessories

● **สรุปลักษณะผลิตภัณฑ์จากการทำแบบสอบถาม**

ประเภทผลิตภัณฑ์	ลักษณะความต้องการของกลุ่มเป้าหมาย	ประเภทผลิตภัณฑ์	ลักษณะความต้องการของกลุ่มเป้าหมาย
1. กระเป๋า	<ul style="list-style-type: none"> นำพาโดยความสะดวก มีโครงสร้างแข็งแรง ของใช้ส่วนตัวที่นิยมพกพา ได้แก่ กระเป๋าสตางค์ โทรศัพท์มือถือ กุญแจ เครื่องสำอาง (ตลับแป้ง และลิปสติก) และปากกา วิธีการปิดเปิด เป็นzipเปิด 	4. สร้อยคอและสร้อยข้อมือ	<ul style="list-style-type: none"> วัสดุที่ตกแต่ง คือ ลูกบิดและหินสี วัสดุเกาะเกี่ยวตะขอกัมพู
2. รองเท้า	<ul style="list-style-type: none"> นิยมรองเท้าแบบเปิดส้น (sandal) ลักษณะเสริมส้นไม่สูงมากนัก หรือมีส้นในตัว 	5. เข็มขัด	<ul style="list-style-type: none"> รูปแบบการเกาะเกี่ยว นิยมแบบมีหัวเข็มขัด วัสดุที่นิยมนำมาตกแต่ง คือ เข็มหนัง
3. หมวก	<ul style="list-style-type: none"> นิยมหมวกลักษณะทรงระฆัง 	6. ที่คาดผม	<ul style="list-style-type: none"> เป็นเครื่องประดับเพิ่มเติมที่ผู้บริโภคเลือกมากที่สุด รูปแบบที่นิยม คือโครงพลาสติกหุ้มผ้า

data analysis

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ภาพที่ 110 รูปแสดงการสรุปลักษณะผลิตภัณฑ์จากการทำแบบสอบถาม
 ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมีเหตุดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สรุปลักษณะขนาดสัดส่วนที่เหมาะสมของผลิตภัณฑ์

Patchwork Design for Ladies' Accessories

สรุปขนาดสัดส่วนที่เหมาะสมของผลิตภัณฑ์

ประเภทผลิตภัณฑ์	ขนาดสัดส่วนที่เหมาะสม	ประเภทผลิตภัณฑ์	ลักษณะความต้องการของกลุ่มเป้าหมาย
1. กระเป๋า	<ul style="list-style-type: none"> นำพาโดยการสะพาย มีโครงสร้างกึ่งคงตัว ของใช้ส่วนตัวที่นิยมพกพา ได้แก่ กระเป๋าตุงค์ โทรศัพท์มือถือ ฤกษ์แจ เครื่องสำอาง (สลิปเป้ง และลิปสติก) และปากกา วิธีการปิดเปิด เป็นzipเปิด 	4. สร้อยคอและสร้อยข้อมือ	<ul style="list-style-type: none"> วัสดุที่ตกแต่ง คือ ลูกบิดและหินสี วัสดุเกาะเกี่ยวตะขอก้ามปู
2. รองเท้า	<ul style="list-style-type: none"> นิยมรองเท้าแบบเปิดสัน (sandal) ลักษณะเสริมสันไม่สูงมากนัก หรือมีสันในตัว 	5. เข็มขัด	<ul style="list-style-type: none"> รูปแบบการเกาะเกี่ยว นิยมแบบมีหัวเข็มขัด วัสดุที่นิยมนำมาตกแต่ง คือ เชือกหนัง
3. หมวก	<ul style="list-style-type: none"> นิยมหมวกลักษณะทรงระฆัง 	6. ที่คาดผม	<ul style="list-style-type: none"> เป็นเครื่องประดับเพิ่มเติมที่ผู้บริโภคเลือกมากที่สุด รูปแบบที่นิยม คือ โครงพลาสติกทึบผ้า

1. วัตถุประสงค์ของงานวิจัยนี้เพื่อศึกษาและวิเคราะห์ลักษณะความต้องการของกลุ่มเป้าหมายในการออกแบบผลิตภัณฑ์ Patchwork Design for Ladies' Accessories
 2. วัตถุประสงค์ของงานวิจัยนี้เพื่อศึกษาและวิเคราะห์ลักษณะความต้องการของกลุ่มเป้าหมายในการออกแบบผลิตภัณฑ์ Patchwork Design for Ladies' Accessories
 3. วัตถุประสงค์ของงานวิจัยนี้เพื่อศึกษาและวิเคราะห์ลักษณะความต้องการของกลุ่มเป้าหมายในการออกแบบผลิตภัณฑ์ Patchwork Design for Ladies' Accessories

target analysis

ภาพที่ 111 รูปแสดงการสรุปขนาดสัดส่วนที่เหมาะสมของผลิตภัณฑ์
1.3 ขั้นตอนการออกแบบ

Patchwork Design for Ladies' Accessories

รายได้ ปานกลาง ถึงสูง
รสนิยมดี นิยมผลงานชิ้นบ้าน

ศึกษาระดับปริญญาตรี
อาชีพ นักศึกษา หรือ พนักงานบริษัท

กลุ่มเป้าหมาย
เพศหญิง
อายุ 20 - 25 ปี

rustic style

handcraft *natural colour*

target image

1. วัตถุประสงค์ของงานวิจัยนี้เพื่อศึกษาและวิเคราะห์ลักษณะความต้องการของกลุ่มเป้าหมายในการออกแบบผลิตภัณฑ์ Patchwork Design for Ladies' Accessories
 2. วัตถุประสงค์ของงานวิจัยนี้เพื่อศึกษาและวิเคราะห์ลักษณะความต้องการของกลุ่มเป้าหมายในการออกแบบผลิตภัณฑ์ Patchwork Design for Ladies' Accessories
 3. วัตถุประสงค์ของงานวิจัยนี้เพื่อศึกษาและวิเคราะห์ลักษณะความต้องการของกลุ่มเป้าหมายในการออกแบบผลิตภัณฑ์ Patchwork Design for Ladies' Accessories

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่ให้บริการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้
 ไม่ว่ากรรมใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้
 ภาพที่ 112 รูปแสดงลักษณะกลุ่มเป้าหมาย

นอกจากกลุ่มเป้าหมายที่กำหนดชัดเจนแล้ว แนวทางของแฟชั่นก็เรื่องสำคัญ ซึ่งจากการศึกษาแนวทางของแนวโน้มสีสันจะเป็นสิ่งกำหนดถึงความนิยมที่เป็นสากลได้

Patchwork Design for Ladies' Accessories

แนวทางของสีร่วมสมัยที่เลือกใช้ (Contemporary color)

จากการศึกษาเกี่ยวกับแนวโน้มสีสันเสื่อผ้ามีการอ้างอิงตามฤดูกาล spring/summer ปี 2003 ซึ่งแบ่งออกเป็น 4 แนวทาง ดังนี้

Free spirit

มีลักษณะน่าเอาน่ามีใจ เช่น การท่องเที่ยว การพักผ่อนที่ใหม่ ไททันสมัยมากขึ้น

Imperfect Beauty

มีลักษณะของความอ่อนหวาน ซึ่งยังคงแข็งแรงอยู่ และมีการใช้วัสดุอ่อนโยน และเป็นการซื้อสิ่งยศจิตใจ

Neographic

มีลักษณะน่าเอาศิลปะวัฒนธรรม และภูมิปัญญาจากทั่วโลกมาไว้ ซึ่งมีการปรับรายละเอียดให้ทันสมัย

Wonderland

นำความมหัศจรรย์ของธรรมชาติ จาก พืช สัตว์ มาไว้

ข้อมูลจาก www.wgsn.com

data

ภาพที่ 113 รูปแสดงแนวทางสีสันร่วมสมัยที่เลือกใช้

เมื่อได้ทราบถึงแนวโน้มแล้ว จึงเลือกแนวทางของสีสัน แบบธรรมชาติมาไว้

Patchwork Design for Ladies' Accessories

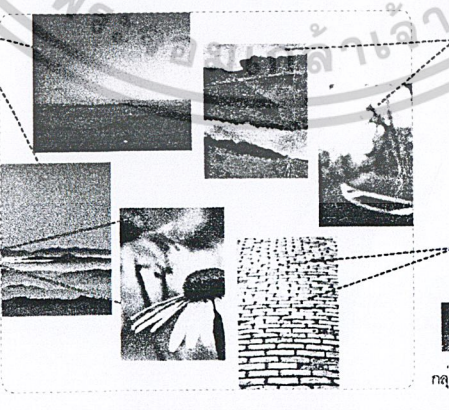
แนวทางของสีร่วมสมัยที่เลือกใช้ (Contemporary color)

จากแนวทางทั้ง 4 นั้น เลือกแนวทางที่ 4 คือ แนวทางของ Wonderland นำสีสันจากธรรมชาติมาไว้

ตัวอย่างสี

กลุ่มสีเดียวกัน กลุ่มสีตรงข้าม

ตัวอย่างสี

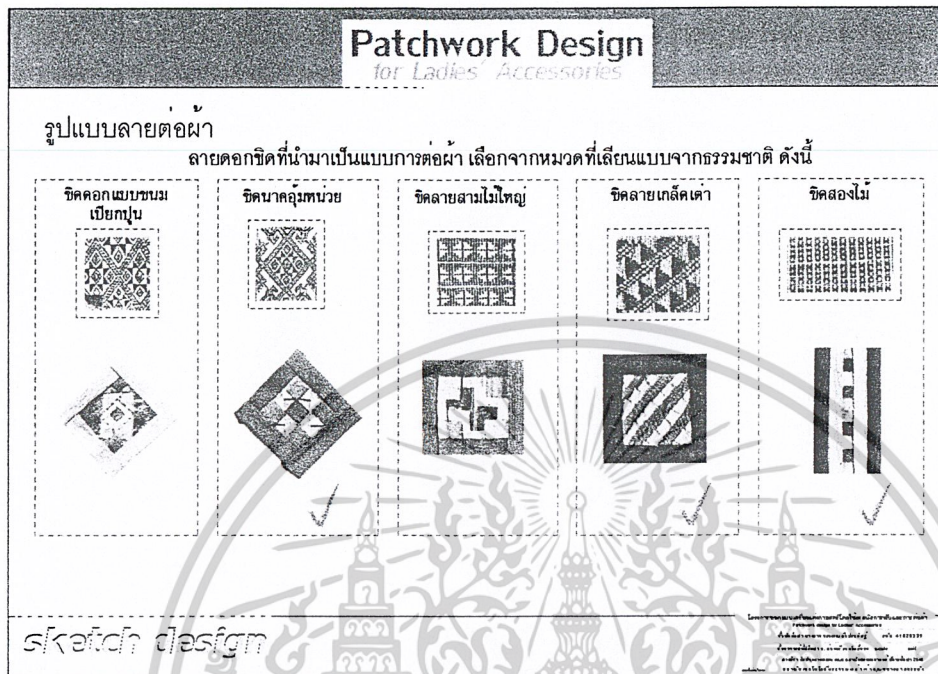
กลุ่มสีเดียวกัน กลุ่มสีตรงข้าม

data

ภาพที่ 114 รูปแสดงแนวทางสีร่วมสมัยที่เลือกใช้

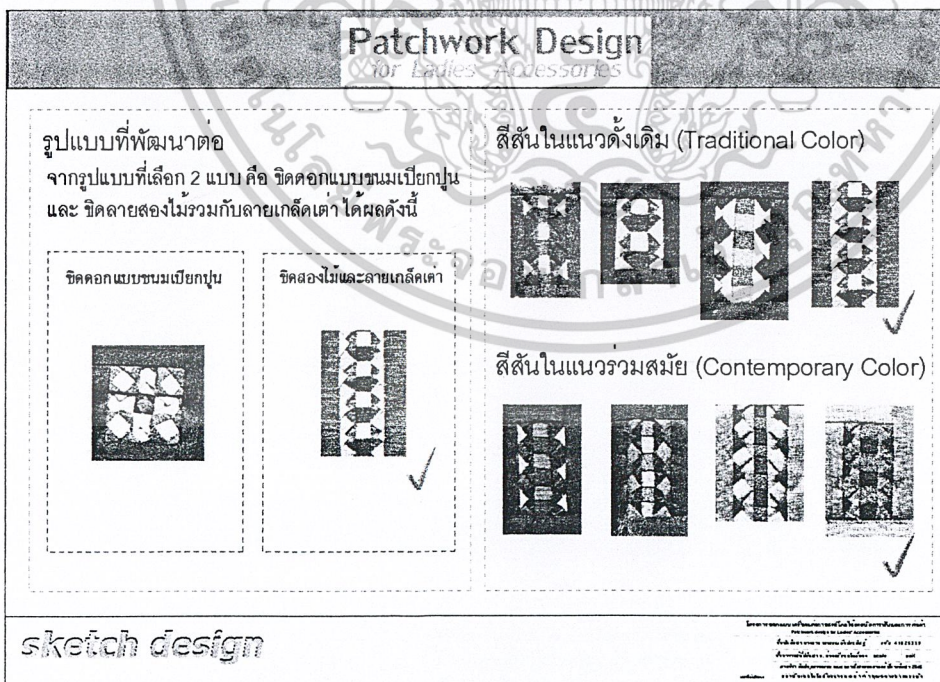
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ในการออกแบบลายผ้านั้น นำลักษณะลวดลายขีดเป็นต้นแบบในการออกแบบ ซึ่งได้เลือก
มา 5 แบบด้วยกัน ดังนี้

ภาพที่ 115 รูปแสดงแนวทางการออกแบบลวดลายต่อผา

เมื่อทดลองการต่อผาแล้ว ได้คัดเลือกมา 3 แบบ เพื่อพัฒนาต่อ ดังนี้

ภาพที่ 116 รูปแสดงรูปแบบการต่อผาที่พัฒนาต่อ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จากขอบเขตการออกแบบ ได้เพิ่มแนวสีในแนวร่วมสมัยซึ่งจากภาพแสดงที่ 114 ได้กลุ่มสี 4 กลุ่มสีด้วยกัน จึงนำมาทดลองจับคู่สี 3 คู่สี ดังนี้

Patchwork Design for Ladies' Accessories

ลายต่อผ้าและสีเส้นในแนวร่วมสมัย (Contemporary Color)

จากแนวทางที่เลือก คือ นำสีเส้นจากธรรมชาติมาใช้ สามารถนำมาจับคู่ได้ 3 แนวทาง คือ

คู่สีหนึ่งโทน

คู่สีกลมกลืน

คู่สีตรงข้าม

sketch design

โครงการออกแบบและพัฒนาผลิตภัณฑ์แฟชั่น
 ภาควิชาออกแบบและตกแต่งภายใน
 วิทยาลัยการออกแบบ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี
 ชั้นปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2562
 สาขาวิชาออกแบบและตกแต่งภายใน
 อาจารย์ผู้สอน: อ.ดร.นันทิยา นันทิยา
 อ.ดร.นันทิยา นันทิยา

ภาพที่ 117 รูปแสดงลายต่อผ้าและสีเส้นในแนวร่วมสมัย (Contemporary Color)

เมื่อได้รูปแบบการต่อผ้าที่ต้องการแล้ว ในการพัฒนาการตกแต่ง ได้ทดลองนำแผ่นอะคริลิก และพลาสติกพีวีซีมาประกบลายต่อผ้า เพื่อเป็นการป้องกันฝุ่นละอองและน้ำ ซึ่งจากการทดลอง แผ่นพีวีซีจะเหมาะสมกว่าเพราะสามารถเย็บได้

Patchwork Design for Ladies' Accessories

การพัฒนาลายต่อผ้า

หลังจากที่สรุปรูปแบบลายต่อผ้าแล้ว ส่วนตกแต่งที่ทดลองขึ้นมี 2 ลักษณะ คือ

ทดลองประกอบด้วย แผ่นอะคริลิก ขนาดหนา 1 มิลลิเมตร และแผ่นพีวีซี ขนาดหนา 2 มิลลิเมตร ซึ่งส่วนตกแต่งประกอบนี้ เพื่อ ปกป้องชิ้นลายนี้ให้แลดูสะอาดและใหม่ นอกจากนั้น ยังปกป้องชิ้นงานจากน้ำหรือฝุ่นละออง

ตัวอย่างที่ทดลองด้วยแผ่นอะคริลิก

ทดลองประกบด้วยเรซินทาที่ผ้า

ทดลองประกบด้วยเรซินทาที่แผ่นอะคริลิก

สรุปการทดลอง ไม่เหมาะสม เนื่องจากการทำเรซินแล้ว ทำให้ผ้าดูเปียกตลอดเวลา จึงดูไม่สวยงาม

ตัวอย่างที่ทดลองด้วยแผ่นพีวีซี

ทดลองเย็บแผ่นพีวีซีกับผ้า

ตัวอย่างสีของแผ่นพีวีซีที่มีจำหน่าย

สรุปการทดลองแผ่นพีวีซี เหมาะสมกว่าแผ่นอะคริลิก เนื่องจากสามารถตัดเย็บได้ง่าย และทำให้ชิ้นงานบางกว่า

โครงการออกแบบและพัฒนาผลิตภัณฑ์แฟชั่น
ภาควิชาออกแบบและตกแต่งภายใน
วิทยาลัยการออกแบบ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี
ชั้นปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2562
สาขาวิชาออกแบบและตกแต่งภายใน
อาจารย์ผู้สอน: อ.ดร.นันทิยา นันทิยา
อ.ดร.นันทิยา นันทิยา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้เผยแพร่สู่สาธารณะภายนอก

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงที่มาของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 118 รูปแสดงการพัฒนาลายต่อผ้า

แนวทางการตกแต่งลายต่อผ้า ซึ่งได้นำวัสดุต่างๆ มาทดลองดังนี้

Patchwork Design
for Ladies Accessories

แนวทางการการตกแต่งชิ้นลายต่อผ้า
หลังจากที่สรุปรูปแบบการต่อผ้าแล้ว ทดลองนำวัสดุอื่นมาตกแต่งเพิ่มเติมได้ดังนี้

ชิ้นงานกับผ้ายีนส์

ชิ้นงานกับผ้ายีนส์ รอยชาย

ชิ้นงานกับผ้าหนังกลับ

ชิ้นงานกับผ้ายีนส์และผ้าหนังกลับ

ชิ้นงานกับผ้ายีนส์และหินสี

sketch design

ภาพที่ 119 รูปแสดงแนวทางการตกแต่งผ้า

เมื่อทราบแนวโน้มสีได้แล้วจึงเริ่มออกแบบรูปแบบของผลิตภัณฑ์ ให้เหมาะสมกับกลุ่มเป้าหมาย

Patchwork Design
for Ladies Accessories

ผลิตภัณฑ์ภายในขอบเขต

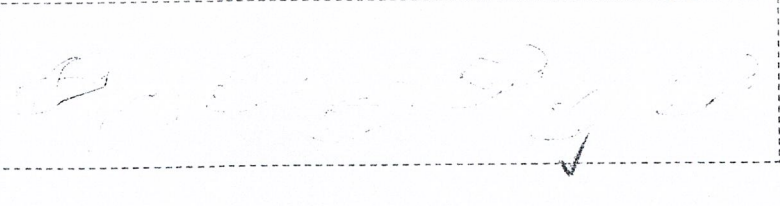

กระเป๋าสี่เหลี่ยม

รองเท้า

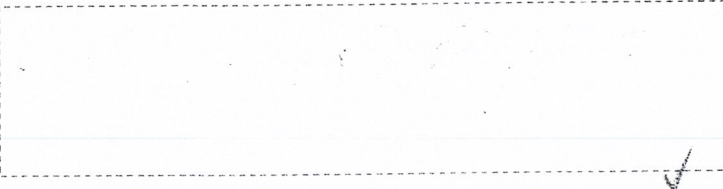

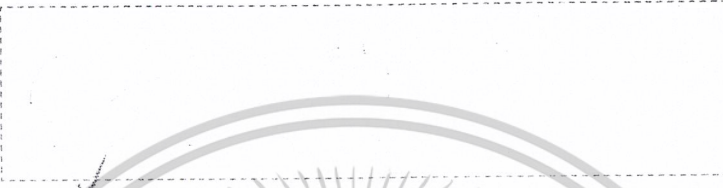
sketch design

ภาพที่ 120 รูปแสดงการออกแบบผลิตภัณฑ์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Patchwork Design
for Ladies' Accessories

ผลิตภัณฑ์ภายในขอบเขต

 หมวก	
 ที่คาดผม	

sketch design

โครงการพัฒนาผลิตภัณฑ์เพื่อส่งเสริมการค้าขายสินค้า
 ผลิตจากผ้าทอพื้นเมือง (Patchwork) ปี ๒๕๕๓-๒๕๕๔
 ผลิตโดยศูนย์ส่งเสริมการค้าขายสินค้าพื้นเมือง
 จังหวัดเชียงใหม่ ถนนราชดำเนิน เชียงใหม่ ๕๐๐

ภาพที่ 121 รูปแสดงการออกแบบผลิตภัณฑ์

Patchwork Design
for Ladies' Accessories

ผลิตภัณฑ์ภายในขอบเขต

 เข็มขัด	
 สร้อยคอ	
 สร้อยข้อมือ	

sketch design

โครงการพัฒนาผลิตภัณฑ์เพื่อส่งเสริมการค้าขายสินค้า
 ผลิตจากผ้าทอพื้นเมือง (Patchwork) ปี ๒๕๕๓-๒๕๕๔
 ผลิตโดยศูนย์ส่งเสริมการค้าขายสินค้าพื้นเมือง
 จังหวัดเชียงใหม่ ถนนราชดำเนิน เชียงใหม่ ๕๐๐

ภาพที่ 122 รูปแสดงการออกแบบผลิตภัณฑ์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ขั้นตอนในการพัฒนาแบบผลิตภัณฑ์ โดยการทดลองนำลายต่อผ้าไปวางบนผลิตภัณฑ์แบบต่างๆ

Patchwork Design
for Ladies' Accessories

ผลิตภัณฑ์ภายในขอบเขต

กระเป๋าสาน

เลือกรูปแบบการต่อผ้า ที่โฉมหางกิ้งกบและยีนส์ร่วมกัน โดยสามารถวางลายบนกระเป๋าสานได้ 3 แนวทาง

จูงเท้า

เลือกรูปแบบการต่อผ้า ที่โฉมหางกิ้งกบและยีนส์ร่วมกัน

development

โดยสามารถนำแบบลายต่อผ้าไปใช้กับผลิตภัณฑ์อื่นได้
 1. เลือกใช้แบบลายต่อผ้าที่โฉมหางกิ้งกบและยีนส์ร่วมกัน
 2. เลือกใช้แบบลายต่อผ้าที่โฉมหางกิ้งกบและยีนส์ร่วมกัน
 3. เลือกใช้แบบลายต่อผ้าที่โฉมหางกิ้งกบและยีนส์ร่วมกัน

ภาพที่ 123 รูปแสดงการพัฒนาผลิตภัณฑ์

Patchwork Design
for Ladies' Accessories

ผลิตภัณฑ์ภายในขอบเขต

หมวก

เลือกรูปแบบการต่อผ้า ที่โฉมหางกิ้งกบและยีนส์ร่วมกัน โดยสามารถวางลายบนหมวกได้ 3 แนวทาง

ที่คาดผม

เลือกรูปแบบการต่อผ้า ที่โฉมหางกิ้งกบและยีนส์ร่วมกัน โดยสามารถวางลายบนที่คาดผมได้ 3 แนวทาง

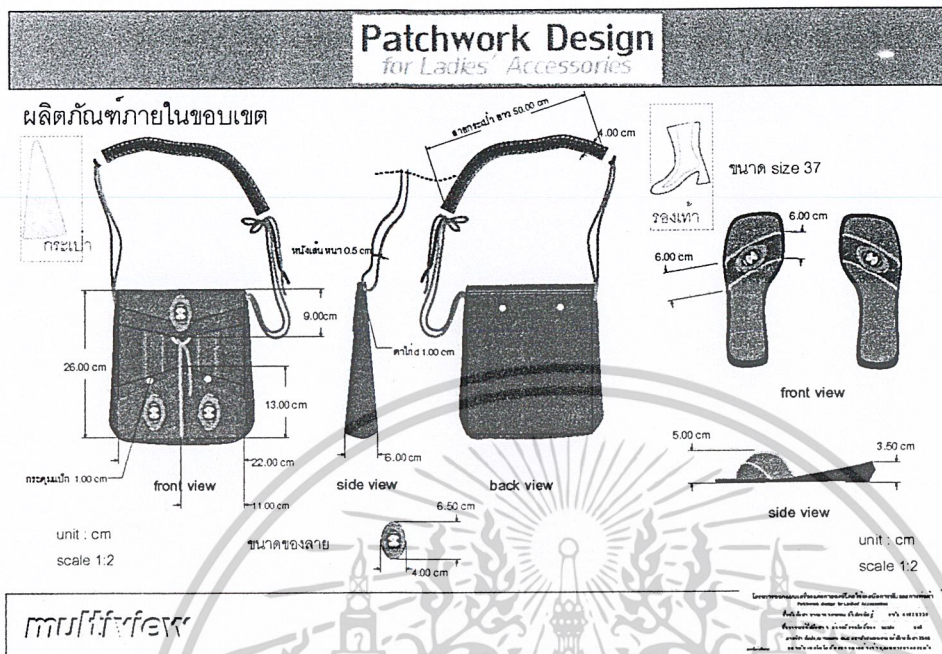
development

โดยสามารถนำแบบลายต่อผ้าไปใช้กับผลิตภัณฑ์อื่นได้
 1. เลือกใช้แบบลายต่อผ้าที่โฉมหางกิ้งกบและยีนส์ร่วมกัน
 2. เลือกใช้แบบลายต่อผ้าที่โฉมหางกิ้งกบและยีนส์ร่วมกัน
 3. เลือกใช้แบบลายต่อผ้าที่โฉมหางกิ้งกบและยีนส์ร่วมกัน

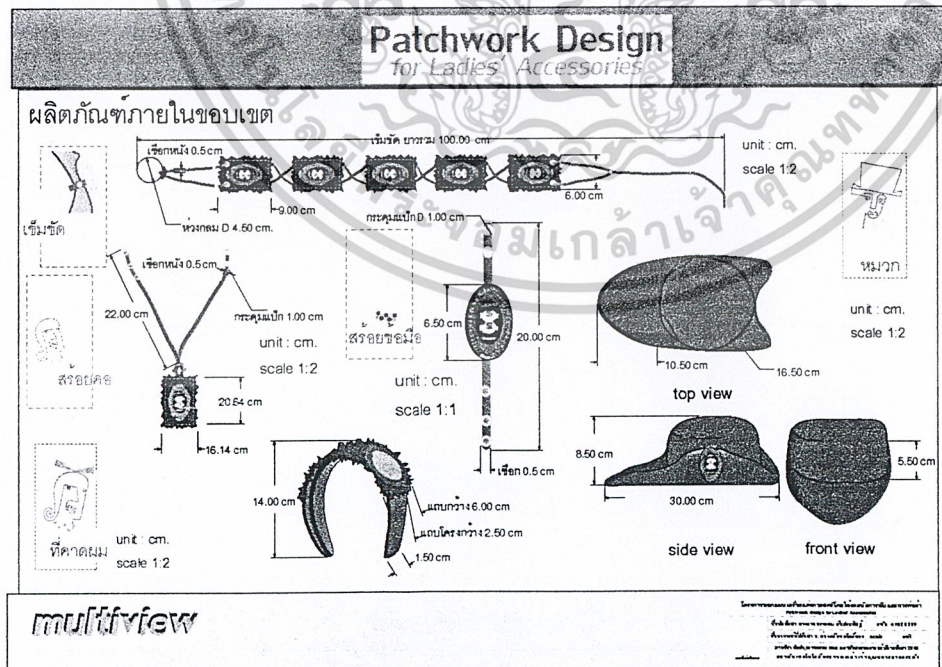
ภาพที่ 124 รูปแสดงการออกแบบผลิตภัณฑ์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1.4 สรุปรูปแบบของผลิตภัณฑ์

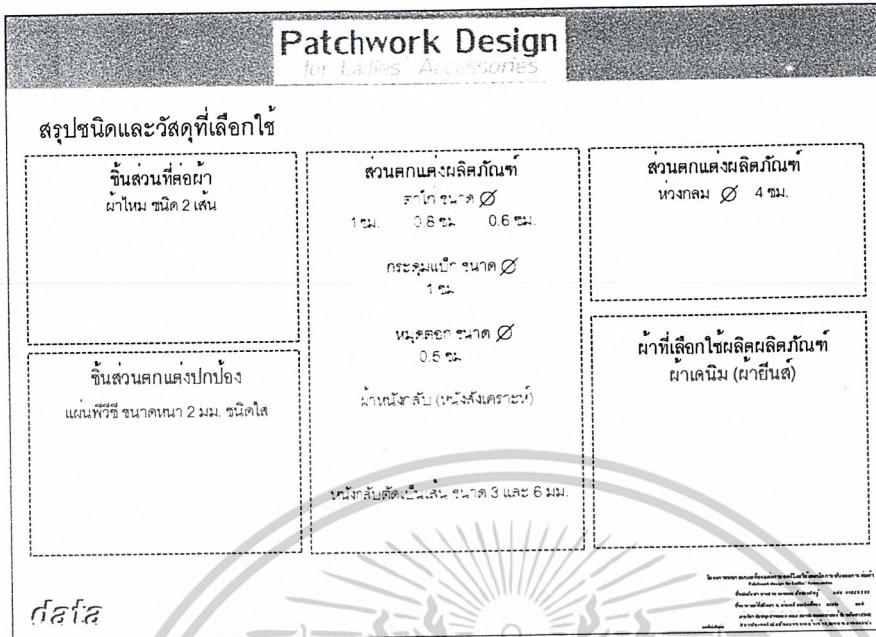

ภาพที่ 125 รูปแสดงรูปแบบผลิตภัณฑ์ที่สรุป

ภาพที่ 126 รูปแสดงรูปแบบผลิตภัณฑ์ที่สรุป

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 127 รูปแสดงสรุปชนิดและวัสดุที่เลือกใช้

2. สรุปผลการออกแบบและความคิดเห็นของอาจารย์ที่ปรึกษาและคณะกรรมการ
ตรวจวิทยานิพนธ์

1. แนวทางในการออกแบบผลิตภัณฑ์ไม่เหมาะสม ผิดเป้าหมาย การตัดสินใจไม่ถูกต้อง
2. ไม่ควรใช้พลาสติกปิดทับลายผ้าที่พับไว้
3. Design Product ใหม่และจัดวางลายพับผ้าใหม่ให้เห็นภาพลักษณ์ การพับผ้ามากขึ้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 4

การเสนอผลงาน

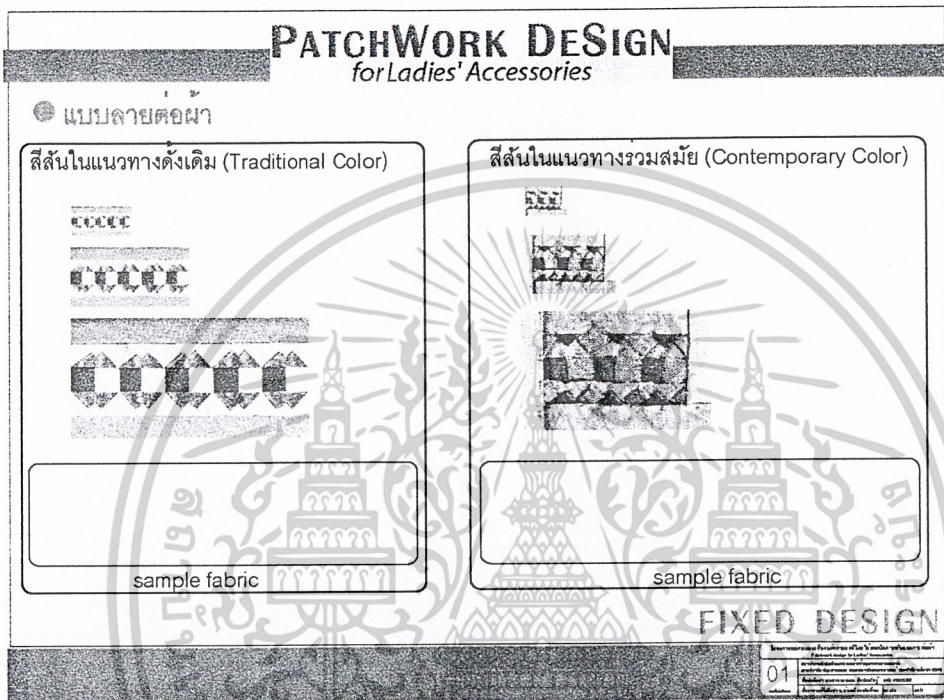
การออกแบบ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

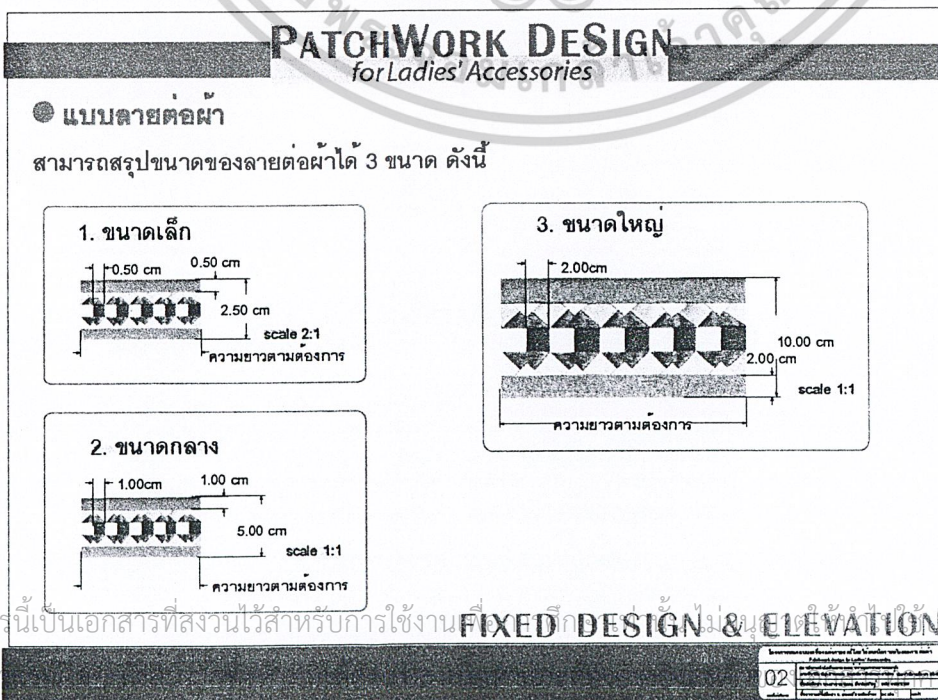
1. ภาพถ่ายแผ่นเสนองาน

จากการนำเสนอชิ้นแบบร่างได้สรุปแบบการพับและต่อผ้าได้ดังนี้

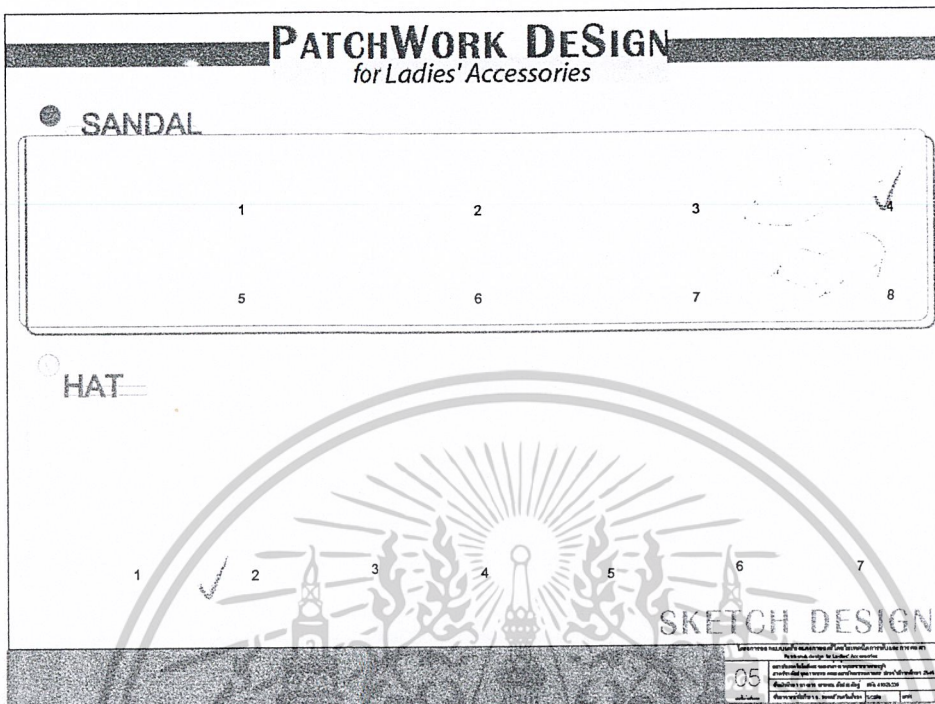
ภาพที่ 128 รูปแสดงสรุปแบบลายต่อผ้า

ขนาดและสัดส่วนของแบบลายต่อผ้าที่ขยายขนาดแบบต่อผ้าเพื่อให้เหมาะสมกับผลิตภัณฑ์

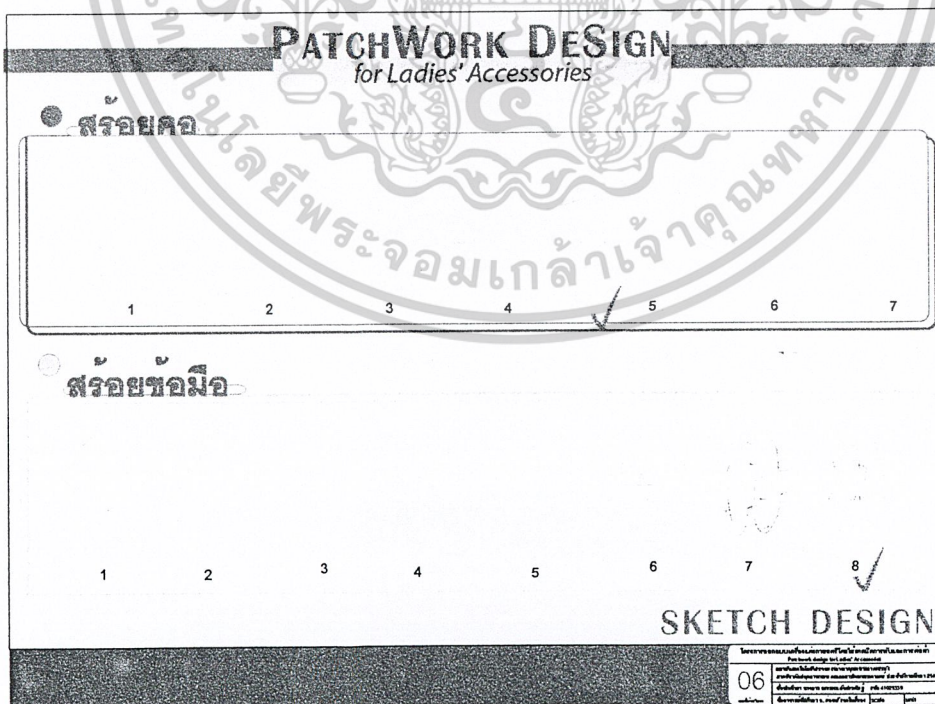
ภาพที่ 129 รูปแสดงขนาดสัดส่วนแบบลายต่อผ้า

แบบสเกตช์ของรองเท้า และหมวกที่ออกแบบใหม่

ภาพที่ 132 รูปแสดงแบบสเกตช์ของรองเท้าและหมวก

แบบสเกตช์ของสร้อยคอและสร้อยข้อมือ

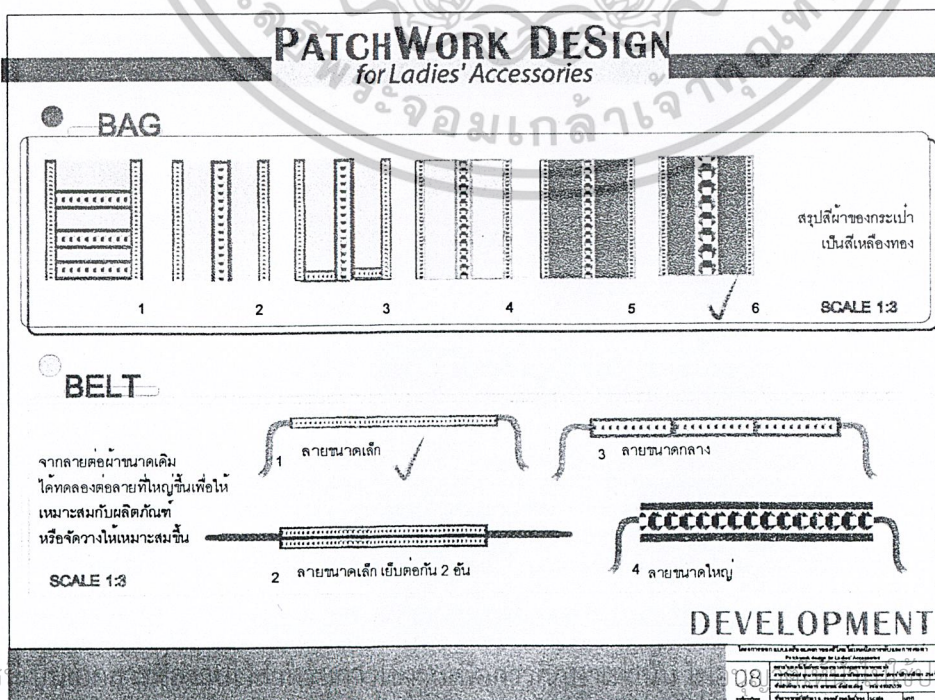
ภาพที่ 133 รูปแสดงแบบสเกตช์สร้อยคอ และสร้อยข้อมือ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แบบสเกตช์และพัฒนาของที่คาดผม ซึ่งจากแบบสอบถามได้สรุปรูปแบบ
 ของที่คาดผมที่กลุ่มเป้าหมายต้องการเป็นลักษณะแบบโครงพลาสติก แล้วหุ้มด้วยผ้า

ภาพที่ 134 รูปแสดงแบบสเกตช์และพัฒนาของที่คาดผม
 แบบพัฒนาของกระเป๋าคาดและเข็มขัด เมื่อเลือกแล้วการวางลายของการต่อ
 ผ้าเป็นจุดเด่นของกระเป๋าคาด จึงได้วางลายไว้ดังนี้
 แบบของเข็มขัด ดูขนาดลายที่เหมาะสมในการใช้ และใช้ลักษณะของเชือกเป็น
 การผูกให้คงอยู่ได้

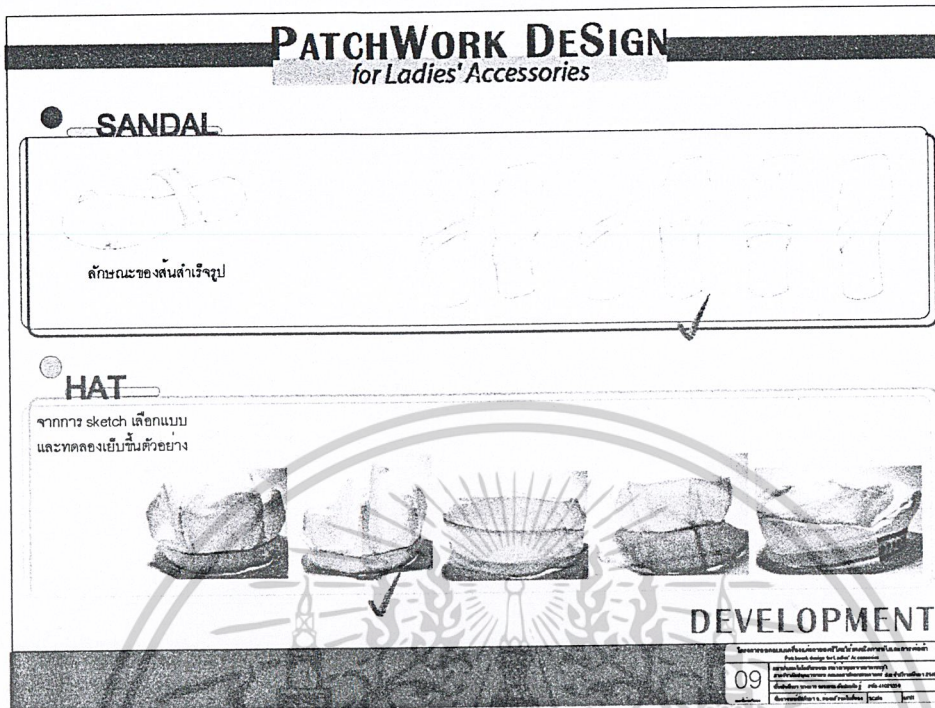
เอกสาร

08

ะโยชน์ด้านการค้า

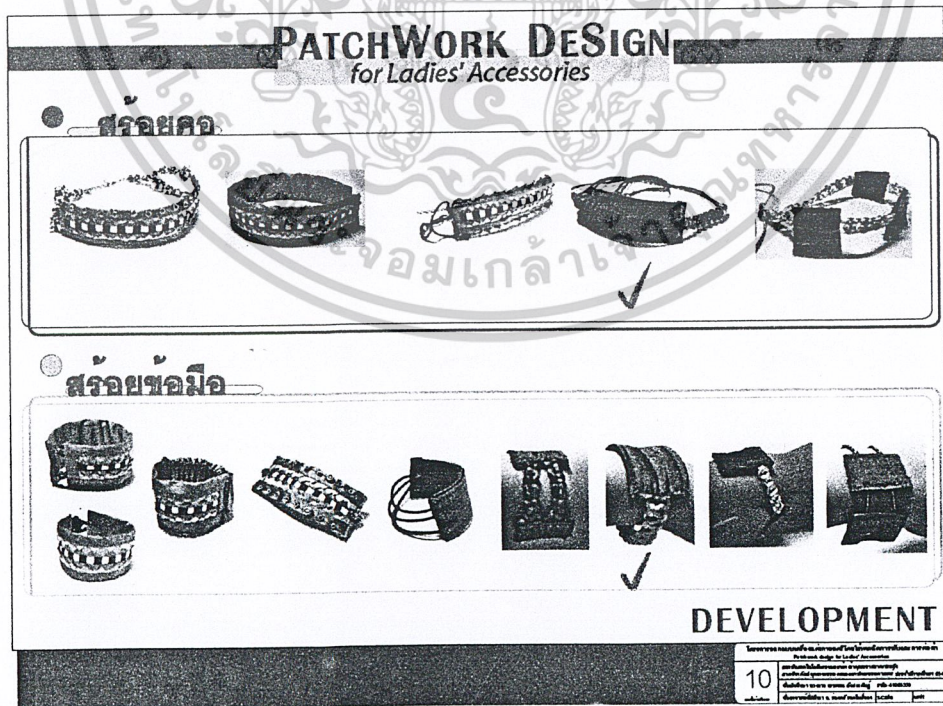
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้
 ภาพที่ 135 รูปแสดงแบบพัฒนาของกระเป๋าคาดและเข็มขัด

แบบพัฒนาของรองเท้าและหมวก ซึ่งรองเท้าเป็นลักษณะรองเท้าแตะ และหมวก
ได้ทดลองเย็บขึ้นแบบ เพื่อให้สามารถทดลองใส่และดูขนาดสัดส่วนได้ชัดเจน

ภาพที่ 136 รูปแสดงแบบพัฒนาของรองเท้าและหมวก

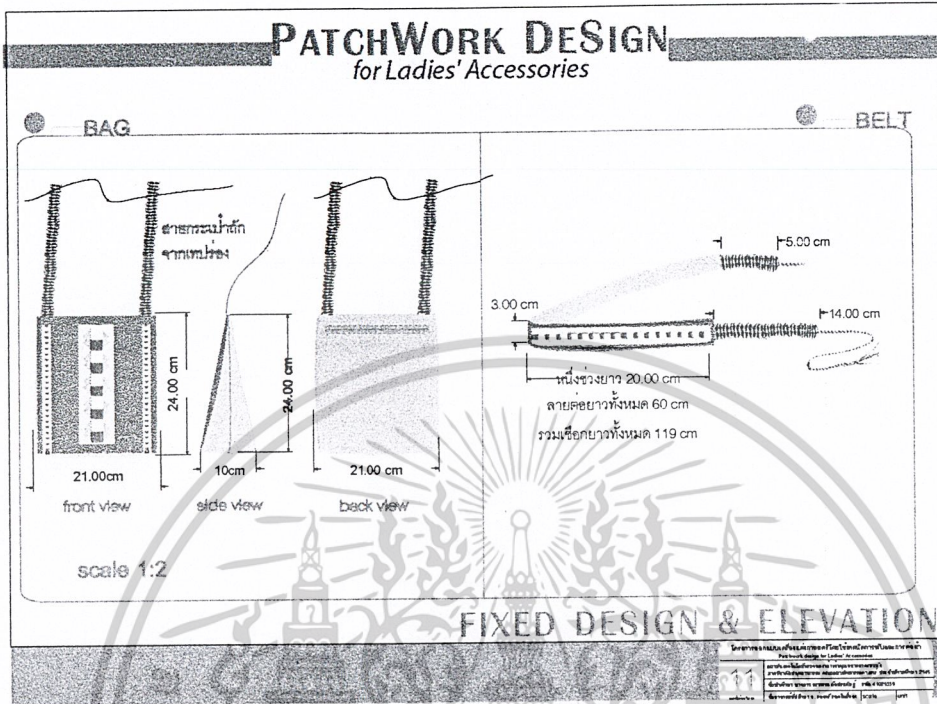
แบบพัฒนาของสร้อยคอ และสร้อยข้อมือ ได้ทดลองทำต้นแบบ เพื่อเย็บและดู
ลักษณะ ของแบบ

ภาพที่ 137 รูปแสดงแบบพัฒนาของสร้อยคอ /สร้อยข้อมือ

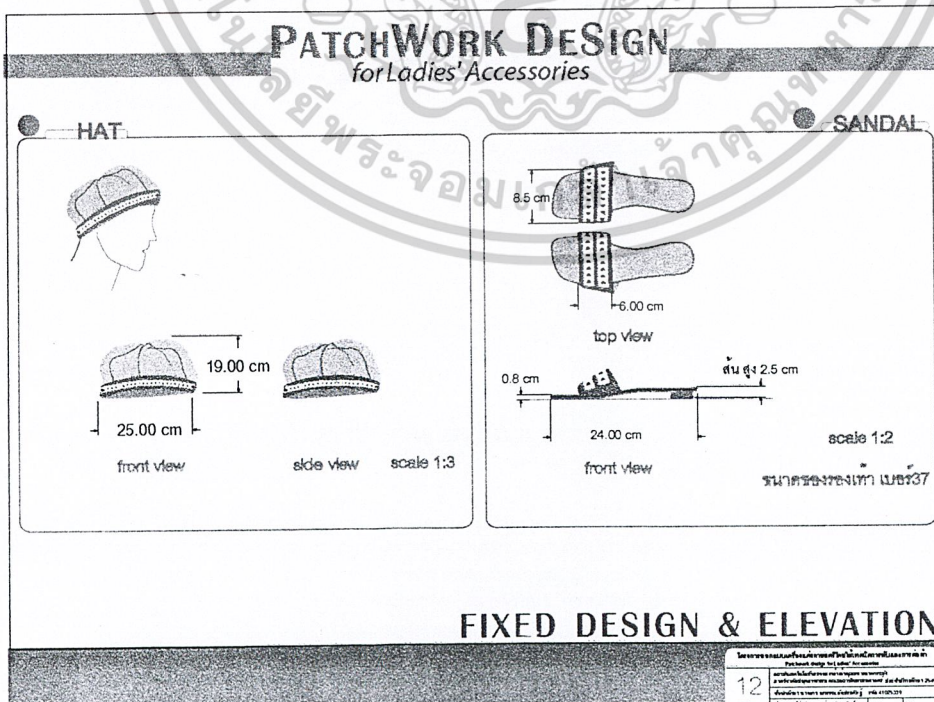
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เมื่อพัฒนาแบบของกระเป๋าและเข็มขัด จึงได้สรุปแบบของกระเป๋าและเข็มขัด
เป็นดังนี้ ซึ่งกระเป๋า วางลายในแนวตั้ง
ส่วนของเข็มขัด ทดลองวางลายในแนวนอน

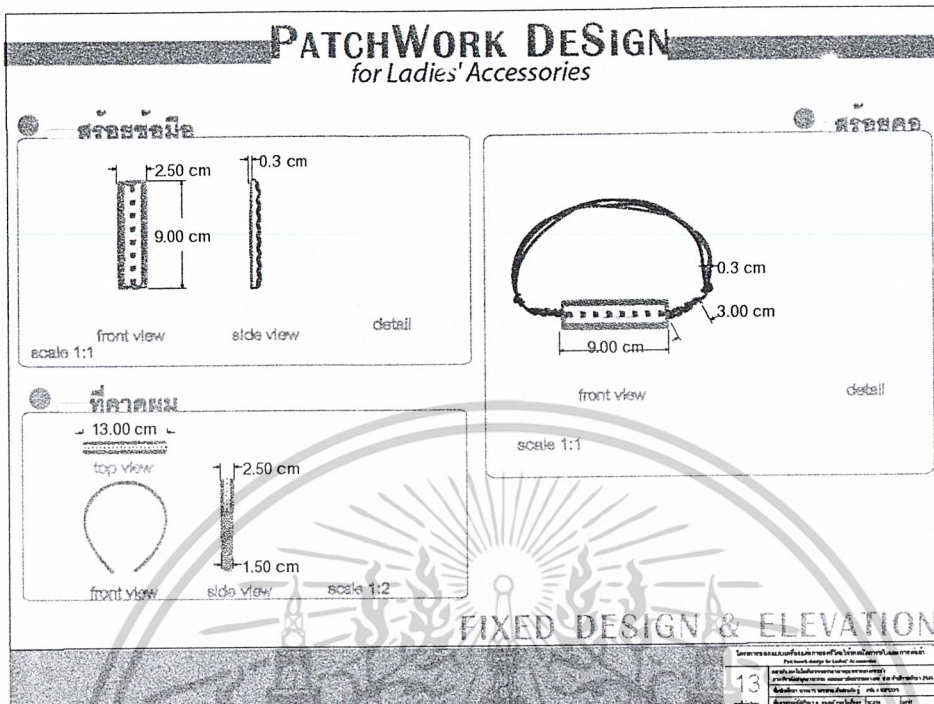

ภาพที่ 138 รูปแสดงแบบสรุปของกระเป๋าและเข็มขัด

แบบหมวกวางลายแนวนอนที่ขอบหมวก และรองเท้า วางลาย
ในแนวขวางตรงๆ เพื่อผลิตได้ง่าย

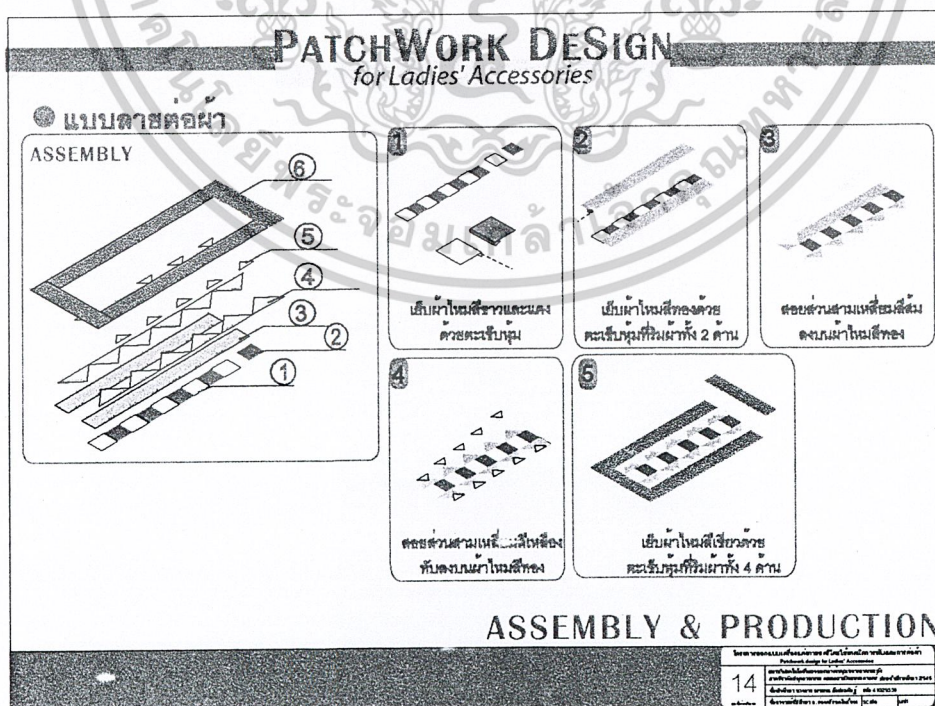

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับใช้ภายในงานเท่านั้น ไม่ควรเผยแพร่ให้บุคคลภายนอก
ภาพที่ 139 รูปแสดงแบบสรุปของหมวกและรองเท้า

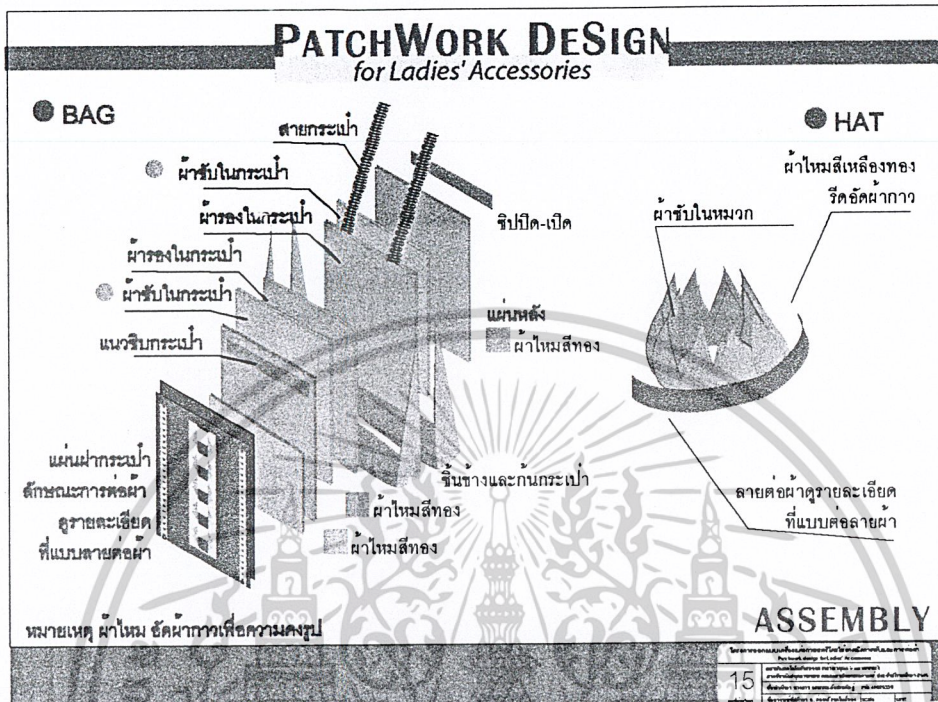
ภาพที่ 140 รูปแสดงแบบสรุปของที่คาดผม, สร้อยข้อมือและสร้อยคอ

assembly ของแบบลายดอกไม้ และขั้นตอนการผลิต ซึ่งลักษณะของการเย็บมีการเย็บด้วยจักร และสอยด้วยมือในส่วนของสามเหลี่ยมสี่เหลี่ยม

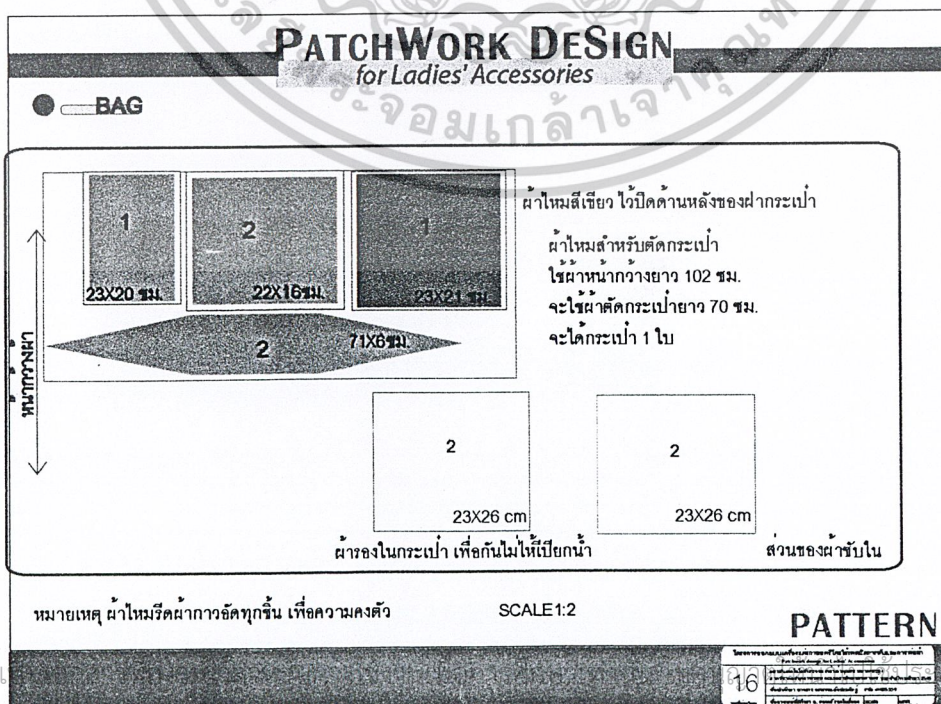
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับภาพที่ 141 รูปแสดงขั้นตอนการผลิต มอนูญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เมื่อสรุบบนของกระเป๋าและหมวกแล้ว ลักษณะการประกอบโดยมีส่วนประกอบต่างๆ ดังนี้

ภาพที่ 142 รูปแสดงการประกอบกระเป๋าและหมวก

ส่วนประกอบของกระเป๋านั้น สามารถแสดงแบบแพทเทิร์นได้ดังนี้ (เฉพาะประกอบเป็นกระเป๋า 1 ใบ)

เอกสารนี้

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้
ภาพที่ 143 รูปแสดงแพทเทิร์นของกระเป๋า

ยชน์ด้านการค้า

แสดงแบบแพทเทิร์นและการวางผ้าของแบบหมวก

PATCHWORK DESIGN for Ladies' Accessories

HAT

● ผ้าตัดหมวก
ใช้ผ้าไหมสีทองคำ
ผ้ามีหน้ากว้าง 102 ซม.
ใช้ผ้า ยาว 28 ซม.
ในการตัดแบบ 8 ชิ้น
เพื่อเย็บหมวก 1 ใบ
ซึ่งผ้าไหมมีรัศมีกว้างติดด้วย

หน้าไหมสีทอง แนวตัดผ้า ตัวอย่างผ้า

● ผ้าตัดซับในหมวก
ใช้ผ้าซับในสีเหลือง
ผ้ามีหน้ากว้าง 114 ซม.
ใช้ผ้า ยาว 28 ซม.

ผ้าซับในสีเหลือง แนวตัดผ้า ตัวอย่างผ้า

หมายเหตุ ผ้าไหมสีทองตัดทุกชิ้น เพื่อความคงตัว

ดูรายละเอียดลายผ้าที่หน้านำเสนอครั้งที่

PATTERN

17

ภาพที่ 144 รูปแสดงแบบแพทเทิร์นหมวก

ส่วนประกอบของรองเท้า และแบบแสดงแบบแพทเทิร์นของรองเท้า

PATCHWORK DESIGN for Ladies' Accessories

SANDAL

ส่วนปิดเท้า ด้ายดอผ้า
ผ้าไหม ส่วนพื้นรองเท้า
พื้นยาง
พื้น PU สำเร็จรูป

หน้าไหมสีทอง
หน้ากว้าง 102 ซม.
ใช้ผ้ายาว 26 ซม.

หน้าไหมสีทอง
หน้ากว้าง 102 ซม.
ใช้ผ้ายาว 26 ซม.

scale 1:2
หมายเหตุ ผ้าไหมสีทองตัดทุกชิ้น เพื่อความคงตัว

พื้นยาง EVA
ใช้ขนาดยาว 24.50 ซม.

พื้นยาง EVA
ใช้ขนาดยาว 24.50 ซม.

ASSEMBLY & PATTERN

18

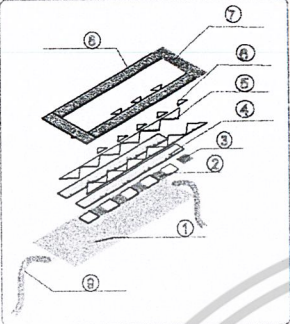
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ภาพที่ 145 รูปแสดงแบบแพทเทิร์นและการประกอบของรองเท้า
 ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แสดงการประกอบสร้อยคอ , สร้อยข้อมือและเข็มขัด

PATCHWORK DESIGN for Ladies' Accessories

— BELT

ลักษณะของผลิตภัณฑ์ทั้ง 3 ชนิด มีหลักเหมือนกัน แต่แตกต่างกันด้วยจำนวนของการตัดผ้า ซึ่งจะแสดงรายละเอียดตามแต่ละตารางดังนี้

— สร้อยคอ

no	title	quantity	color	remark
1	ผ้าวงรีสีน้ำตาล	1	เขียว	ขนาด 90*2.5 ซม.
2	ผ้าใบรีสีน้ำตาล	8	แดง	ขนาด 0.5*0.5 ซม.
3	ผ้าใบรีสีน้ำตาล	8	ขาว	ขนาด 0.5*0.5 ซม.
4	ผ้าใบรีสีน้ำตาล	2	ทอง	ขนาด 90*1.0 ซม.
5	ผ้าใบรีสีน้ำตาล	18	ส้ม	สามเหลี่ยมด้านเท่า
6	ผ้าใบรีสีน้ำตาล	16	เหลือง	สามเหลี่ยมด้านเท่า
7	ผ้าใบรีสีน้ำตาล	2	เขียว	ขนาด 2.5*0.5 ซม.
8	ผ้าใบรีสีน้ำตาล	2	เขียว	ขนาด 90*0.5 ซม.
9	สายรัด - เทปสีฟ้า	2	เขียว	มีดบาดกึ่งวง

no	title	quantity	color	remark
1	ผ้าวงรีสีน้ำตาล	1	เขียว	ขนาด 90*2.5 ซม.
2	ผ้าใบรีสีน้ำตาล	8	แดง	ขนาด 0.5*0.5 ซม.
3	ผ้าใบรีสีน้ำตาล	8	ขาว	ขนาด 0.5*0.5 ซม.
4	ผ้าใบรีสีน้ำตาล	2	ทอง	ขนาด 90*1.0 ซม.
5	ผ้าใบรีสีน้ำตาล	18	ส้ม	สามเหลี่ยมด้านเท่า
6	ผ้าใบรีสีน้ำตาล	16	เหลือง	สามเหลี่ยมด้านเท่า
7	ผ้าใบรีสีน้ำตาล	2	เขียว	ขนาด 2.5*0.5 ซม.
8	ผ้าใบรีสีน้ำตาล	2	เขียว	ขนาด 90*0.5 ซม.
9	สายรัด - เทปสีฟ้า	2	เขียว	มีดบาดครึ่งวง

— สร้อยข้อมือ

no	title	quantity	color	remark
1	ผ้าวงรีสีน้ำตาล	1	เขียว	ขนาด 90*2.5 ซม.
2	ผ้าใบรีสีน้ำตาล	8	แดง	ขนาด 0.5*0.5 ซม.
3	ผ้าใบรีสีน้ำตาล	8	ขาว	ขนาด 0.5*0.5 ซม.
4	ผ้าใบรีสีน้ำตาล	2	ทอง	ขนาด 90*1.0 ซม.
5	ผ้าใบรีสีน้ำตาล	18	ส้ม	สามเหลี่ยมด้านเท่า
6	ผ้าใบรีสีน้ำตาล	16	เหลือง	สามเหลี่ยมด้านเท่า
7	ผ้าใบรีสีน้ำตาล	2	เขียว	ขนาด 2.5*0.5 ซม.
8	ผ้าใบรีสีน้ำตาล	2	เขียว	ขนาด 90*0.5 ซม.
9	สายรัด - เทปสีฟ้า	2	เขียว	มีดบาดครึ่งวง

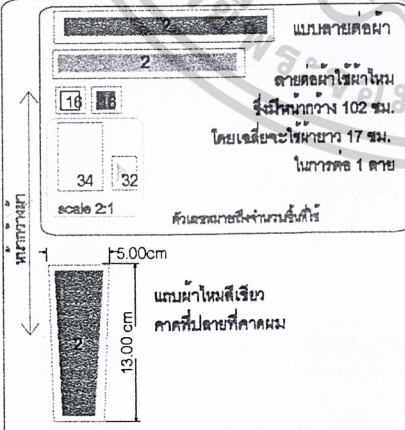
ASSEMBLY

ภาพที่ 146 รูปแสดงการประกอบ สร้อยคอ สร้อยข้อมือ และเข็มขัด

แสดงการประกอบที่คาดผมซึ่งเป็นลักษณะ ผาหุ้มโครงพลาสติก และแบบแพทเทิร์นลายต่อผ้าของที่คาดผม

PATCHWORK DESIGN for Ladies' Accessories

● ที่คาดผม

แบบสายคาดผม

สายคาดผมไซส์ใหม่
จึงมีหนากว่า 102 ซม.
โดยเฉลี่ยไซส์ใหม่ยาว 17 ซม.
ในากทอ 1 สาย

scale 2:1

ตัวแสดงขนาดจำนวนชิ้นที่

ขนาด 5.00cm

ขนาด 13.00 cm

แถบผ้าไหมสีเขียว
คาดที่ปลายที่คาดผม

หมายเหตุ ผ้าไหมสีน้ำตาลทุกชิ้น เพื่อความคงตัว

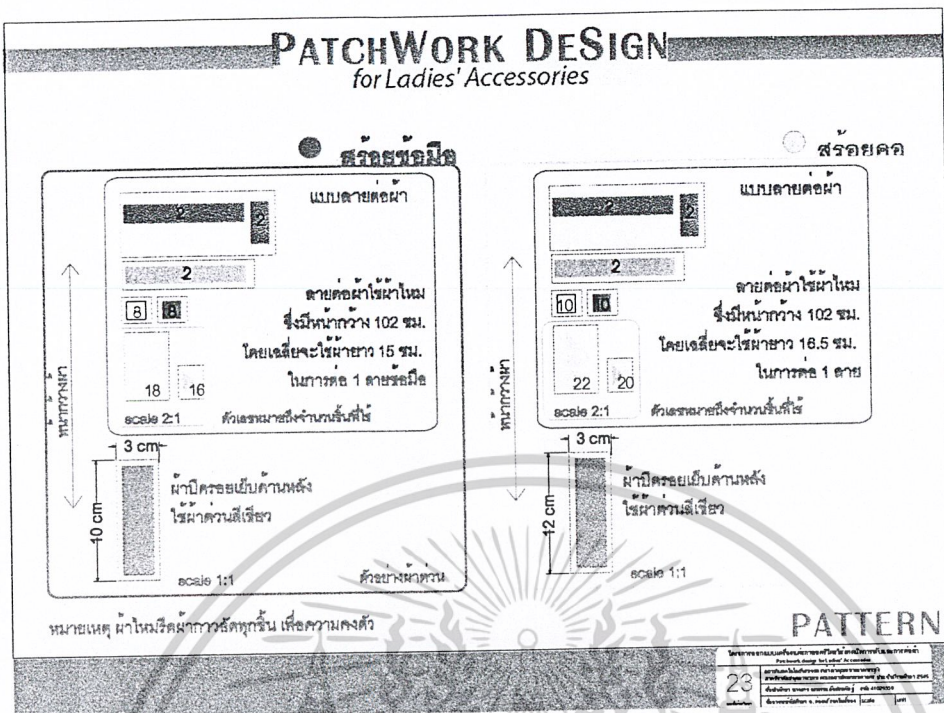
สายคาดผม ขนาดยาว 16 ซม.

โครงพลาสติก

แถบผ้าไหมสีเขียว
คาดโครงพลาสติก

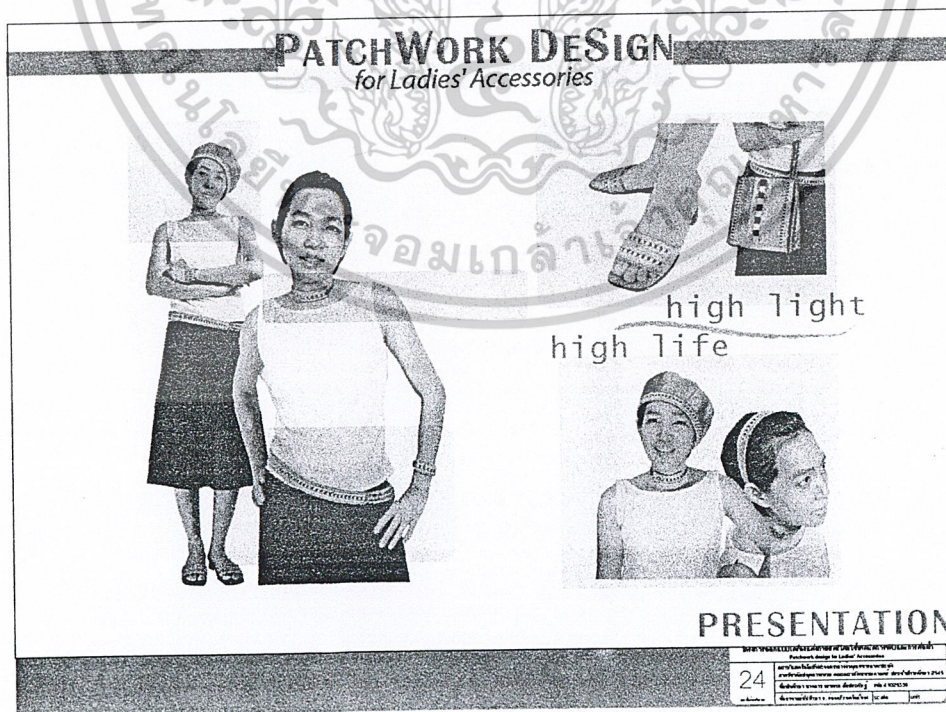
PATTERN & ASSEMBLY

ภาพที่ 147 รูปแสดงแพทเทิร์นและการประกอบที่คาดผม เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 150 รูปแสดงแบบแพทเทิร์นลายคอผ้าของสร้อยคอและสร้อยข้อมือ

การนำเสนอลักษณะการสวมใส่ ใช้งาน ของผลิตภัณฑ์แต่ละชนิด

ภาพที่ 151 รูปแสดงลักษณะการใส่ผลิตภัณฑ์ต่างๆ ของกลุ่มเป้าหมาย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การประเมินราคาต้นทุนของผลิตภัณฑ์แต่ละชนิด

PATCHWORK DESIGN for Ladies' Accessories

BAG				BELT			
ชนิดต้นทุน	จำนวน	ราคาหน่วย	ราคา	ชนิดต้นทุน	จำนวน	ราคาหน่วย	ราคา
ผ้าไหมต่อลายผ้า	25 ซม.	200 บาท/พลา	50.0	ผ้าไหมต่อลายผ้า	24 ซม.	200 บาท/พลา	48.0
ผ้าไหมตัวกระเบา	70 ซม.	200 บาท/พลา	140.0	ผ้าทออย่างบาง	86 ซม.	100 บาท/เมตร	86.0
ผ้าทออย่างบาง	25 ซม.	100 บาท/เมตร	25.0	ผ้าทวน	62 ซม.	35 บาท/เมตร	21.7
ผ้าทออย่างหนา	70 ซม.	65 บาท/เมตร	45.5	เชือกทาบ่อง	13 เมตร	8 บาท/เมตร	104.0
ญี่ปุ่น ขนาด 7 นิ้ว	2 เส้น	5 บาท/เส้น	10.0	ค่าแรงสำหรับเย็บและต่อผ้า			120.0
ผ้าทอขลิบ	70 ซม.	35 บาท/เมตร	24.5				
เชือกทาบ่อง	5 เมตร	8 บาท/เมตร	40.0				
ค่าแรงต่อผ้าลายเล็ก			60				
ค่าแรงต่อผ้าลายใหญ่			40				
ค่าแรงในการเย็บ			120				
สรุปราคาต้นทุนกระเป๋า			655.0 บาท	สรุปราคาต้นทุนเข็มขัด			379.7 บาท

ที่คาดผม				HAT			
ชนิดต้นทุน	จำนวน	ราคาหน่วย	ราคา	ชนิดต้นทุน	จำนวน	ราคาหน่วย	ราคา
ผ้าไหมต่อลายผ้า	17 ซม.	200 บาท/พลา	34.0	ผ้าไหมต่อลายผ้า	19 ซม.	200 บาท/พลา	38.0
โครงพลาสติก	1 ชิ้น	6 บาท/ชิ้น	6.0	ผ้าไหมขลิบหนวก	28 ซม.	200 บาท/พลา	48.0
ผ้าทออย่างบาง	17 ซม.	100 บาท/เมตร	17.0	ผ้าทออย่างบาง	56 ซม.	100 บาท/เมตร	56.0
ยางยืด	40 ซม.	12 บาท/เมตร	4.8	ผ้าทวน	28 ซม.	35 บาท/เมตร	9.8
ค่าแรงสำหรับต่อผ้า			60	ค่าแรงสำหรับเย็บและต่อผ้า			120.0
ชิ้นรูปที่คาดผม			40				
สรุปราคาต้นทุนที่คาดผม			160.8 บาท	สรุปราคาต้นทุนหมวก			271.8 บาท

COST ESTIMATION

25

ภาพที่ 152 รูปแสดงตารางการประเมินราคาของผลิตภัณฑ์

PATCHWORK DESIGN for Ladies' Accessories

สร้อยคอ				สร้อยข้อมือ			
ชนิดต้นทุน	จำนวน	ราคาหน่วย	ราคา	ชนิดต้นทุน	จำนวน	ราคาหน่วย	ราคา
ผ้าไหมต่อลายผ้า	18.5 ซม.	200 บาท/พลา	33.0	ผ้าไหมต่อลายผ้า	15 ซม.	200 บาท/พลา	30.0
ผ้าทออย่างบาง	19.5 ซม.	100 บาท/เมตร	19.5	ผ้าทออย่างบาง	18 ซม.	100 บาท/เมตร	18.0
ผ้าทวน	3 ซม.	35 บาท/เมตร	7.0	ผ้าทวน	3 ซม.	35 บาท/เมตร	24.5
เชือกทาบ่อง	80 ซม.	8 บาท/เมตร	4.80	เชือกทาบ่อง	120 ซม.	8 บาท/เมตร	9.60
ค่าแรงต่อผ้าและตัดเชือก			40.0	เชือกทอขลิบ	16 ซม.	12 บาท/เมตร	1.8
				ค่าแรงสำหรับเย็บและต่อผ้า			40.0
สรุปราคาต้นทุนสร้อยคอ			64.30 บาท	สรุปราคาต้นทุนสร้อยข้อมือ			123.90 บาท

SANDAL			
ชนิดต้นทุน	จำนวน	ราคาหน่วย	ราคา
ผ้าไหมต่อลายผ้า	11.5 ซม.	200 บาท/พลา	23.0
ผ้าไหมทอของตา	26 ซม.	200 บาท/พลา	52.0
ผ้าทออย่างบาง	17 ซม.	100 บาท/เมตร	17.0
ผ้าทวน	20 ซม.	35 บาท/เมตร	7.0
สนกรองเท้าสำเร็จ	1 คู่	52 บาท/คู่	52.0
พื้นยาง	2	5 บาท/คู่	10.0
ค่าแรงสำหรับต่อผ้า			60.0
ค่าแรงสำหรับรองเท้า			40.0
สรุปราคาต้นทุนรองเท้า			261.0 บาท

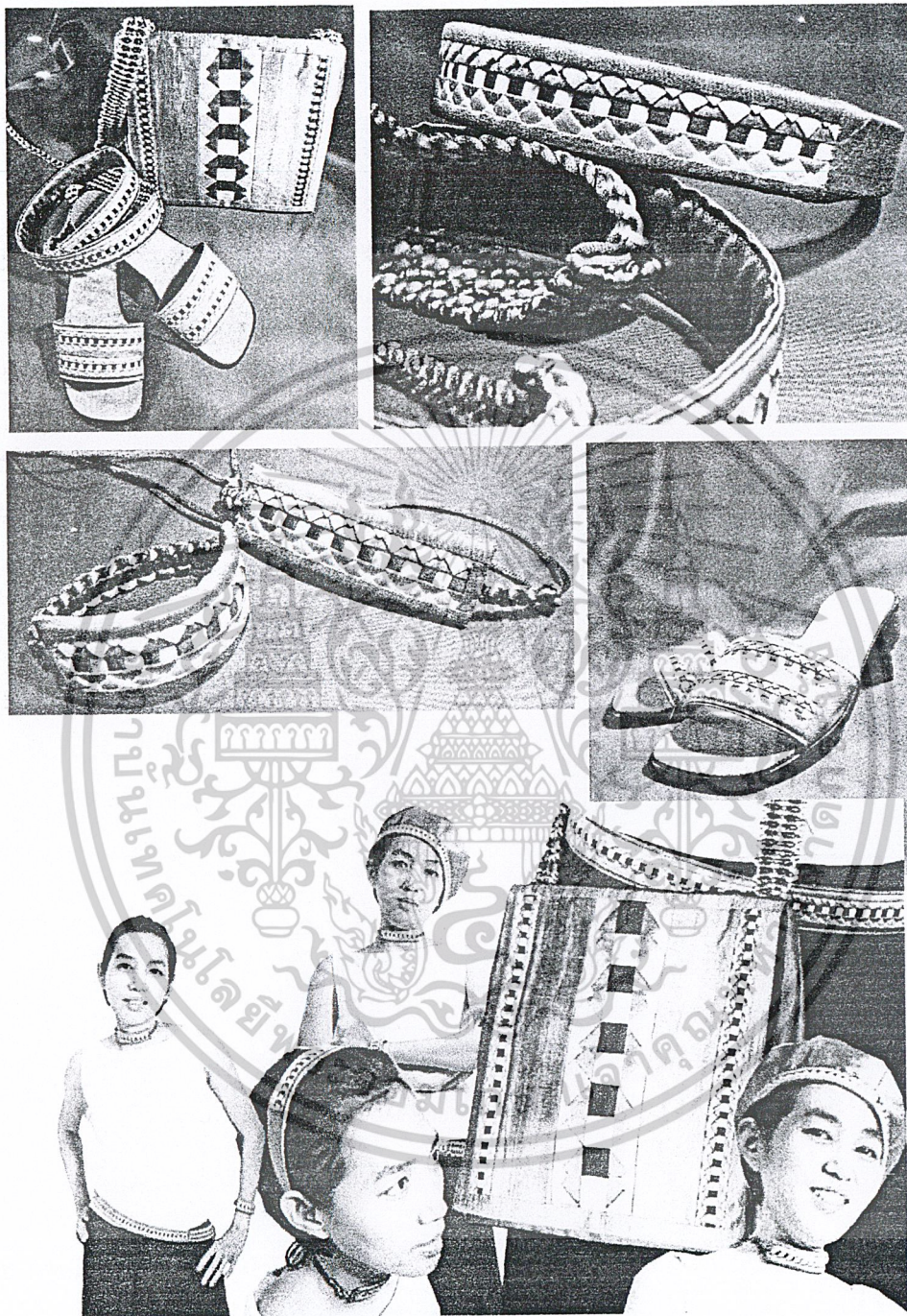
COST ESTIMATION

26

ภาพที่ 153 รูปแสดงตารางการประเมินราคา 2

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2. ภาพถ่ายผลิตภัณฑ์ทั้งหมด

ภาพที่ 154 รูปแสดงภาพถ่ายของผลิตภัณฑ์ทั้งหมด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 5
บทสรุป

ผลการออกแบบ
และข้อเสนอแนะ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 5

บทสรุป

1. สรุปผลการออกแบบและข้อเสนอแนะของนักศึกษา

ในขั้นตอนสุดท้ายสามารถสรุปผลการออกแบบได้ดังนี้

1. ออกแบบลดลายการพับและต่อผ้าโดยประยุกต์ใช้เทคนิคการพับและต่อผ้าของชาวไทยทรงดำ

2. ออกแบบลดลายการพับและต่อผ้า โดยเลียนแบบลดลายการทอผ้าชนิดเป็นแนวทางการออกแบบการพับและต่อผ้า เนื่องจากนักศึกษามีความคิดเห็นว่า โครงสร้างลดลายมีความคล้ายคลึงกัน เพียงแต่วิธีผลิตลดลายออกมาไม่เหมือนกัน จึงคิดว่าสมควรเป็นแบบในการพับและต่อผ้า

3. ออกแบบเครื่องแต่งกาย ซึ่งได้แก่

3.1 กระเป๋า

ออกแบบโดยแบ่งช่องกระเป๋าเป็น 3 ช่องตามความสำคัญของการใช้งาน ซึ่งจากแบบสอบถามกลุ่มเป้าหมายนิยมพกพา กระเป๋าเงิน โทรศัพท์มือถือ และกุญแจ เป็นสิ่งจำเป็นที่มีในกระเป๋า และอื่นๆรองลงมา

3.2 เข็มขัด

เป็นลักษณะคาดเอว เพื่อเป็นเครื่องประดับการแต่งกายให้ดูดีและมีความโดดเด่น ซึ่งลักษณะเข็มขัดจึงมีลดลายการพับและต่อผ้าที่เห็นชัดเจน

3.3 รองเท้า

จากการวิเคราะห์แบบสอบถาม กลุ่มเป้าหมายนิยมรองเท้าสวมแบบเปิดส้นและมีส้นสูงเพียงเล็กน้อย และส่วนของพื้นและส้นรองเท้าเป็นลักษณะสำเร็จรูปเพื่อสะดวกต่อการผลิต

3.4 หมวก

จากการวิเคราะห์แบบสอบถาม กลุ่มเป้าหมายนิยมหมวกแบบทรงระฆัง เนื่องจากสามารถสวมใส่ได้หลายโอกาส จึงเริ่มออกแบบจากแบบระฆังก่อน

3.5 สร้อยคอ

3.6 สร้อยข้อมือ

สร้อยคอ และสร้อยข้อมือ มีลักษณะคล้ายคลึงกัน คือจากการวิเคราะห์แบบสอบถาม กลุ่มเป้าหมายนิยม สร้อยคอแบบ Choker และสร้อยข้อมือแบบเป็นแถบ Band คาดข้อมือ

3.7 ที่คาดผม

เป็นผลิตภัณฑ์ที่เพิ่มขึ้น โดยมาจากกลุ่มเป้าหมายที่ต้องการที่คาดผมผ้า โดยมีโครงสร้างแบบเป็นโครงพลาสติกหุ้มผ้า

ออกแบบผลิตภัณฑ์ทั้งนี้ โดยนำลดลายต่อผ้าที่ออกแบบไว้แต่แรกนั้นไปประดับตกแต่งให้มีความกลมกลืนกันและให้ลดลายต่อผ้าโดดเด่นขึ้นมา

4. ออกแบบ 2 คอลเล็กชัน (Collection) คือแนวทางสีดั้งเดิมของชาวไทยทรงดำ ซึ่งได้แก่ สีเขียว สีขาว สีแดง สีเหลือง และอีกแนวทางหนึ่งคือ แนวทางสีล้วนรวมสมัยโดยนำไม่ว่ากรรมใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมีเหตุขัดแย้งและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ข้อมูลแนวโน้มแฟชั่นการใส่สีในฤดูกลาง Spring/Summer 2003 เป็นแนวทางการออกแบบ ซึ่งที่คัด
เลือกนำมาใช้คือสีสีในแนวธรรมชาติ

ในส่วนการออกแบบนั้น ได้เสริมการถักเชือกเพื่อให้ผลงานมีส่วนประกอบของวัสดุแตกต่าง
ออกแบบไป ทั้งนี้เพื่อให้ผลิตภัณฑ์ อาทิเช่น สร้อยคอ สร้อยข้อมือ และเข็มขัดมีความเหมาะสมลงตัว
โดยเฉพาะสร้อยข้อมือ ได้ผสมผสานการถักเชือกเข้ากับเชือกยัด เพื่อให้การใช้งานสะดวก และ
มีความเหมาะสมมากขึ้น กว่าการใช้ตะขอเกี่ยวในตอนแรก และสร้อยคอเพิ่มการถักเชือก เพื่อลด
ความยาวของการต่อผ้า เนื่องจากตอนแรกเป็น Choker รอบลำคอซึ่งจะมีผลต่อการใช้งาน หากใส่
นานๆ จะรำคาญและอาจจะมีอาการคันได้ จึงปรับเปลี่ยนให้มีเชือกเข้ามาเพื่อให้สามารถสวมใส่
โดยไม่รำคาญได้ ส่วนเข็มขัดนั้น จากลักษณะการคาดเพื่อตกแต่งการแต่งกาย ส่วนในการผูก หรือยัด
เชือกจึงเหมาะสมซึ่งสามารถเห็นลายถักเชือกเพื่อความสวยงามได้ด้วย

กระเป๋าเพิ่มการถักเชือกเป็นสายกระเป๋าเพื่อสายปรับสายได้ง่าย และทนทานในการ
ใช้วัสดุแตกต่างชนิด เพื่อให้งานดูน่าสนใจมากยิ่งขึ้น

โดยสรุปผลงานการพับและต่อผ้านั้น มีมิติและคุณค่าแตกต่างจากงานต่อผ้าทั่วๆ ไป
เนื่องจากการผสมผสานทั้งการใช้มือในการเย็บ และจักรเย็บผ้าเย็บ ซึ่งในส่วนของการใช้มือ
จะมีมากกว่า จึงมีความสวยงาม และคุณค่าเพิ่มมากขึ้น อีกทั้งการซ้อนทับกันของผ้า จึงทำให้
ดูน่าสนใจ จึงเหมาะสมแก่ผู้ประกอบการที่มีเศษผ้า โดยเฉพาะอย่างยิ่งผ้าไหม จะทำให้งานแล
ดูสวยงามมากยิ่งขึ้น

2. ข้อเสนอแนะของนักศึกษา

จากปัญหาการผลิตลวดลายต่อผ้านั้น การซ้อนทับผ้าทำให้ผ้าหนาขึ้นมีผลทำให้สอยด้วย
มือลำบาก หากมีการทดลองสืบเนื่องต่อไป เพื่อเปรียบเทียบผ้าไหมที่รีดผ้ากาวกับไมรีดผ้ากาว มีผล
ต่อการใช้งานในระยะยาวต่อไป หรือไม่อย่างไร อาจมีผลต่อการเปลี่ยนแปลงการออกแบบนี้ได้ ซึ่ง
ข้อดีของการรีดผ้ากาวนั้นคือ ทำให้ลวดลายดูสวยงามขึ้น

3. สรุปผลการออกแบบและข้อเสนอแนะของอาจารย์ที่ปรึกษาและคณะกรรมการตรวจวัดผล วิทยานิพนธ์

- ขนาดหมวกใหญ่มากเกินไป
- กระเป๋า ซิปด้านในควรยาวกว่านี้เพื่อให้สามารถหยิบของได้สะดวกขึ้น
- ควรมีการเรียง Presentation Board และเตรียมการนำเสนอให้ดี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บรรณานุกรม

- จุลทรรศน์ พยาชมรายนนท์และคณะ, เอกลักษณ์ไทย เล่ม 1, พิมพ์ครั้งที่ 1, กรุงเทพฯ: สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี, 2543
- ดารณี บุญยประสมและคณะ, ผ้าทอพื้นเมืองการสำรวจผู้ผลิตทั่วประเทศโครงการพัฒนาผ้าพื้นเมืองในทุกจังหวัดของประเทศโดยมหาวิทยาลัยศิลปากร, พิมพ์ครั้งที่ 1, กรุงเทพฯ: อมรินทร์พริ้นติ้งแอนด์พับลิชชิ่ง, 2544
- ทรงพันธ์ วรรณมาศ, ผ้าไทยลายอีสาน, พิมพ์ครั้งที่ 1, กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์, 2534กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม, ผ้าทอลายขิด, กรุงเทพฯ, ห้างหุ้นส่วนจำกัดเบรนน็อกซ์ 2529
- ธนิดา ไมตรี, โครงการออกแบบผลิตภัณฑ์สิ่งทอโดยสร้างลวดลายผ้าจากเศษกระดาษ paper print ที่ใช้แล้ว, กรุงเทพฯ: สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง, 2543
- มนู อุดมเวชและคณะ, ผ้าไทย, พิมพ์ครั้งที่ 1, กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ, 2538
- วิบูลย์ ลีสุวรรณ, ผ้าไทย พัฒนาการทางอุตสาหกรรมและสังคม, พิมพ์ครั้งที่ 1, กรุงเทพฯ: บริษัทเงินทุนอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย, 2534
- ศาสตราจารย์พิเศษ อัจฉราพร ไชยะสูต, ความรู้เรื่องผ้า, พิมพ์ครั้งที่ 10, กรุงเทพฯ: สร้างสรรค์วิชาการ, 2539
- สมพงษ์ ทิมแจ่มใสและคณะ, ผ้าทอพื้นเมืองในภาคกลางโครงการพัฒนาผ้าพื้นเมืองในทุกจังหวัดของประเทศโดยมหาวิทยาลัยศิลปากร, พิมพ์ครั้งที่ 1, กรุงเทพฯ : อมรินทร์พริ้นติ้งแอนด์พับลิชชิ่ง, 2543
- สมพงษ์ ทิมแจ่มใสและคณะ, ผ้าทอพื้นเมืองในภาคอีสานโครงการพัฒนาผ้าพื้นเมืองในทุกจังหวัดของประเทศโดยมหาวิทยาลัยศิลปากร, พิมพ์ครั้งที่ 1, กรุงเทพฯ: อมรินทร์พริ้นติ้งแอนด์พับลิชชิ่ง, 2543
- อรนุช สวัสดิ์พาณิชย์, โครงการออกแบบสินค้าที่ระลึกจากเกาะนอกรีฮอร์, กรุงเทพฯ: สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง, 2543
- Elizabeth Oliver, the jeweller's directory of shape & form, Page One, Singapore, 2000
- Janet Fitch, the art and craft of jewellery, Mandarin offset, Hong Kong, 1992

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาคผนวก

แบบสอบถาม

ประกอบการทำวิทยานิพนธ์

โครงการออกแบบเครื่องแต่งกายสตรีโดยใช้เทคนิคการพับและการต่อผ้า
โดยนักศึกษา ภาควิชาศิลปอุตสาหกรรม คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

กรุณาทำเครื่องหมายในช่อง ตามความคิดเห็นของท่าน

1. อายุ

ต่ำกว่า 20 ปี

26 - 30 ปี

20 - 25 ปี

มากกว่า 30 ปี

2. การศึกษา

มัธยมศึกษาตอนปลาย หรือเทียบเท่า

ปริญญาตรี หรือเทียบเท่า

สูงกว่าปริญญาตรี

3. ท่านมีรายได้ประมาณเท่าใดในแต่ละเดือน

น้อยกว่า 12,000 บาท

12,000-20,000 บาท

มากกว่า 20,000 บาท

4. ท่านนิยม หรือ ชื่นชอบผลิตภัณฑ์ที่มาจากผ้าไทยในระดับใด

มากที่สุด

มาก

กลาง

น้อย

น้อยที่สุด

5. เครื่องประดับชนิดใดดังต่อไปนี้ที่ผลิตจากผ้าที่ท่านนิยมใช้ โปรดเรียงลำดับ

ที่คาดผม

เข็มกลัด

กิฟต์ติดผม

ต่างหู

6. ที่คาดผมรูปแบบใดที่ท่านนิยมที่สุด

โครงพลาสติกหุ้มด้วยผ้า

เป็นแถบผ้ายาวมัดให้พอดีกับศีรษะ

เป็นแถบผ้าและมียางยืดรัดศีรษะพอดี

อื่นๆ โปรดระบุ.....

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

7. ต่างหูที่ท่านนิยมมีการเกาะเกี่ยวแบบใด

แป้นหนีบติดหู

ห่วงคล้อง

แหวนห้อยลงมา

แป้นเสียบ

หมุน

อื่นๆ โปรดระบุ.....

8. ในโอกาสจำลอง ท่านนิยมสะพายหรือถือกระเป๋าลักษณะใด

มีหูหิ้วขนาดพอดีสำหรับถือ

มีหูหิ้วขนาดสำหรับถือและคล้องแขนได้

สะพายข้าง

สะพายเฉียง

สะพายหลัง (เป้)

สามารถสะพายและมีหูหิ้วได้

อื่นๆ โปรดระบุ.....

9. โครงสร้างของกระเป๋าจำลองที่ท่านนิยมใช้เป็นลักษณะใด

ทรงแข็งคงตัว

ทรงอ่อน

ทรงกึ่งคงตัว กึ่งอ่อนตัว

10. ท่านพกพาสิ่งใดลงในกระเป๋าท่านบ้าง (เลือกได้มากกว่า 1 ข้อ)

กระเป๋าตังค์

กุญแจบ้าน/กุญแจรถ

สมุดโน้ต

โทรศัพท์มือถือ

เครื่องสำอาง โปรดระบุ.....

หนังสืออ่านเล่น

วิทยุพกพา (walkman)

ปากกา

อื่นๆ โปรดระบุ.....

11. สิ่งใดต่อไปนี้ที่ท่านต้องการ หยิบเข้าและออกจากกระเป๋าได้สะดวกที่สุด (โปรดเรียงลำดับ 1-3)

กระเป๋าตังค์

กุญแจบ้าน/กุญแจรถ

สมุดโน้ต

โทรศัพท์มือถือ

เครื่องสำอาง โปรดระบุ.....

หนังสืออ่านเล่น

วิทยุพกพา (walkman)

ปากกา

อื่นๆ โปรดระบุ.....

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้รวมเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุยตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

12. การปิด-เปิดกระเป๋ารูปแบบใดที่ท่านคิดว่าสะดวกต่อการใช้งานที่สุด

- แบบมีฝาปิดลงมา
- แบบเป็นซิปรูดยาวตลอด
- แบบเป็นตัวยึดคอกปิด
- อื่นๆ โปรดระบุ.....
- แบบมีฝาปิดและมีกระดุมติด
- แบบมีกระดุมแม่เหล็กอย่างเดียว
- แบบมีสายเข็มขัดรัด

13. ท่านนิยมสวมรองเท้าลักษณะใดในโอกาสลำลอง

- แบบเปิดส้น
- แบบแตะเปิดส้น - สวม
- แบบแตะเปิดส้น - หนีบ
- แบบหุ้มส้น
- ผ้าใบ
- อื่นๆ โปรดระบุ.....

14. จากรูปที่ปรากฏ ท่านนิยมรองเท้าที่มีส้นรูปแบบใด

- มีเสริมส้น แต่ไม่สูงมาก
- อื่นๆ โปรดระบุ.....

15. รูปแบบหมวกที่ท่านนิยมใช้

- หมวกแคป
- หมวกแคปแบบด้านหน้าสั้น

- หมวกทรงระฆัง
- หมวกเบเรต์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

16. ในกรณีที่ต้องถอดหมวกออก ท่านมีวิธีพกพา หรือ เก็บหมวกอย่างไร

- พับแล้วเก็บเข้ากระเป๋า
- พับโดยไม่สนใจ แล้วโยนใส่กระเป๋า
- หนีบไว้ที่เข็มขัด
- หนีบไว้ที่แขน
- อื่นๆ โปรดระบุ.....

17. รูปแบบเข็มขัดที่ท่านนิยมมีการเกาะเกี่ยวลักษณะใด

- แบบเป็นข้อขัดกัน
- แบบผูก
- แบบติดเวลโครเทป
- แบบติดกระดุม
- แบบมีหัวเข็มขัด
- อื่นๆ โปรดระบุ.....

18. วัสดุประกอบตกแต่งเข็มขัดผ้าชนิดใดที่ท่านนิยมมากที่สุด

- โลหะชุบทองหรือเงิน
- ยางยืด
- เป็นหนัง
- พลาสติก
- อื่นๆ โปรดระบุ.....

19. ส่วนประกอบตกแต่งของสร้อยคอและสร้อยข้อมือผ้าชนิดใดที่ท่านคิดว่าเหมาะสมที่สุด

- โลหะชุบทอง หรือเงิน
- เรซิน
- เพชร พลอยหรือหินมีค่า
- ลูกบิดและหินสี
- วัสดุธรรมชาติ เช่น เชือก ป่าน กะลา หอย
- อื่นๆ โปรดระบุ.....

20. วัสดุเกาะเกี่ยวของสร้อยคอและสร้อยข้อมือในลักษณะที่ท่านนิยมคือ

- แบบอื่นๆ โปรดระบุ.....

21. ในการเลือกซื้อสินค้าประดับการแต่งกายของท่าน ท่านจะตัดสินใจซื้อสินค้าที่มีสีสันทันในแบบใด

- มีสีสันทันสีกลมกลืนสวยงามสามารถเข้ากับเสื้อผ้าได้หลากหลายที่สุด
- มีสีสันทันสีกลมกลืนสวยงามแม้ไม่เข้ากับเสื้อผ้า
- มีสีสันทันสีกตัดกันเป็นจุดเด่นให้กับการแต่งกาย
- มีสีสันทันที่แลดูไม่สกปรกง่าย
- มีสีสันทันในแนวเอิร์ธโทน
- มีสีสันทันตามเทรนด์แฟชั่นขณะนั้นๆ
- อื่นๆ โปรดระบุ.....

เอกสารนี้เป็นเอกสารสงวนลิขสิทธิ์สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น *****

ประวัติการศึกษา

ชื่อ อรวรรณ นามสกุล ลือประดิษฐ์

เกิด 11 มิถุนายน พ.ศ. 2522

วุฒิการศึกษา

- พ.ศ. 2534 สำเร็จระดับประถมศึกษาจากโรงเรียนประทุมอนุสรณ์ จังหวัด กรุงเทพฯ
- พ.ศ. 2540 สำเร็จระดับมัธยมศึกษาจากโรงเรียนมัธยมวัดสิงห์ จังหวัด กรุงเทพฯ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้